

Илюстрирана Библия

Книгите на Новия Завет

Със специална притурка:
Как ти можеш да станеш
част от чудесното
Божие семейство

Илюстрирана Библия

Книгите на Новия Завет

David C. Cook Publishing Co.

Илюстрирана Библия — Книгите на Новия Завет

© 1978, 1991 David C. Cook Publishing Co. All rights reserved.
Except for brief excerpts for review purposes, no part of this book
may be reproduced or used in any form without
written permission from the publisher.

Published by David C. Cook Publishing Co., Elgin, IL 60120

Printed in Japan

First Bulgarian Edition 1991

ISBN: 1-55513-689-3

Printed in cooperation with The Bible League,
16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473

ЖИВОТА НА ИСУСА ХРИСТА

Ев. от Матей, Марка, Лука и Йоанна

Първите четири книги на Новия Завет се наричат Евангелия, което означава «Добрата вест» за Исуса. В тях се разказва за живота Му, учението, смъртта и възкресението. По съдържание, Евангелията са много сходни, но фактите взети от нас от различните Евангелия, представляват една обща история за Христа.

На всеки човек Исус казваше: «Аз Съм Пътят, никой не идва при Отца, само освен чрез Мене.»

В ТАКОВА СЪСТОЯНИЕ БЕШЕ СВЕТА, КОГАТО ДОЙДЕ ИСУС.

Палестина, страната на евреите се намираше тогава под тягестта на могъщата римска империя в продължение на 60 години. За контрол над страната, римската власт назначила за управител изкусния но жесток човек, Ирод. Той управлявал страната но евреите и римляните са го мразили. Пред нас е картина от около 6-я век преди рождението на Христа.

Дядо!
Носи този
сандък!

Този сандък
е тежък за
стареца.

Това не
трогва
римлянина.

Старецът се завръща доста
късно, уморен в дома си.

Дядо!
Какво се е
случило?

Римски войник
го застави да носи
един тежък сандък
в двореца на
Ирода.

Днес **к**а е такъв закона сине:
Римс**к**ия войник може да за-
стави **с**вреина да носи тежък
товар. Това не е справедливо,
но римляни...

Мамо,
а защо е
така?

Римляни! Те не ни
питат за нищо а ни
налагат данъци във
всичко. Беше време
в дните на великия
цар Давида, когато
ние сами се
управлявахме.

Тихо...
може да
ни чуят!

О, Боже! Ти
обеща да из-
пратиш Изба-
вителя. Когато
Той ще дойде?

Пророк Малахия каза,
че Бог първо ще изпра-
ти човек, за да ни под-
готви за това дело,
а той още не е дошел.

В същия този ден, когато евреите се събраха за молитва в храма, свещеника Захария влезе в светилището за молитва и кадене.

Това е най-великия ден в живота ми, когато дойде моя ред да принеса благоговения на Божия олтар.

Дългото пребиваване на Захария в светилището удиви народа.

Захария се моли повече от другите свещеници.

Той е добър човек. Жалко, че няма син да го замени.

Накрая, Захария излезе при народа, но не можеше да говори!

Какво стана в светилището?

ТАЙНА ОТ БОГА

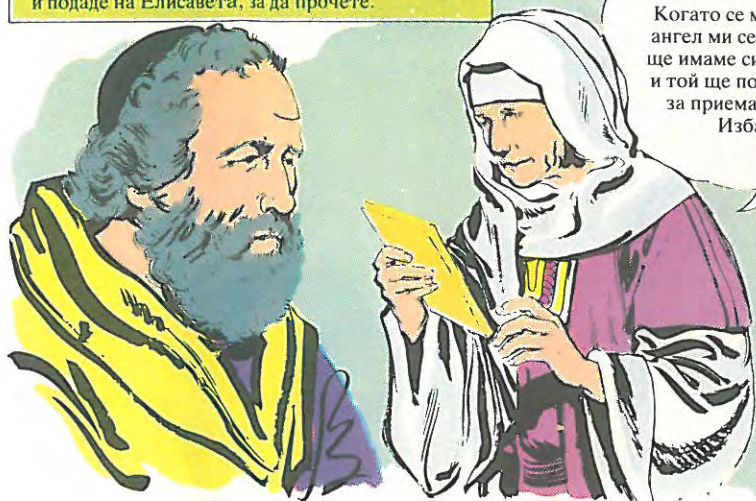
Ев. от Лука 1:23-55

Захарий не започна да обяснява,
а при завършване на времето за
служението се върна у дома си.
Жена му Елисавета го посрещна...

Захарий!
Какво се случи
с тебе? Защо
не говориш?

Захарий бързо написа на дъсчица отговора
и подаде на Елисавета, за да прочете.

Когато се молах в храма,
ангел ми се яви и рече, че
ще имаме син на име Йоан
и той ще подготви народа
за приемане на Божия
Избавител.

Син! И той ще
пригрови пътя за
Божия
Избранник?

Но, Захарий,
защо ти пишеш
а не говориш
с мене за това?

Захарий отново написа
и даде жена му да прочете.

Да ми прости Бог!
Аз се усъмних в ангел-
ската вест и той ми каза,
ще ще остана ням, докато
се изпълни вестта.

Изпълнени с радост и изумление от възложената на тях от Бога задача, Захария и Елисавета очакват времето за рождението на техния син. Те четат и препрочитат местата от Священното Писание, където се говори за това Божие обещание.

През това време
ангел се яви на
дева Мария,
роднина на Ели-
савета. Мария
беше сгодена за
Йосифа, дърво-
делеца от Назарет.

Не бой се, Мария! Бог те избра
и ти ще бъдеш майката на Него-
вия Син. Името Му ще бъде
«Исус» и Той ще бъде цар над
царство, което вечно ще
съществува.

Аз — рабинята
Господня;
Нека ми бъде
според Него-
вото Слово.

Мария не каза никому за ангелската вест, но след няколко дни отиде да говори с Йосифа.

Реших да посетя
роднината ми
Елисавета.

Да отидеш в Юдея? Сама?
Далече е! Когато времето
на годежа ни свърши и се
оженим, то аз ще те
заведа.

Но Мария тръгна сама към
Елисавета.

Ангела ми каза, че Ели-
савета също ще роди син.
Ще бъде добре да погово-
ря с нея.

И когато дойде при
при своята бра-
товчедка...

Мария! Как чудно Бог те
благослови! И откъде
това, да дойде при мене
майката на моя Господ?

От това
приветствие
Мария разбра, че
Елисавета знае
нейната тайна.
Тя хвали радостно
Бога.

Величае душата ми Господа...
който извърши за мене величие,
да бъде благословенно и свято
Името Му!

ПРОРОЧЕСТВОТО НА БАЩАТА

Ев. от Лука 1:57-80; 2:1-5

Времето вървеше бързо в дома на Захария. Той, жена му и Мария беседваха много за обещаните им от Бога синове. Когато Елисавета роди сина си, роднини и съседи дойдоха да го видят.

Йоан? Защо не го наричате на името на някого от вашето семейство?

Захарий, който загуби говора си в момента, когато се усъмни в ангелската вест, поиска дъсчица, написа нещо и го подаде на жената да прочете.

Името му е Йоан.

И така, нарекоха детето **Йоан**, съгласно заповедта на ангела и от **този** момент говора на Захария се върна в него.

Връщайки се по домовете си, съседите говориха дълго за странните събития, свързани с рождението на сина на Захария.

Връщайки се в Назарет, Мария мислеше много за предназначениято ѝ от Бога дете, но на Йосифа, за когото тя беше сгодена не му беше известна вестта на ангела. През една нощ, ангел му се яви и му рече:

Рано на
заранта, Йосиф
побърза за да
види Мария.

О, Мария, миналата нощ, на сън
ангел ми каза, че ще бъдеш
майката на Господа. Сега ми е
ясно, че Бог избра мене да се
грижа за тебе и твой син.

И така те се ожениха
и Мария отиде да
живее в дома на дърво-
делеца. Вечер, когато
завършваха дневния
труд, те почиваха на
покрива на къщата и
говореха за Божието
обещание за Мария.

Веднаж, връщайки се от
пазар, Йосиф дойде със
страшна новина: Цезар
Август беше издал запо-
вед всички да регистри-
рат своето име и иму-
щество. И тъй като
Йосиф и Мария бяха от
рода на Давида, те тряб-
ваше да отидат във
Витлеем, Давидовия
град.

Но аз не мога да
замина и те
оставя сама...

Ти си длъжен да
отидеш Йосиф и аз ще
дойда с тебе, не бой
се, Бог ще бъде с нас.

Без да губят време те се отправиха
на път. Към тях се присъеди-
ниха и други. Тъй като
беше нужно да се пътува
няколко дни, те изоста-
наха от другите
и пристигнаха във
Витлеем
с последните.

Ние пътувахме
дълго. Жена ми е
уморена, няма ли
у вас стая?

За съжаление няма.
Тези дни Витлеем е
препълнен. Тука
няма място.

НОЩТА, В КОЯТО ПЯХА АНГЕЛИТЕ

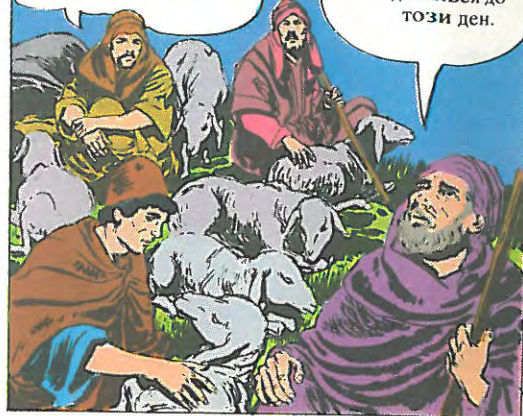
Ев. от Лука 2:8-15

В тази нощ, на полето имаше овчари, водейки стада към града. Разговора се водеше за мнозината хора, отиващи във Витлеем.

Аз чух, че Цезар Август е издал заповед за регистрация, за да събира повече данъци. Няма ли някога да се освободим от чуждите нам тирани?

Бог обеща да ни изпрати Избавител. Моля се, за да доживеея до този ден.

Внезапно силна светлина осиява овчарите.

Какво е това?

Боже, пази ни!

«Не бойте се; защото ето благовестявам ви голяма радост, която ще бъде на всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ. Ще намерите младенца, лежащ в яслите!»

Тогат с ангела се появи многочислено
неб-но войнство, славещо Бога.

Слава на Бога във
висините и на земята,
мир между хората
в които е неговото
благоволение.

След това ангелите изчезнаха... славната светлина
угасна и отново на Витлеемския хълм стана тихо
и тъмно.

Аз едва мога
да повярвам това,
което видях и чух:
Бог тази нощ ни
изпрати Избавител,
нашия Спасител!

И помисли само!
Бог изпрати ангелите
да ни кажат на
нас бедните овчари
за това!

Ангелът каза, че
ще намерим Спа-
сителя в яслите.
Да отидем във
Витлеем да Го
видим!

Забързани, поразени от видението, овчарите дойдоха във
Витлеем. Минавайки през градските врати те отидоха
в гостилницата.

Погледнете!
В обора има
светлина.

Нашият Спасител
е тук и аз
виждам свет-
лина!

ЦАР Е РОДЕН

Ев. от Лука 2:7, 16-20;

Ев. от Матея 2:1-8

Това е необикновена и свята нощ. Докато препълнения от пришелци Витлеем спеше, се роди Божият Син. Мария Го пови в пелени и положи в яслите, където и овчарите Го намериха.

Мария поклати глава в знак на съгласие. Йосиф освети лицето на младенца със светлина и овчарите с благоговение Го гледаха.

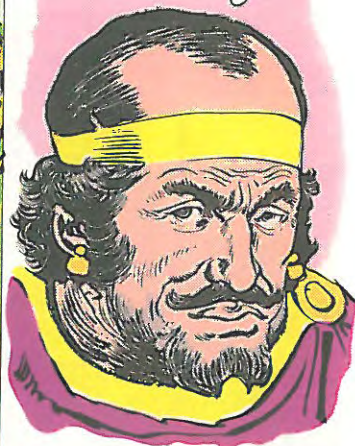
Тогава мъдреците се отправиха при цар Ирода, за да узнаят за това. Ирод, който бе погубил много претенденти за престола, се изплаши. Той събра първосвещениците и книжниците.

Ирод повиква тайно мъдреците и узнава от тях времето на появяването на звездата и колко време е отнело тяхното пътешествие.

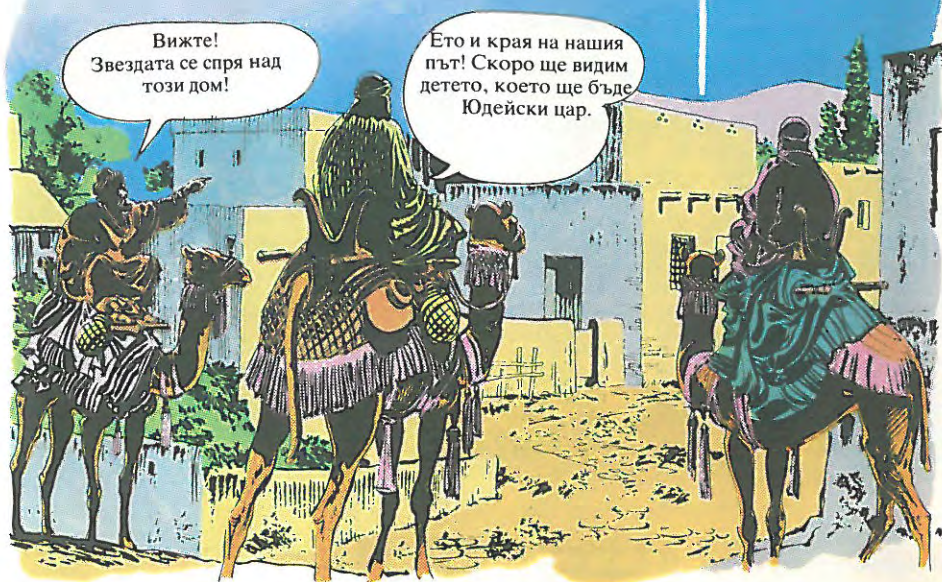
И когато узная къде е този младенец, ще го убия. Никой не може да бъде юдейски цар, освен мене!

БЯГСТВО ПРЕЗ НОЩТА

Ев. от Матей 2:9-14

Изпълнявайки инструкциите на Ирода, мъдреците се отправиха към Витлеем и излизайки от Ерусалим, отново видяха позната им звезда, която ги заведе до Витлеем и там...

Вижте!
Звездата се спря над
този дом!

Ето и края на нашия
път! Скоро ще видим
детето, което ще бъде
Юдейски цар.

Жителите на Витлеем, бяха удивени виждайки важните чужденци пред дома на Йосифа и Мария. Когато мъдреците казаха за целта на тяхното идване, покланиха ги в дома където те се поклониха на младенца Исус.

Ние дойдохме от-
далече, за да се
поклоним на царя
младенец.

И да Му донесем
дарове: злато,
ливан и смирна.

Тази нощ в странноприемницата мъдреците съставяха план за своето обратно връщане.

Аз се радвам, че можем да се върнем в Ерусалим и разкажем на Ирода, къде той може да намери младенца.

На следващото утро...

Аз видях сън...

И аз също! В моя сън Бог ни предупреждава да не се върнем в Ерусалим, защото Ирод от завист иска да убие младенца.

Аз видях точно такъв сън. Ние нищо няма да кажем на Ирода. Ще си отидем през друг път.

Не само мъдреците бяха предупредени за гнева на Ирода. Ангел Господен се яви също насън на Йосифа.

През нощта, Йосиф и Мария внимателно напускат града.

В Ерусалим Ирод очакваше връщането на мъдреците. Когато те не се явиха, той ги заподозря в това, че те искаха да спасят младенца от него.

СИНЪТ В ХРАМА

Ев. от Матей 2:16-23; Ев. от Лука 2:40-52

Боейки се, че детето Исус ще заеме неговия трон, Ирод заповяда да се избият всички младенци във Витлеем, но Йосиф с Мария и Исуса избягаха в Египет. Наскоро след това Ирод умря и ангел каза на Йосифа, че е безопасно и че той може да се върне у дома. В Назарет...

Иосиф продължи да работи като дърводелец... А Исус подраствайки му помагаше. Вечер, когато завършваше работата, Исус слушаше беседите на старите

Иосиф и Мария, изпълнявайки Божиите заповеди, също учеха Исуса да им се подчинява. Всяка пролет те се отправяха на празника на пасхата в Ерусалим, благодарейки на Бога за избавлението на евреите от египетското робство.

В тази година, когато те се покланяха в храма, Исус мислеше за множеството въпроси, които той искаше да зададе на законоучителите.

След свършването на празника, юдеите се завърнаха в своите градове, в същата вечер, когато всичките събирания вече бяха приключени...

Но никой от тях, не беше виждал Исуса. С безпокойство Йосиф и Мария се връщат в Ерусалим. Те търсят по улици и странноприемници и накрая го намират в храма.

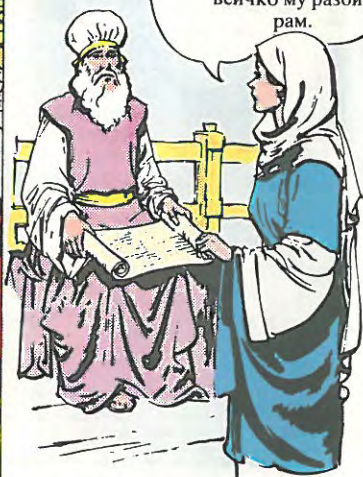

Исус,
Ние те тър-
сим нався-
къде.

Мама, нима
не знаеш, че
трябва да бъда
в дома на моя
Отец?

Ние сме очудени, че твоя
син знае така добре
Писанията. По неговите
въпроси може да се раз-
бере, че той мисли много
за Бога и закона за
людете Му.

Исус не прилича
на другите деца.
Дже и аз него-
вата майка не
всичко му разби-
рам.

Исус се завърна с Йосиф и Мария в Назарет,
където и живя до 30-сет годишна възраст.
Той стана висок и силен на ръст.
Людете на Назарет Го обичаха
и Божието благоволение беше
в Него. А надалеч, в пустинята
до мъртвото море, на същата
възраст един друг
човек се приготвяше за
изпълнение на мисията пред-
назначена за него още преди
неговото рождение.

ИЗКУШЕНИЕ

Ев. от Лука 3:1-4:4

Когато Йоан, братовчеда на Исуса порасна и започна да разбира, баща му му рече: «Преди ти да се родиш, Бог те предназначи за особено служение.» Йоан порасна в приготвление на служение за Господа. След смъртта на неговите родители той се отдалечи в пустинята на уединение и молитва. Там Бог го призова да започне своята работа.

О, Боже, готов съм да приготвя път за идващия Спасител!

Йоан превръща думите на дело и започва да проповядва на брега на Йордан.

Покайте се и кръстете се, защото приближи небесното царство.

Известие за това, че се появи човек, който изглежда и говори като древен пророк, бързо се разпространи. Тълпи от хора идваха от Ерусалим за да слушат Йоанна кръстителя, както го наричаха. Някои идваха от любопитство, но Йоан знаеше техните мисли.

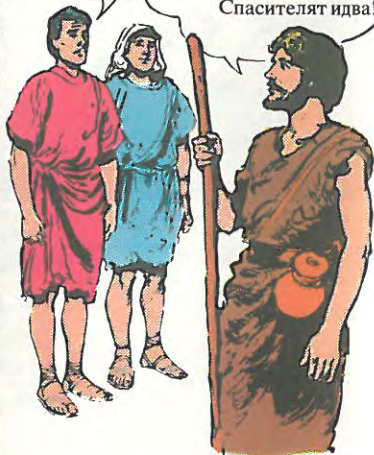
Да не мислите, че само защото сте юдеи, Бог ще ви приеме в своето царство? Не, вие сте длъжни да се покаете.

Присмехливите си отидоха, но много други слушаха внимателно. Веднаж голяма тълпа се събра на брега на Йордан.

Ти не си ли обещава Спасител от Бога?

Не, аз ви кръштавам във вода, а Той ще ви кръсти със Свети Дух. Пригответе се! Спасителят идва!

Йоан не знаеше, но Този за Когото той говореше стоеше в тълпата и слушаше. Исус дойде от Назарет и помоли Йоана да бъде кръстен.

Защо ти идваш при мен, за да се кръстиш? Аз трябва да се кръстя от тебе.

Така е нужно, ние да покажем, че принадлежим на Божието царство.

Тогава Йоан кръсти Исуса. Когато Исус беше във водата, Святия Дух като гълъб се спусна над него от небето и рече:

«Ето, Този е Моят възлюблен Син, в Когото е Моето благоволение.»

Тълпата от хора, не можа да разбере какво се случи. Те се разотидоха, без да знаят, че видяха своя Спасител. Йоан продължи своята проповед: «Покайте се, от греховете си, защото небесното царство наближи!»

Думите от небето и дара на Святия Дух, се явиха на Исуса като знак на потвърждение за Божията помощ в тази мисия, която Той дойде да изпълни. Той отиде сам в пустинята... сам... за да размишлява относно установяването на небесното царство.

И когато изминаха четиридесет дни — Исус огладня. Когато Той помисли за храна, той чу гласа на дявола. Той изкушаваше Исуса за да употреби Своята Божествена сила, в Своя лична полза. Той каза: «Ако Ти Си наистина Божий Син, кажи на камъните да станат хлябове, защото Бог не би желал Неговия възлюблен Син да бъде гладен.»

Написано е: «Не само с хляб ще живее човек, но и със Слово Божие.»

Но дявола лесно не се отказва, той отново се старее и предлага по-големи изкушения.

ПОБЕДА В ПУСТИНЯТА

Ев. от Лука 4:5-13; Йоанна 1:35-47

Сега дяволът предлага на Исуса
голяма известност.

Искушителя говори: «Нека людете
да се убедят в Твоята Божествен-
ност, когато се хвърлиш от храма.
Ако Ти Си Божий Син, то ангелите
ще Те запазят.»

Написано е:
«Да не изку-
шаваш Госпо-
да Бога
твоего.»

Отблъсквайки всяко изкушение,
Исус оставя пустинята и отива
във Витания до Йордан.

Когато Той идва във Витания, Йоан Кръстител Го показва на двама от своите ученици-Андрей и Йоан.

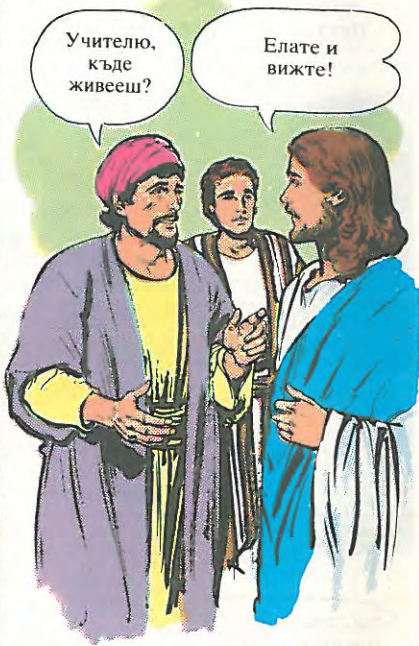
Ето Го Спасителя за Когото аз ви говорих!

Двамата ученика тръгнаха след Исуса.

Учителю, къде живееш?

Елате и вижте!

Да слуша Исуса беше така приятно, че времето незабележимо летеше, докато Андрей се сети...

Брат ми! Той дойде с мене от Капернаум за да чуе Йоанна Кръстителя. Аз трябва да го доведа да те види.

Андрей тича при брат си, в дома, в който се бяха установили.

Симоне, ние намерихме Спасителя!

Симон забърза след Андрея по тесните улици на Витания.

Ето моя брат, Симон.

Симоне, ти ще се наречеш Петър, което значи канара.

На другия ден, Исус отива в Галилея. Там Той намира Филипа и му казва: Върви след Мене.

Филип, подобно на Андрей, приемайки поканата на Исуса, иска да сподели радостната новина и така побърза да каже на другите.

Натанаиле, ела бързо с мене! Ние намерихме Спасителя. Това е Исус от Назарет.

Може ли да излезе нещо добро от Назарет?

Ако това, което ти говориш е истина, то хората биха оставили всичко и биха го последвали.

Иди и виж сам!

Натанаил видя Исуса, но все още бе в съмнение. Тогава Исус му рече:...

ШЕСТТЕ ВОДОНОСА

Ев. от Иоанна 1:47-51; 2:1-11, 23-25; 3:1,2

Ето човек,
в когото няма
никакво лукав-
ство.

Откъде ме
познаваш?

Преди да те извика
Филип, те видях под
смоковницата.

Наистина, Ти
Си Спасителя
Който толко-
ва дълго
очаквахме.

Намирайки Своя Спасител,
Натанаил оставя всичко
и тръгва след Него. Петър
и Андрей се отделиха да
посетят домашните си до
близкото Галилейско езеро,
а останалите отидоха в Кана.

Когато Той влезе в града,
срещна ги един познат на
Исуса.

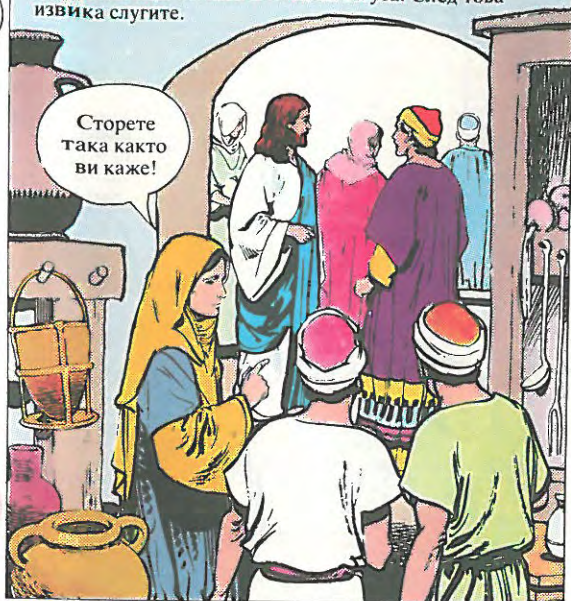
Моля,
заповядайте
на моята свадба.
Майка Ти ще
бъде също там.

Благодаря. С радост,
ще споделим вашата
радост.

През време на веселбата, стана известно на Мария,
че виното не достига. Това ще бъде неудобно за
младоженеца. Тя каза за това на Исуса. След това
извика слугите.

Сторете
така както
ви каже!

Напълнете тези
съдове с вода.

Защо вода?
На нас ни е
нужно вино!

Виждайки необикновенната власт в Него,
слугите Го послушаха.

Дайте на
домакина на
пира.

Наистина... това
е вино. Това е
чудо!

Наверно, Той е
Божий пророк.
Прост човек, не
може да извърши
това.

Домакина на веселбата, удивен извиква
на една страна младоженика.

Правилно е да се
дава първо доброто
вино, а ти си го оста-
вил настрана.

Радва ме
радостта на
гостите.

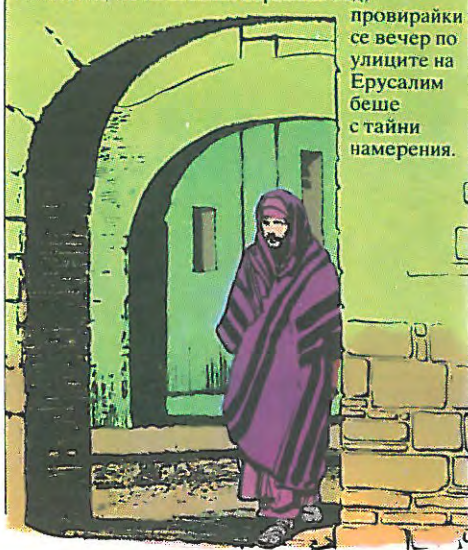
Узнавайки за това
чудо, учениците се
одушевиха. По пътя
за Ерусалим, на праз-
ника на пасхата, те
говореха само за това.
Града беше препълнен.
Всички се интересу-
ваха от думите на
Йоана Кръстителя за
скорошното идване на
Месия. «Но как ще Го
познаем?» — питаха
хората.

Минавайки по улиците Исус
целеше болни и сакати.

Слава Богу!
Аз мога да ходя!
Аз съм изцелен!

Виждайки многото чудеса, народа започна
да пита: «Исус ли е Месия?» Един от
началниците на висшия еврейски съд,

провирайки
се вечер по
улиците на
Ерусалим
беше
с тайни
намерения.

ЗАТРУДНЕНИЕТО НА СЪДИИТЕ

Ев. от Йоанна 3:3-4:6

Никодим, съдията от Синедриона, имаше проблем, който не можеше да разреши. Всичките Ерусалимски жители го питаха: «Исус ли е Спасителя, Който ще помогне да се отхвърли римското иго и да се възстанови Божието царство в Палестина?» Никодим не беше уверен в това и той искаше да знае «какво трябва да направи човек, за да влезе в Божието царство?» Той трябваше да знае това. Тайно-вечер, той отива в дома където е Исус. Исус отговори на неговия въпрос още преди той да го беше задал.

Ти си роден от земни родители, но трябва да се родиш от Божия Дух, за да живееш в Неговото царство.

Това не ми е ясно.

Ти не виждаш вятъра, но виждаш какво той прави. Ти не виждаш Божия Дух, но по живота на човека, можеш да видиш дали е той роден отгоре или не и дали има Божия Дух в сърцето си. Бог люби мира и Ме изпрати да дам този нов живот на всеки, който повярва в мене.

Изпълнен със затруднения, Никодим си отива, но той иска да узнае повече за Исуса и Неговото учение.

Виждайки, че мнозина в Ерусалим още не са готови да Го приемат като Спасител, Исус отива в Юдея. Там, Той говори за Божието царство и какво е нужно да се направи за да се влезе в него. Там хората слушаха внимателно.

Този Учител е по-велик от всичките про-роци.

Новината за успешното проповядване на Исуса в Юдея, достига до Иоанна Кръстителя.

Аз чувам, че Исус става поз-вестен с всеки изминал ден.

Благодаря на Бога че изпълних ми-сията си, за да Му приготвя път. Него-вото дело трябва да расте а моето да се смалява.

След известно време Исус узна за съдбата, която постигна Йоана.

Ирод сложи Йоана в тъмница защото се опитваше да направи революция.

Революция? Не, не затова. Настоящата причина е в това, че Йоан осъжда Ирода за женитбата с братовата му жена.

Наскоро след това, Исус остави Юдея и се отправи отново към Галилея.

Приближавайки към Самарийския град, Исус изпрати учениците си там за храна.

От Самария, ние по-бързо ще отидем в Галилея, но това не е благоразумно: самаряните ненавиждат евреите.

Докато Исус почиваше до кладенеца, дойде една жена за вода с една делва.

Евреин, нима той не знае, че в Самария евреите не се почитат?

Евреите и самаряните бяха ожесточени врагове повече от 500 години. Когато Исус помоли самарянката да Му даде да пие вода, тя остана удивена.

Как ти, който си юдеин
искаш от мене самарян-
ката, вода за да пиеш?

Ако знаеше,
кой Съм Аз, ти би
попросила от Мене
да ти дам водата
на живота.

Ти нямаш почер-
пало а и кладе-
неца е дълбок.

Всеки, който пие от тая вода,
иска да пие отново, и ако му дам от
тая вода, той никога няма да
ожаднее, защото това е Божия дар,
вечен живот.

Когато Исус, каза на жената, че е Спасителя изпратен от Бога, жената Му повярва и изтича в града за да каже и на другите.

Докато жената още беше в града, учениците се върнаха и му предложиха храна.

Моята храна е да върша волята на Този, Който Ме е пратил. Вижте хората, които са жадни да чуят от Мене, каквото Бог желае да им каже.

В събота, в своя град Назарет, Исус дойде в синагогата. Там Той прочете от книгата на пророк Исайа, където се говори за пришествието на Месия. След това седна и започна да поучава.

Днес се изпълни
Писанието, което
чухте.

Ти — Месия?
Нима ти не си син на
дърводелеца от Назарет?

Никой пророк не е
приет в отечеството си.
Помнете... в дните на
пророка Елисея имаше
мнозина прокажени
в Израила, но той из-
цели само един-Неема-
на сириец-чужденец.

Мисълта за това, че Бог може повече да извърши за чужденеца отколкото за тях неговия избран народ, превърна събранието в бурна и разярена тълпа.

Изгонете
Го извън
града!

Убийте
Го!

Но внезапно Исус се обърна, погледна в лицето мъжете и жените, които в продължение на 30-сет години Го знаеха... и бавно мина между тях и никои не посмя да Го докосне.

От Назарет, Исус дойде в Капернаум, на брега на Галилейското море. Там Той намери братята, които беше срещнал по-рано около река Йордан.

Те оставиха тоз час мрежите си и Го последваха. По-късно Исус намери други двама приятели: Яков и Йоана.

ПРЕЗ ПОКРИВА

Ев. от Марка 2:1-12

Домът, където Исус поучаваше
беше така препълнен
с хора, че никой не можеше
да влезе вътре. Виждайки
това, приятелите на болния
решиха да го спус-
нат през покрива
и го донесаха тук.

Хората се удивиха, на фарисеите* които бяха дошли да чуят Исуса от любопитство се разгневиха.

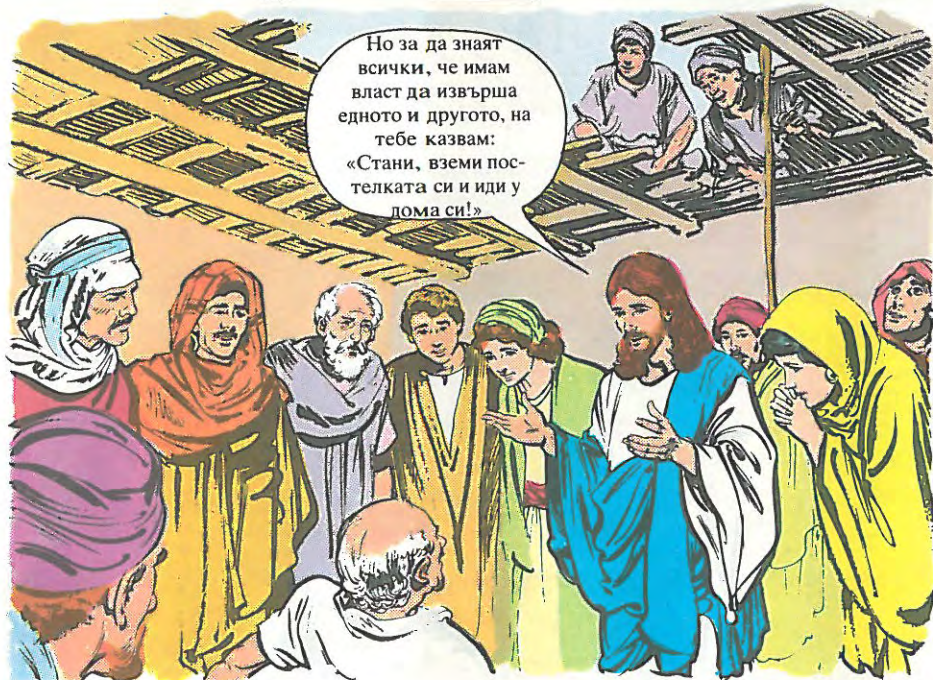
Кой е този който се представя, че прощава грехове?

Как смее да постъпва като Бог?

* Фарисеите-стареики се религиозно не само да изпълняват закона, даден от Бога чрез Мойсея, но и много други правила, измислени от самите тях, като например: какво разстояние се разрешава на човека да измине в събота?... Виждайки, че Исус се интересуваше повече да помогне на хората отколкото да изпълни техните правила, фарисеите Му станаха противници.

Исус знаеше мислите на фарисеите.

Кое е по-лесно Да кажа на болния: «Прощават ти се греховете!» или «Стани, вземи постелката си и ходи!»

Греховете ми са
простени!
Аз съм
изцелен! Слава
на Бога!

Никога не бях
виждал такъв
човек!

И аз не съм, но ако Той
иска да ни убеди в това,
че Той е Месия, защо Той
не стори нищо, за да събори
властта на римляните?

Оставяйки дома, където
поучаваше Исус мина покрай
събирачите на данъци.

Вие събиратели на данъци-
днешни разбойници. Аз не
мога да платя толкова мно-
го и вие знаете това.

По-добре е да платиш!
Помни, че цялата власт
на римската империя е
на моя страна.

ОТГОВОРЪТ НА ЕДИН ЧОВЕК

Ев. от Матей 9:9-13; 12:9-14

Исус погледна в очите
на ненавиждания
събирач на данъци...

За удива на тълпата Матей оставя своята работа и тръгва след Исуса.

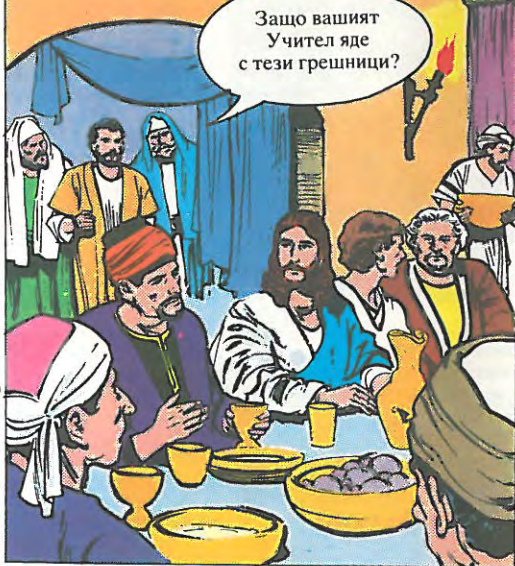
Не мога да повярвам! Матей остави работата си и тръгна с Божия човек.

Един добър евреин никога не би имал Матея за приятел.

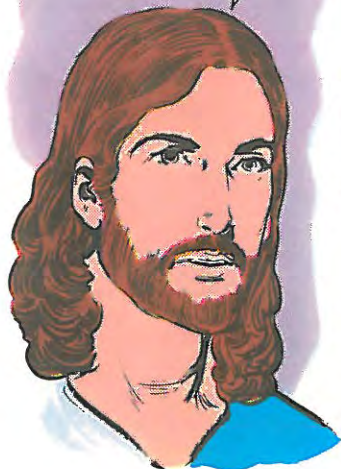
Матей беше така радостен да започне нов живот с Исуса, че направи голямо угощение, на което покани много от своите приятели на срещата с Исуса. Фарисеите видяха това и се удивиха...

Защо вашият Учител яде с тези грешници?

Исус отговаря за учениците си.

Само болните имат нужда от лекар. Аз дойдох да призова не праведните а грешните на покаяние.

Фарисеите не можаха да отговорят нищо на това, но още повече се озлобиха. Те започнаха на всяка крачка да преследват Исуса, търсейки случай да Го обвинят. Една събота в синагогата...

Вижте, Исус разговаря с човека с изсъхналата ръка. Може да Го обвиним в нарушение на съботата. Тогава ще възбудим дело против Него.

Възможно ли
е да се изце-
лява в събота?

Кой от вас, ако има една овца,
ако тя падне в яма в съботен
ден не я извлече навън? Колко
повече човека е по-ценен от
овцата! Отговарям на вашия
въпрос: Да, и в събота може да се
прави добро.

Тогава в присъ-
ствието на фари-
сеите Исус казва
на човека:
«Протегни
ръката си»,
и когато той
стори това...

Ръката ми, тя
отново е здрава! Бог
отговори на моята
молитва!

Озлобени от поражението
фарисеите напускат
синагогата.

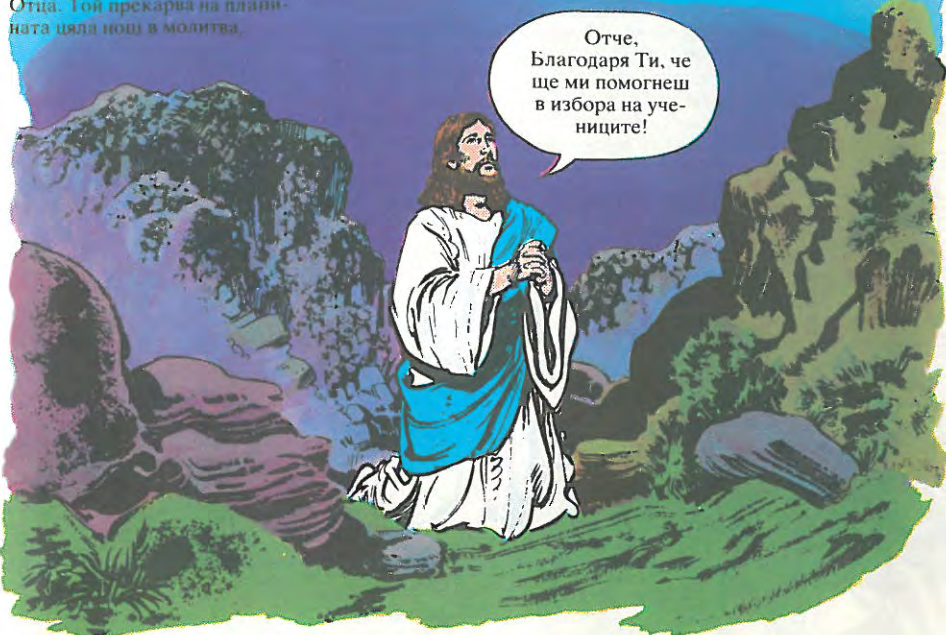
От този човек
трябва да се осво-
бодим-колкото по-
скоро, толкова по-
добре!

Ти си прав, но необходимо е
сериозно обвинение, иначе
тълпата ще се обърне против
нас.

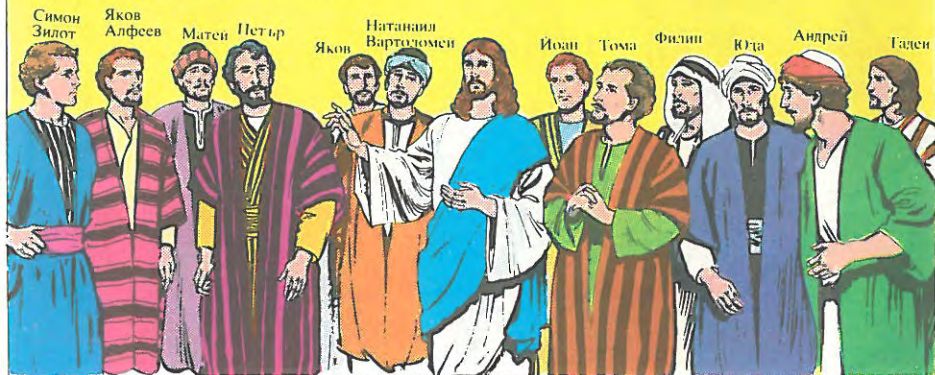
ПРОПОВЕДТА НА ПЛАНИНАТА

Ев. от Лука 6:12-16; Матей 5; 6; 7; 8:5-13; 13:45, 46;
Марка 4:35-37

Исус знаеше, че фарисеите съставяха заговор против Неговия живот, но това не Го вънтри от изпълнението на Мисията възложена му от Отца. Той прекарва на планината цяла нощ в молитва.

На сутринта Исус призова учениците и избра между тях дванадесет постоянни помощници в Неговия труд: Симон Петър, Андрей, Яков, Йоан, Филип, Натанаил Вартоломей, Матей, Тома, Яков Алфеев, Тадей, Симон Зилот и Юда Искаротски. Те започнаха да се наричат апостоли.

И когато се изкачиха на планината, голяма тълпа народ очакваше Исуса. Там на планината ... Исус изнесе проповед, учение за това, какви трябва да бъдат участниците на Божието царство:

Блаженни милостивите, защото на тях ще се показва милост.
Блаженни чистите по сърце защото те ще видят Бога.
Блаженни миротворците защото те ще се нарекат Божии чада.
Вие сте виделината на света... така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия небесен Отец, който е на небесата... Обичайте неприятелите си, благославяйте тези, които ви кълнат, благославяйте тези които ви ненавиждат, молете се за тези, които ви обиждат и ви гонят, за да бъдете чада на вашия небесен Отец, защото Той прави слънцето Си да изгрява над злите и добрите и изпраща дъжд на праведните и неправедните...
И така, както желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях; защото в това се състои закона и пророците.

(пълната проповед се намира в Ев. на Матей глава 5, 6 и 7).

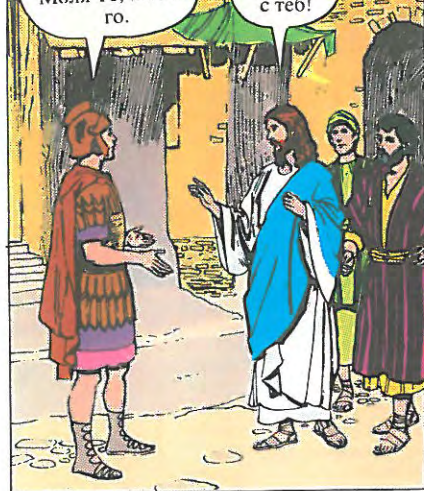
След проповедта на планината, Исус се връща заедно с учениците си отново в Капернаум. При влизането им в града ги срещна един римски войник.

Исусе, слугата ми е болен. Моля Те, изцели го.

Аз ще дойда с теб!

Аз съм недостоеен за да влезеш под моя покрив... Кажи реч само и слугата ми ще оздравее!

И в Израил не съм намерил такава вяра. Иди и нека ти бъде както си повярвал.

Стотника бърза към дома си.

Началник, виж! Аз съм здрав! Това се случи внезапно, преди няколко минути!

Това не те ли очудва?

Не, защото повярвах, че Исус ще те изцели.

И макар, че фарисеите искаха да Го погубят, Исус продължаваше да поучава в Капернаум. Веднаж така Го притиснаше тълпата, че Той нае лодка и като я отдалечи от брега, поучаваше ги от лодката.

Веднаж един търговец видя голямо имане, той пожела да го има на всяка цена и затова продаде всичко, което имаше и го купи. Царството Божие е подобно на имане... то е по-ценно от всичко друго.

Когато настъпи вечер, Исус помоли учениците Си да отидат на другата страна на езерото.

В такава нощ и буря може да се появи.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО НА БЕСНИЯ

Ев. от Марка 4:37-41; 5:1-24, 35

Но скоро след като Исус легна да спи се разрази силна буря.

Големи вълни започнаха да се прехвърлят през кърмата на лодката.

Залива ни!

Исус се изправи и застана с лице към бурята.

Тозчас престана вятъра и настъпи чудна тишина.

На сутринта те пристигнаха на брега. Минавайки по него те срещнаха един бесен, който живееше в проломите на скалите.

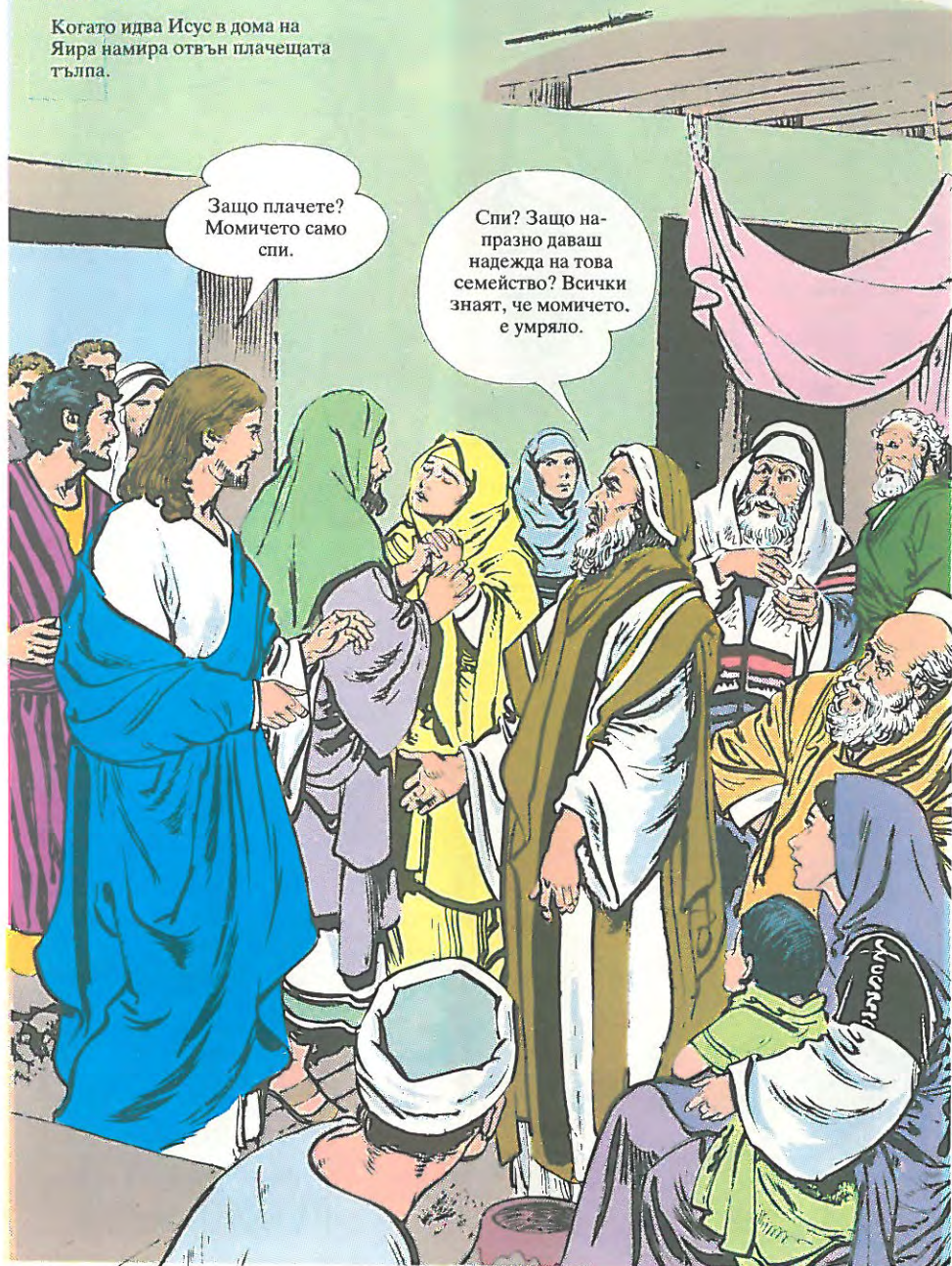
Исус се връща с учениците си в Капернаум и веднага се събира тълпа за да го слуша. Идва и началника на синагогата Яир, който се промъква през тълпата и пада пред нозете на Исуса.

ПРИСМИВАЩАТА СЕ ТЪЛПА

Ев. от Марка 5:38-43; Матей 9:35-11:1; 14:1-12;
Йоанна 6:1-10

Когато идва Исус в дома на
Яира намира отвън плаещата
тълпа.

Исус влиза с родителите на момичето в неговата стая. Там той я хваща за ръката и казва: «Стани!» и тя веднага стана, гледайки на на всички с удивление.

Дайте ѝ да яде и не говорете никому за станалото!

Но Яир беше важна личност, затова вестта за неговата дъщеря се разнесе скоро. Минавайки през Галилея Исус проповядваше и славата Му порасна. Фарисеите наблюдаваха всичко това със злоба, но нямаха действително обвинения против Исуса, защото се бояха да не настроят гълпата против себе си.

Загрижен за това, че още много хора не бяха чули проповедите Му, Исус извиква Своите ученици.

Народа е като овци без пастир. Аз бих искал вие да отидете по двама, да проповядвате и изцелявате болни, както и аз правя това. Не се грижете за това, какво ще говорите. Божият Дух ще говори чрез вас.

Учениците проповядваха из цялата Галилея. Когато се върнаха Исус ги събра и се уедини с тях, за да си починат и съставят план за бъдещата работа. Тогава дойде един ученик на Йоанна с тъжновина.

Ирод обезглави Йоан Кръстителя.

Ирод е жесток човек, но това е най-лошият грях.

Нямаше по-велик пророк от Йоана. Той премина своя живот в изпълнение на Божията воля.

Тъжен, Исус заедно с учениците Си премина отвъд езерото и се отдалечи на планината, надявайки се да бъдат сами. Но народа тръгна след тях и Исус се спря за да поучава и изцелява болните. Денят преваливаше.

Филипе, откъде можем да купим храна за людете?

За всичките? Наистина тука няма по-малко от 5000 мъже, без да се смятат жените и децата.

Тука има едно момче, което има пет хляба и две риби, но какво е това за толкова множество?

Донесете ги тук и заповядайте на народа да насяда.

Момчето беше радостно да даде храната на Исуса, който благодари на Бога и я предаде на учениците Си.

Дайте на всеки.

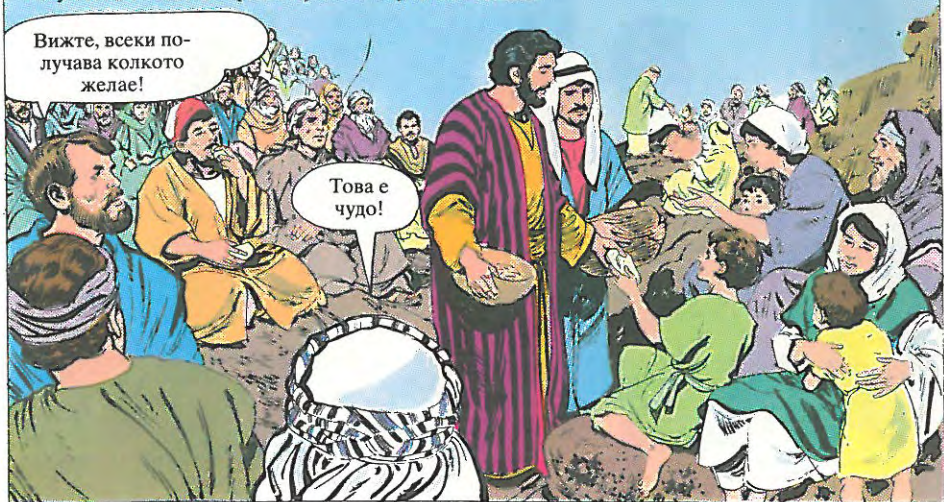
Докъде ли ще стигнат пет хляба и две риби за да се нахранят повече от 5000 човека?

Но учениците имаха вяра в Исуса... и Му се подчиниха.

Вижте, всеки получава колкото желае!

Това е чудо!

Когато хората се наситиха, Исус отново се обръща към учениците си

Съберете останалите къшеи.

Бяха събрани дванадесет коша! Народа бе още по-удивен.

Може би Исус е предсказания пророк и цар.

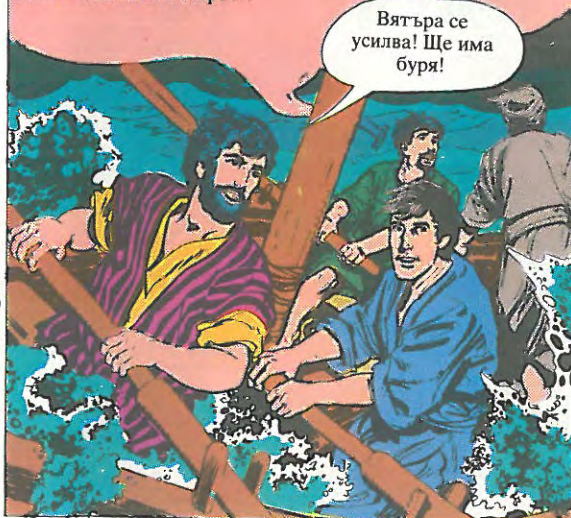
Цар, подобен на Давида, който ще изгони враговете ни и ни направи силни и богати.

Но Бог избра Исуса да бъде Спасител, Който да въведе хората в Божието царство... а не да командува армия и завземе престола. Когато Исус видя, че тълпата желяе да Го провъзгласи за цар, Той събра бързо учениците си.

Спуснете лодката и отплавайте на другата страна на езерото. Аз ще се присъединя към вас по-късно!

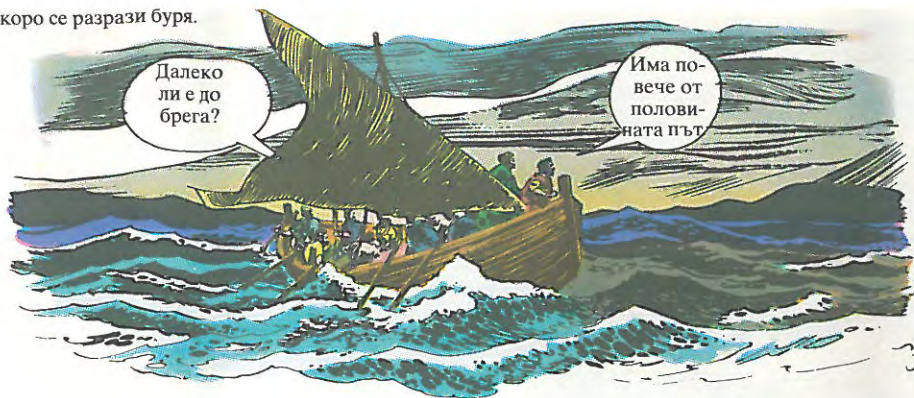

Набързо, докато тълпата още не беше силно възбудена, Исус разпуща учениците си, а Сам Той се изкачи на планината за да се моли. Късно, вечерта на Галилейското езеро.

Вятъра се усилива! Ще има буря!

Скоро се разрази буря.

Внезапно те видяха една фигура да върви по водата.
«Дух!» — завикаха те изплашени в ужас. А в далечината се чу спокоен глас: «Аз Съм, не бойте се!»

В същия миг Петър скочи от лодката и се отправи към Исуса. Виждайки силния вятър, Петър се уплаши и загубвайки доверие започна да потъва...

ЧУДОТО В МОРЕТО

Ев. от Матея 14:30-36; Йоанна 6:22-71; Марка 7:1-23;
Матея 16:13-26; 17: 1, 2

О, Петре,
защо се
усъмни?

Господи,
спаси ме!

Исус го подкрепи и когато влязаха в лодката бурята утихна.

На разсъмване те пристигнаха на брега, а хората виждайки Исуса бързаха да донесат своите болни и Исус ги изцели.

Виждайки това, фарисеите започнаха открито да критикуват Исуса.

В този същия ден Исус отиде в синагогата в Капернаум. Много хора от тълпата, която Той нахрани предния ден, бяха там и Го молеха да ги нахрани отново. Когато Той започна да говори за духовната нужда от храна, много се разочароваха, и си отидоха.

Ние видяхме, че учениците Ти ядат без да си мият ръцете. Как им позволяваш да нарушават нашия закон и оскверняват себе си?

Храната, която влиза в устата не осквернява човека, но злите думи излизащи из неговите уста, те го оскверняват.

вЪзмутени от това, че Той защитава учениците Си, фарисеите си отиват с още по-голямо убеждение в своите намерения да Го убият.

Не виждаш ли, че фарисеите още повече се озлобяват?

Фарисеите са слепи за Божията воля и те водят народа в такава слепота.

Знаеши, че повечето от хората желаяха да Го приемат като земен цар, Исус оставя Галилея и идва във Финикия а по-късно във Филиповата Кесария. Там Той се уединява с учениците си и веднаж ги пита.: «За кой ме смятат хората?»

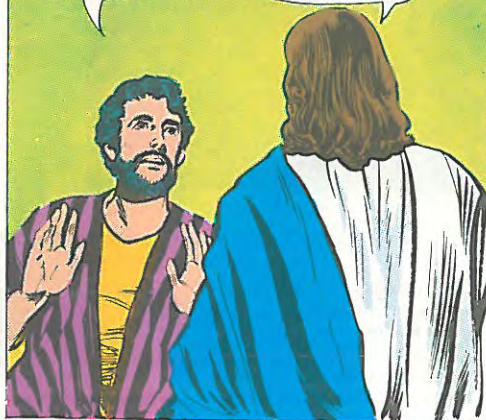

За Йоан Кръстител. Или.

А вие за кого ме смятате?

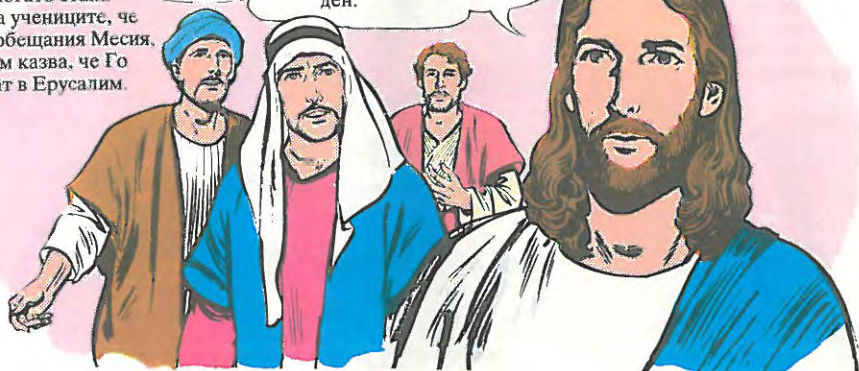
Ти Си Христос — Син на живия Бог!

Блажен си Петре, защото Моя Отец ти откри това.

Сега, когато стана ясно на учениците, че Той е обещания Месия, Исус им казва, че Го очакват в Ерусалим.

Фарисеите и свещениците не вярват, че Аз Съм Месия. Те ще Ме убият, но Аз ще възкръсна на третия ден.

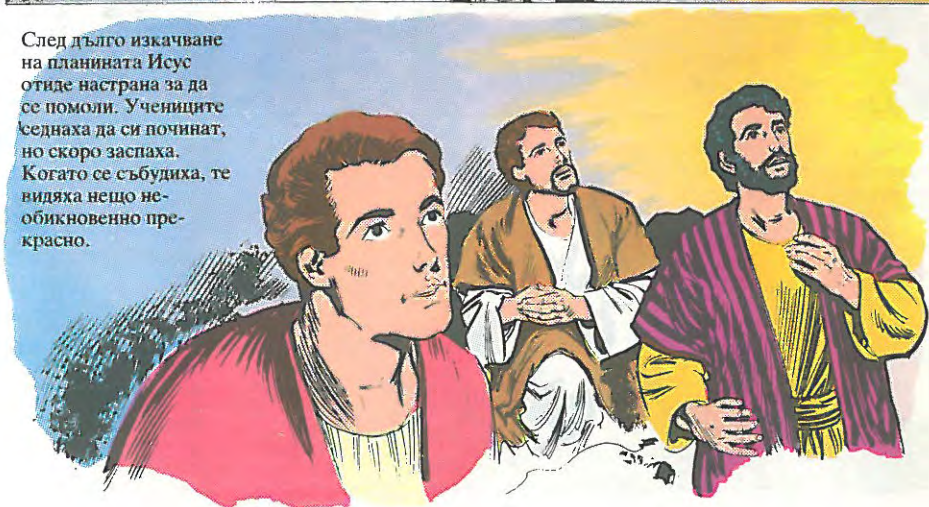

Макар, че Исус им каза, че ще бъде предаден на смърт, учениците мислеха, че щом като помага на други, Той може да помогне и на Себе Си. Няколко дни по-късно Исус говори с Петър, Яков и Йоан.

След дълго изкачване на планината Исус отиде настрана за да се помоли. Учениците седнаха да си починат, но скоро заспаха. Когато се събудиха, те видяха нещо необикновено прекрасно.

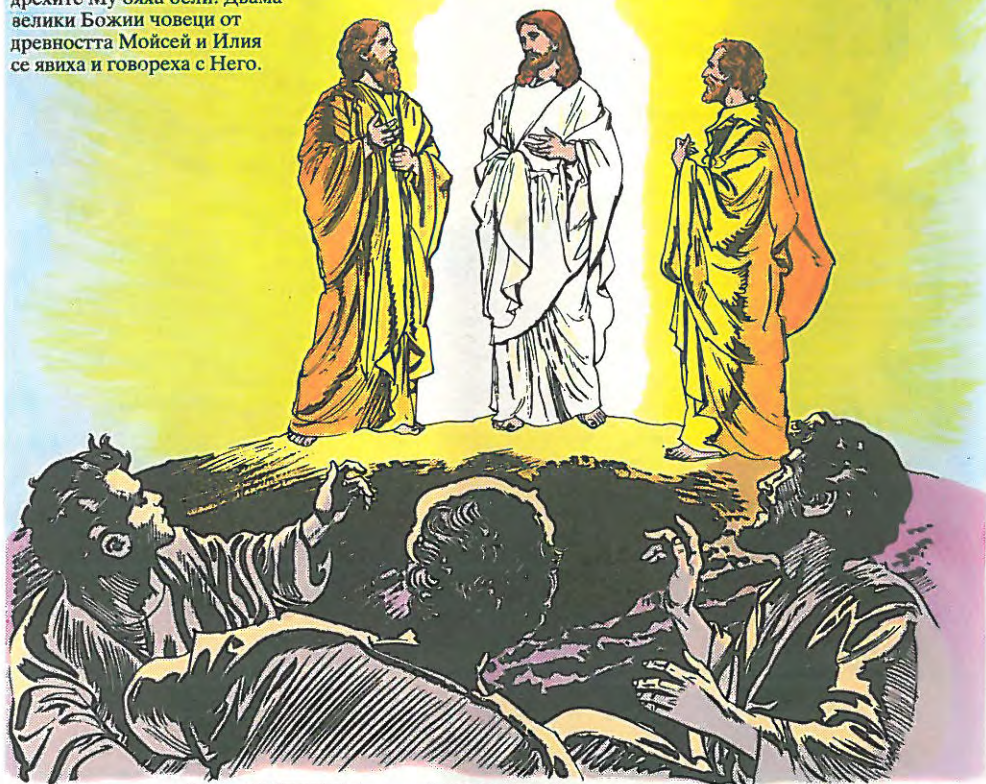

СИНЪТ И ВЯРАТА В ОТЦА МУ

Ев. от Матей 17:3-13; Марка 9:33;

Лука 9:37-45

Исус се преобрази. Неговото лице сияеше като слънце, дрехите Му бяха бели. Двама велики Божии човечи от древността Мойсей и Илия се явиха и говореха с Него.

След това на планината се спусна светъл облак... и всред него се чу гласът на Бога:

Този е Моят възлюблен Син,
в Когото е Моето благоволение;
Него слушайте!

Изплашените ученици паднаха на земята на своите лица. Но Исус се докосна до тях и им каза:

Не бойте се!

На другата сутрин по пътя от планината Исус им казва: «Никому не казвайте за това видение докато не възкръсна. След Него-то славно преображение, учениците не вярваха, че Исус ще умре: когато Исус говореше за възкресението, те недоумяваха това. Слизайки в долината, те намериха голяма тълпа около останалите ученици.

Когато хората видяха Исуса, Го обкръжиха.

Моят син е бесен и често се хвърля в огъня. Доведох го при учениците Ти, но те не можаха да го излекуват.

Доведете го при Мене!

Бащата беше съгрешил, но на сина дойде наказанието и той падна пред Исусовите нозе.

Ако можеш помогни ни!

Всичко е възможно за този, който вярва!

Вярвам, Господи! Помогни на моето неверие!

Нечистий душе, излез из него!

Силно разтърсвайки го, духа излезе из момчето и то стана като мъртво. Тогава Исус го хвана за ръката и го повдигна.

Оставяйки сами, учениците се обръщат към Исуса...

Момчето веднага стана.

По пътя в Капернаум учениците разговаряха за царството, което очакваха, че Исус скоро ще създаде. Настана и спор, кой от тях ще бъде по-голям.

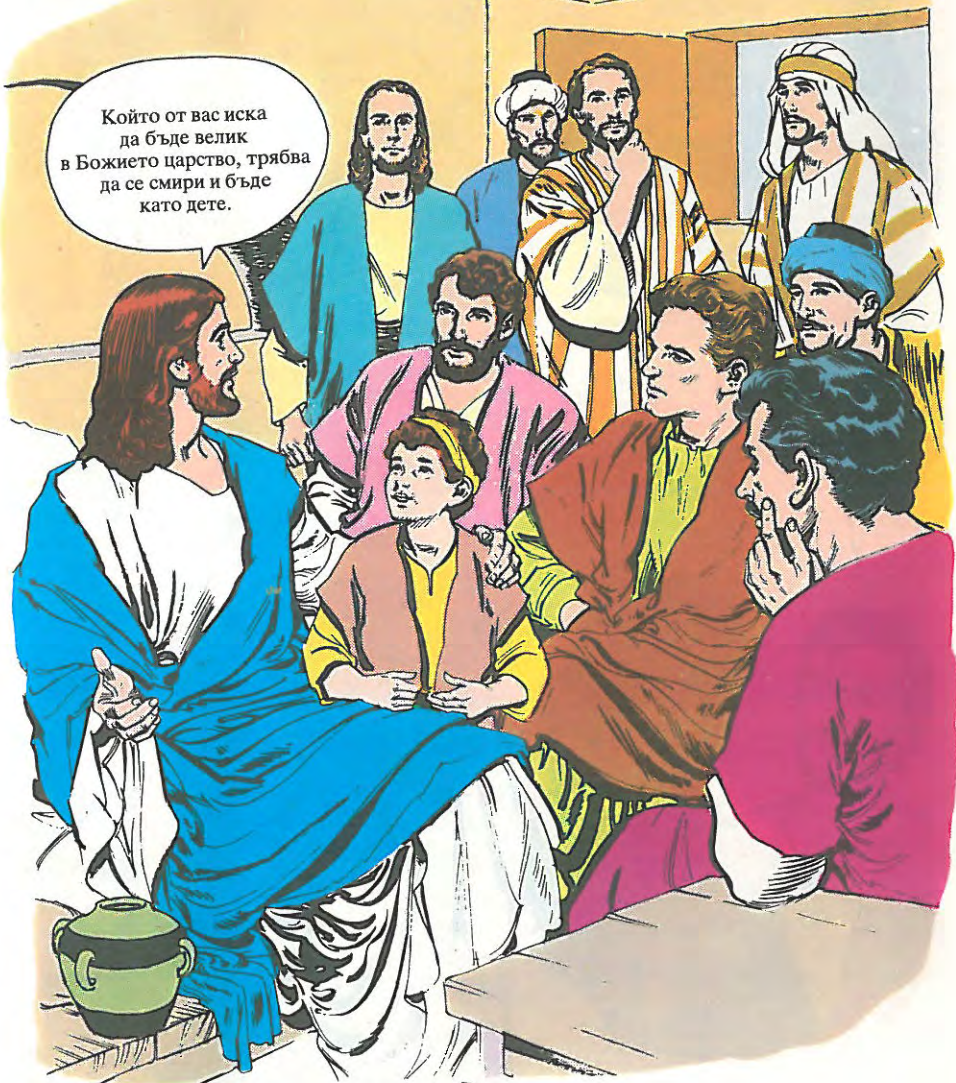
СЕДЕМДЕСЕТ ПЪТИ ПО СЕДЕМ

Ев. от Матей 18:1-14; 21, 22;

Йоанна 7:11-52; 8:21-59

Исус ги запита за какво спореха, но те се срамуваха да признаят. Исус извика едно дете, постави го между тях и рече:

Който от вас иска да бъде велик в Божието царство, трябва да се смири и бъде като дете.

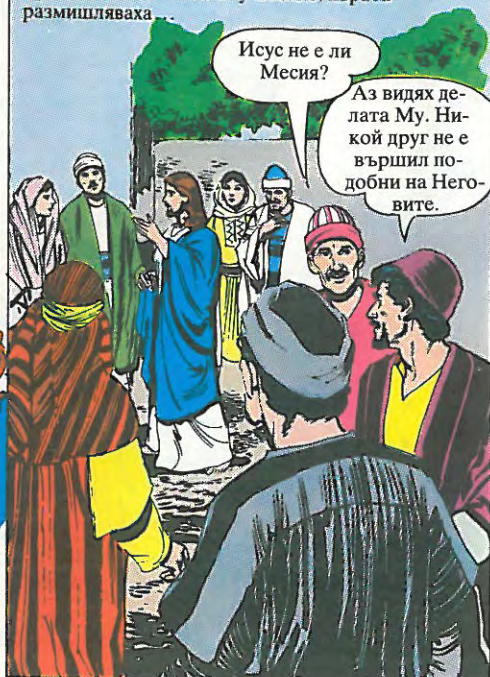

Колко пъти съм длъжен да прощавам на този, който ми съгреши? Седем пъти?

Не Петре, седемдесет пъти по седем.

От Капернаум Исус отива и проповядва в Юдея и идва в Ерусалим в дните на великия празник. Когато Той поучаваше, хората размишляваха...

Първосвещениците и фарисеите чувайки, че хората говорят за Исуса, обединиха своите сили против Него.

Ако ние не унищожим Този, народа ще Го признае за Месия.

Аз ще сторя това. Извикайте пазачите на храма!

Арестувайте Исуса, но така че да не се вдига много шум!

В последния ден на празника изпратените се връщат при свещениците и фарисеите.

Къде е Исус?

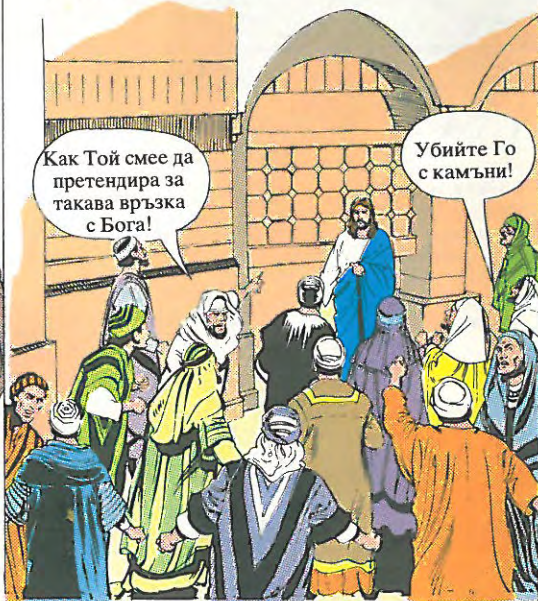
Ние никога не сме слушали такъв човек! Не можаме да го арестуваме.

Исус се връща в храма за да проповядва. Той не само осъжда свещениците и фарисеите в грях, но доказва, че е бил с Бога много по-рано от дните на прародителя им Авраама.

Как Той смее да претендира за такава връзка с Бога!

Убийте Го с камъни!

Свещениците и фарисеите бяха изпълнени с ярост, но се бояха да сторят нещо, защото града беше изпълнен с хора, идващи на празника. Но на следващия ден...

СРЕЩАТА НА ЕРУСАЛИМСКИЯ БЕДНЯК С БОЖИЯ СИН

Ев. от Йоанна 9:1-10:21; Лука 10:25

Свещениците и фарисеите се опитаха да убият Исуса с камъни, но Той убягна това. В събота отивайки в храма с учениците Си, те забелязаха един слепец да проси милостиня. Исус направи кал и положи на очите на слепеца.

Аз съм! Макар, че
бях слеп Иус ми
даде зрение.

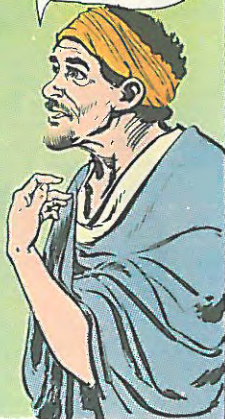

Съседите бяха обезпокоени, защото човека беше
изцелен през съботата. Те го заведоха при фарисеите,
които решаваха какво може да се прави в събота.

Иус за когото ти
говориш е грешник. Той
не изпълнява закона
за съботата.

Грешник ли е или не,
не зная; едно зная, че
аз бях слеп, а сега
виждам.

Фарисеите се опитаха да настроят бившия слепец
против Иуса, но виждайки, че това е безуспешно,
го изгониха от синагогата. Иус като чу за това, го
намира. Тогава фарисеите ги окръжиха.

Ти вярваш ли
в Сина Божий?

А Кой е Той
за да повярвам
в Него?

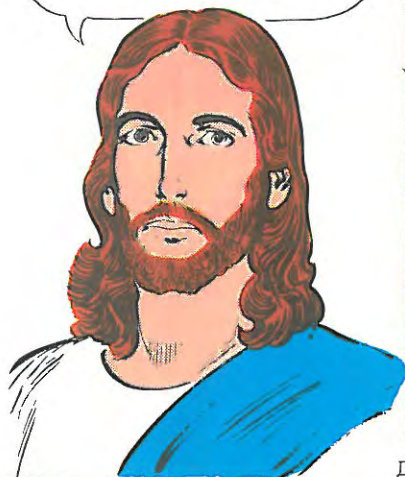

Това съм Аз
— Който го-
воря с тебе.

Вярвам
Господи!

Аз съм добрият пастир: Добрият пастир полага живота си за овцете. Никой не може да Ми отнеме живота, Аз сам го давам. Имам власт да го дам и отново да го взема; Тази сила получих от Бога — Моя Отец.

Този човек е ненормален и овладян от зъл дух. Защо го слушате?

Но може ли бяс да отваря очите на слепите?

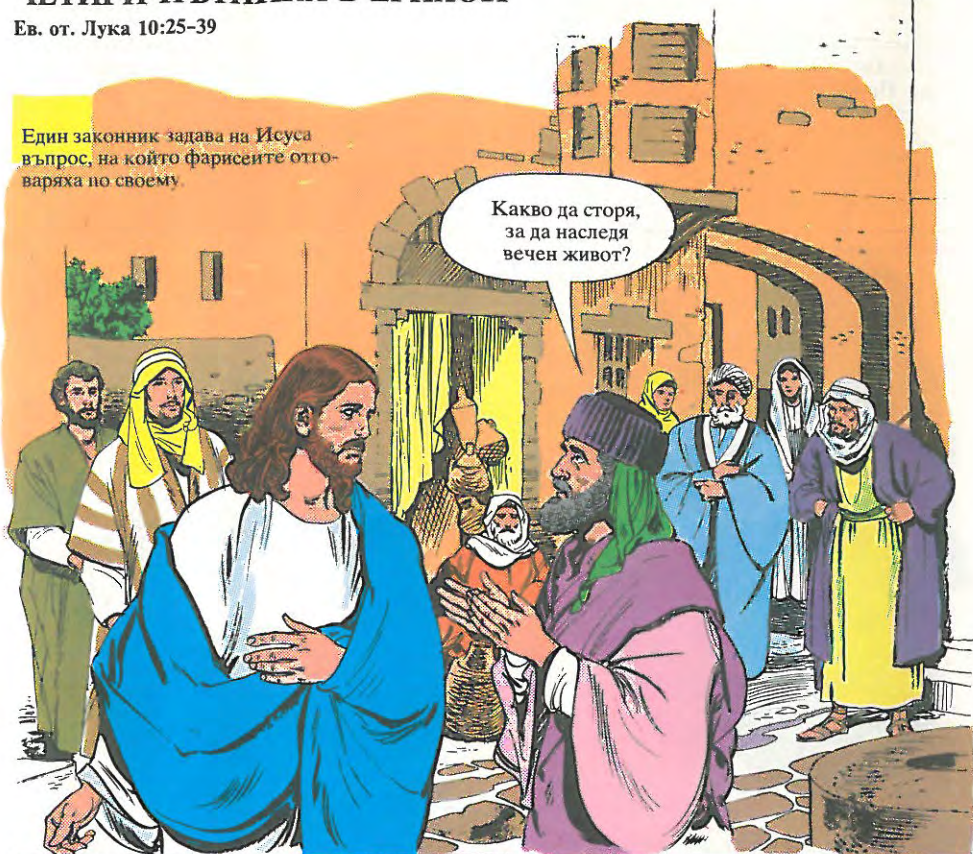
Докато Исус проповядва на тъпата в един град, един законник търси случай да Го изпита.

Фарисеите и свещениците продължаваха да спорят. Едни мислеха че е обладан от дяволска сила. Други не бяха съгласни с това, но не искаха да вярват, че е Син Божий. Няколко дни по-късно Исус напуска Ерусалим и с учениците си отива в Юдея.

Интересно е как ще отговори на моя труден въпрос?

Един законник задава на Исуса въпрос, на който фарисеите отговаряха по своему.

Исус отговаря на въпроса с въпрос и това принуждава законника да отхвърли обичаите на фарисеите и да премине направо към Божиите заповеди.

Правилно.
Прави така и
ще имаш вечен
живот.

Но кой е
моя ближен?

Един свещеник мина оттам. Той видя
ранения но го подмина.

Исус отговаря с една повед, която отново при-
нуждава законника да отговори сам на зададения
въпрос.

Някой си човек бе на път от Ерусалим за Ери-
хон и попадна на разбойници, които го събля-
каха, нараниха и оставиха полужив.

Също така един левит, който мина оттам го
видя и го подмина.

Но когато един самарянин видя ранения, той се спря. Макар че самаряните са врагове на евреите, той превърза раните му, постави го на осела си, заведе го в гостилницата и там плати за по-нататъшното му лечение.

Завършвайки историята за добрия самарянин, Исус запита: «Какво мислиш, кой от тези тримата беше ближен на пострадалия?»

Този, който му е помогнал.

Иди и ти така прави.

Законника си отиде удивен от Исусовата мъдрост.

Продължавайки делото си да проповядва, Исус идва във Витания да посети своите приятели: Мария, Марта и Лазаря. Мария остави всичко, за да слуша Исуса...

Сега разбирам: мой ближен е този, който се нуждае от мене.

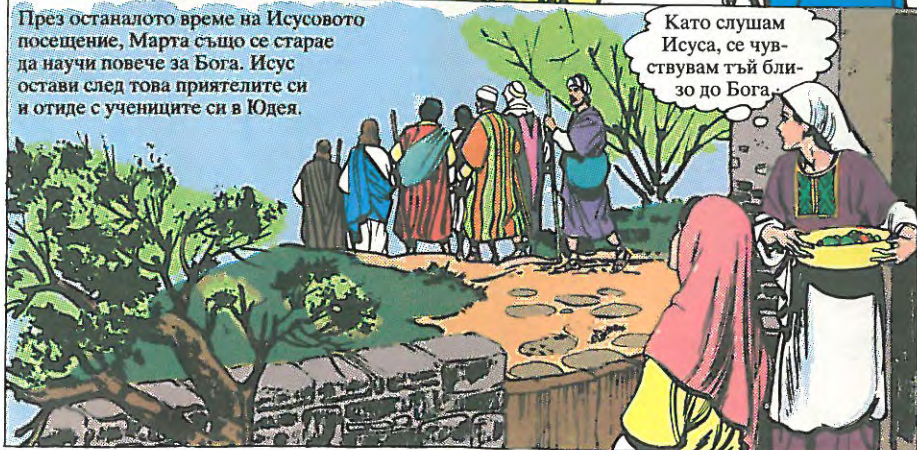
Но моята сестра Марта...

Това е несправедливо. Повече няма да търпя.

МОЛИТВАТА НА ГОСПОДА

Ев. от Лука 10:40-11:2; Матей 6:9-13;
Йоанна 10:22-40; Лука 15:1-19

По време на проповедите из страната, Исус често се спираше за молитва. Учениците видяха силата на молитвата в Исусовия живот и един от учениците му рече...

Научи ни да се молим!

Исус им рече: «Когато се молите, казвайте:

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето Име; да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля както на небето така и на земята; давай ни всеки ден ежедневния хляб; и прости греховете ни както и ние прощаваме на нашите длъжници; не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото Твое е царството и силата и славата во веки веков. Амин»

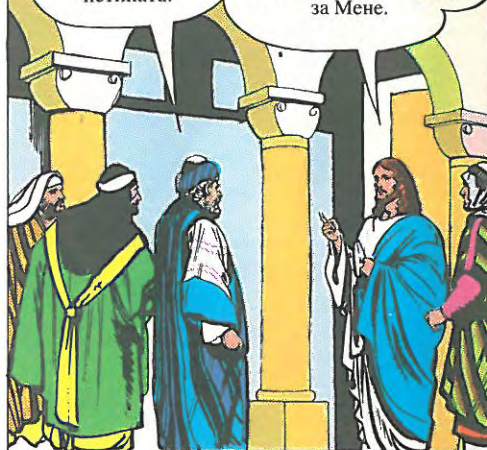

За кратко време настъпи тишина, след това учениците тихо казаха: «Амин!» на тази простичка молитва, която стана образец на всички бъдещи молитви към Бога. Исус преминава през Юдея като проповядва и изцелява. По времето на празника Исус се връща в Ерусалим, изпълнен с народ. Народа разговаря само за него.

Когато Исус влезе в Соломоновия притвор на храма, народа го обкръжи.

Трябва ли да чакаме дълго? Ако ти си Христос кажи ни истината.

Аз ви казах, но вие не вярвате; делата, които върша в Името на Моя Отец свидетелствуват за Мене.

Чухте ли? Той нарече Бога свой Отец!

Убийте го!

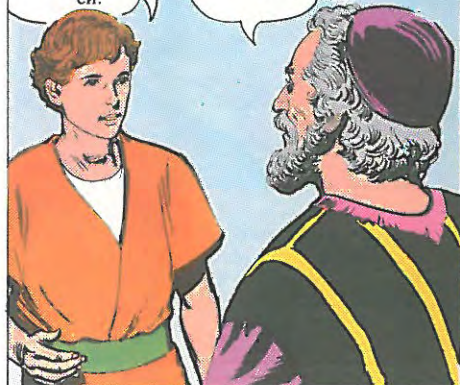
Исус се обърна спокойно и си отиде и за удивление — никой не го спря.

Исус идва в Кесария където продължава да проповядва и изцелява. Фарисеите отново Го укоряват, защото общува с грешниците. Исус им разказва...

Някой си човек имаше двама сина. Един ден при него дойде младия.

Татко, дай ми полагаемата част от наследството. Аз искам сам да устроя живота си.

Аз мислех, че ти ще живееш у дома и ще помагаш в работата. Но щом искаш пари ще получиш!

Тогава той замина за друга страна, където с лоши приятели разпиля всичките пари. Когато остана без пари, единствената работа, която можеше да намери бе да пасе свини.

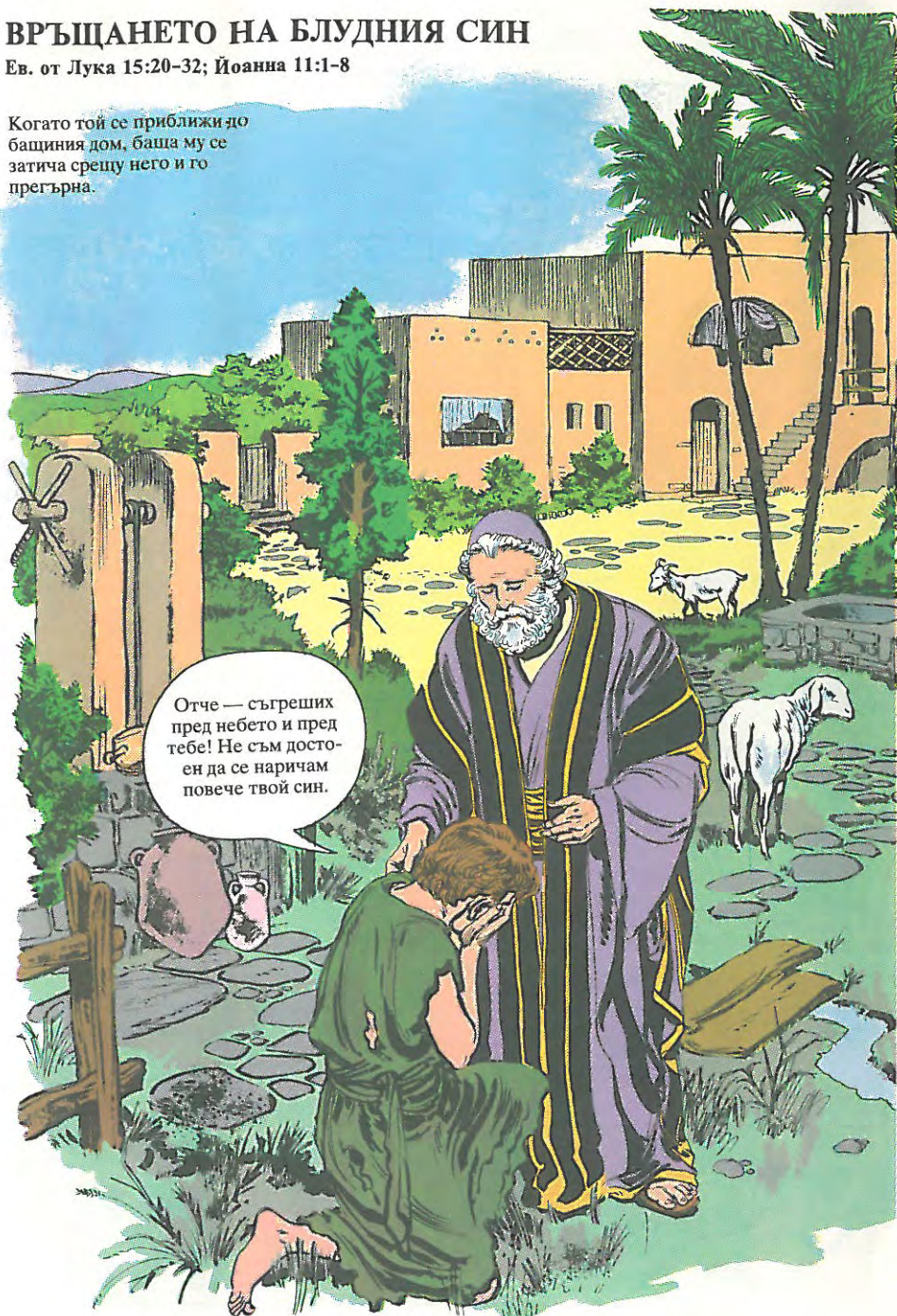
Слугите на моя баща живеят по-добре от мене. Ще отида да потърся работа при него, не като син а като слуга.

ВРЪЩАНЕТО НА БЛУДНИЯ СИН

Ев. от Лука 15:20-32; Йоанна 11:1-8

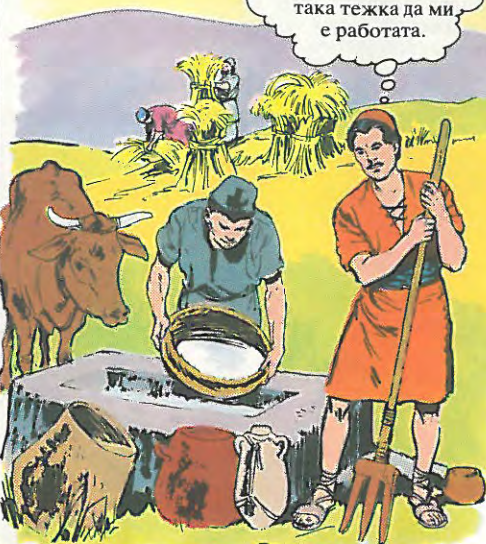
Когато той се приближи до бащиния дом, баща му се затича срещу него и го прегърна.

Донесете най-хубавата дреха за моя син и пригответе пиршество: Моят син беше загубен и се намери!

Тежко беше на стария син да работи на полето в очакване на вечерта.

Ако брат ми беше сега тук, нямаше така тежка да ми е работата.

Завършвайки работа, приближавайки се към дома, той чува музика...

Какво е това?

Брат ти се върна у дома и баща ти направи пир за него.

Старият брат се разсърди и не искаше да влезе в дома. Баща му излезе навън при него.

Ти никога не си устроил такъв пир за мене, макар че винаги ти помагам, а моя брат...

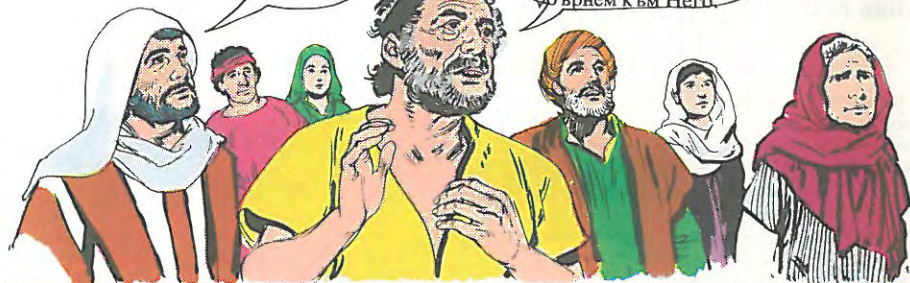
Сине мой-всичкото мое е твое. А на това трябва да се радваме, че брат ти се върна. Той бе като мъртав, а сега е жив!

Когато Исус завърши, хората се гледаха удивени.

Да не би да иска да каже, че Бог е такъв като бащата в този разказ?

Да, разбирам, Бог иска да прости даже на такива грешници като нас, ако ние се обърнем към Него.

Виждайки какво действие оказа проповедта Му на народа, фарисеите с гняв се разотидоха. Исусовата проповед скоро беше прекъсната...

Исусе, Марта и Мария ме изпратиха да ти кажа, че техният брат Лазар е болен. Те молят да отидеш във Витания...

Витания? Това е близо до Ерусалим. Враговете ще Го убият!

ИЗВИКАН ОТ ГРОБА

Ев. от Йоанна 11:38-54;

Лука 18:15-23; 19:1-3

Забавяйки се, Исус с учениците си дойде във Витания, когато Лазар беше мъртав вече от четири дена. Исус заповяда да отвалят камъка от гроба. Той се помоли Богу тихо и след това извика със силен глас:

Лазаре,
излез вън!

За голямо очудване на тълпата, Лазар излезе.

Лазар!

О, Исусе,
Благодарим
Ти!

Човек възкресен от мъртвите! Хората едва вярваха на това, което бяха видели. Мнозина от тях викаха на Исуса: «Месия! Божият Син!» а други бяха тръгнали за Ерусалим за да разкажат на фарисеите, това което Исус стори.

Разгневени фарисеите и първосвещениците се събират на съвет.

Ако се разнесе
тази вест за Него,
народа ще напра-
ви Исуса цар.

Народа ще се роз-
бунтува. Римля-
ните ще ни обвин-
ят. Ще загубим
властта и няма да
бъдем вече нация.

По пътя един млад човек спира Исуса.

Какво да сторя
за да наследя
вечен живот?

Изпълнявай
Божите заповеди!

Пазил съм ги
от ранна
младост.

Едно ти не дoс-
тига: продай има-
нето си, раздай на
сиромасите и ела да
ме последваш.

На младежа е трудно да се раздели с па-
рите си. Той бавно се обръща и си тръгва.

Пътниците продължават пътя към Ерусалим. Те са близо до Ерихон и Исус е всред гъстата, радостна тълпа.

Дайте ми
път!

Ей, Закхей, нечес-
тивия събирач на
данъци, иска да
види Исуса!

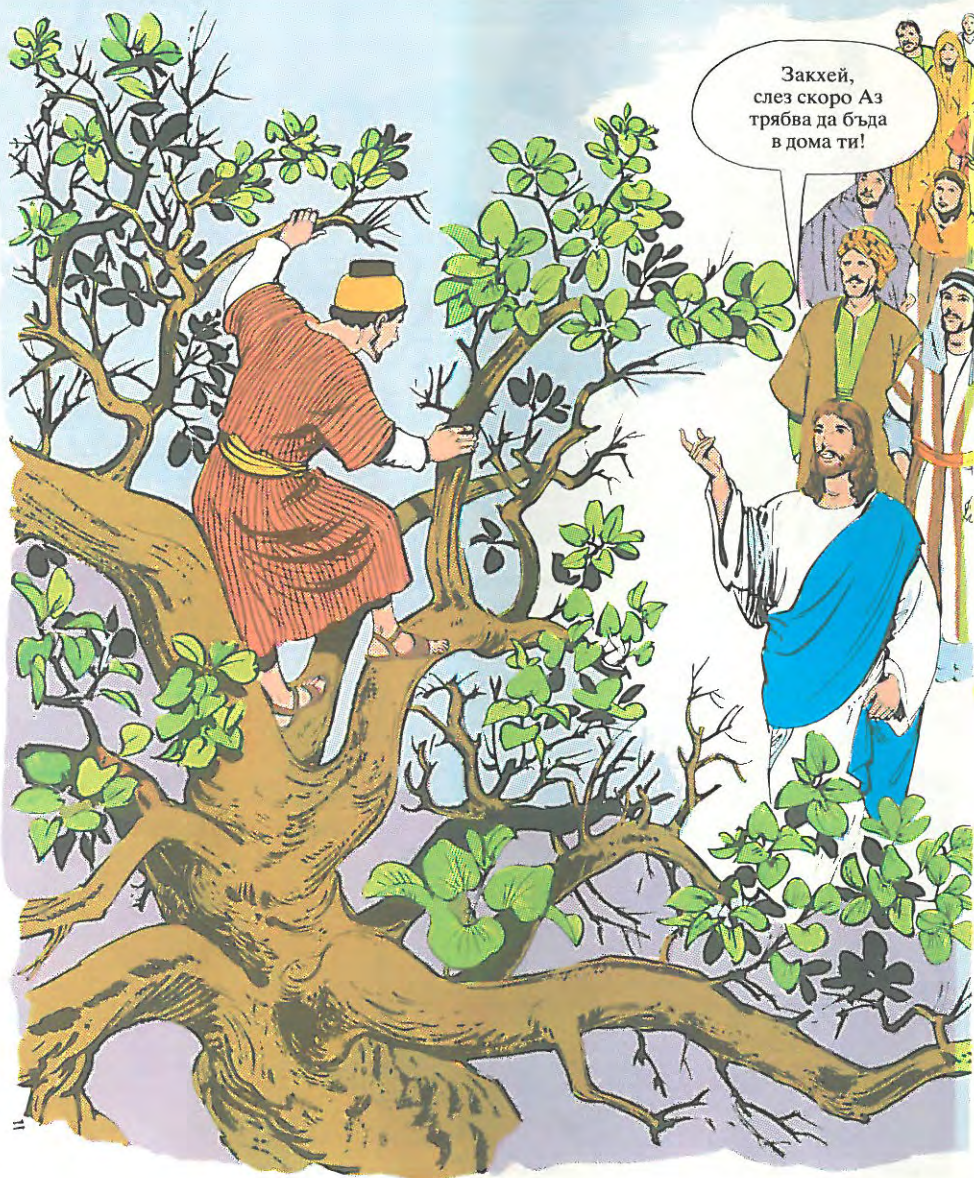
Аз трябва да
видя Исуса и ще
Го видя!

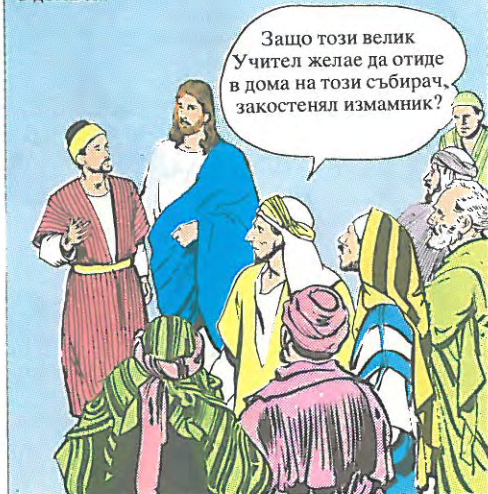
ЧОВЕКЪТ НА ДЪРВОТО

Ев. от Лука 19:4-10; Йоанна 12:1-8;
Лука 19:29-35

Закхей, богатия събирач на данъци беше малък на ръст и не можеше да види Иисуса през множеството. Той изтича напред, качи се на едно дърво и зачака. Виждайки го Иисус се спря...

Закхей е очуден, че Исус дори му заговори. Той веднага слиза от дървото и води Исуса в дома си.

Закхей също е удивен! Скоро му става срамно за неговите греховни постъпки. Той желае да получи прощение на греховете си и да започне нов живот...

От Ерихон гълпата се придвижва към Ерусалим на великия пасхален празник. Оставаха още шест дни до празника и Исус остана във Витания при своите приятели: Мария, Марта и Лазара. Когато Исус беше на обяд в дома на Симона прокажения, Мария дойде със скъпоценно масло и помага нозете Му, изтривайки ги със своите коси.

Един от учениците Юда Искариотски виждайки това е недоволен: той смята това за ненужно разпиляване на пари.

Оставете я, с това тя прояви любовта си към Мене.

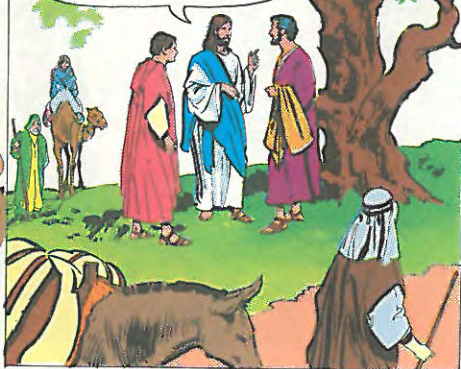
Юда се обиди от тази забележка и в него се промъкна ужасна мисъл.

Когато настане удобен момент, аз ще отида при свещениците и фарисеите и те ще ме послушат.

На следващия ден Исус се присъединява с учениците си към тълпата, която отива в Ерусалим да се приготвят за пасхалната вечеря. По пътя...

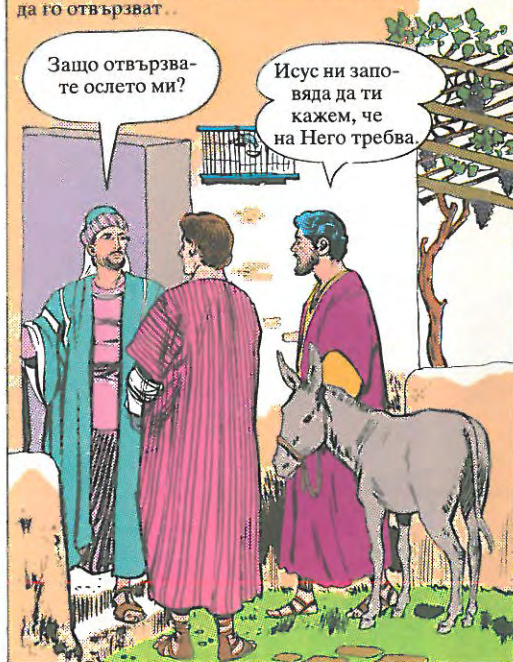
Идете в селото. Като влезете в него ще намерите млад осел. Доведете го при Мене. Ако някой ви пита, кажете че на мен трябва и че пак ще го върна.

Не разбирайки всичко, учениците отиват в селото и намират ослето. Но когато започват да го отвързват...

Защо отвързвате ослето ми?

Исус ни заповяда да ти кажем, че на Него трябва.

При споменаване на Исусовото име, човека с радост се съгласява.

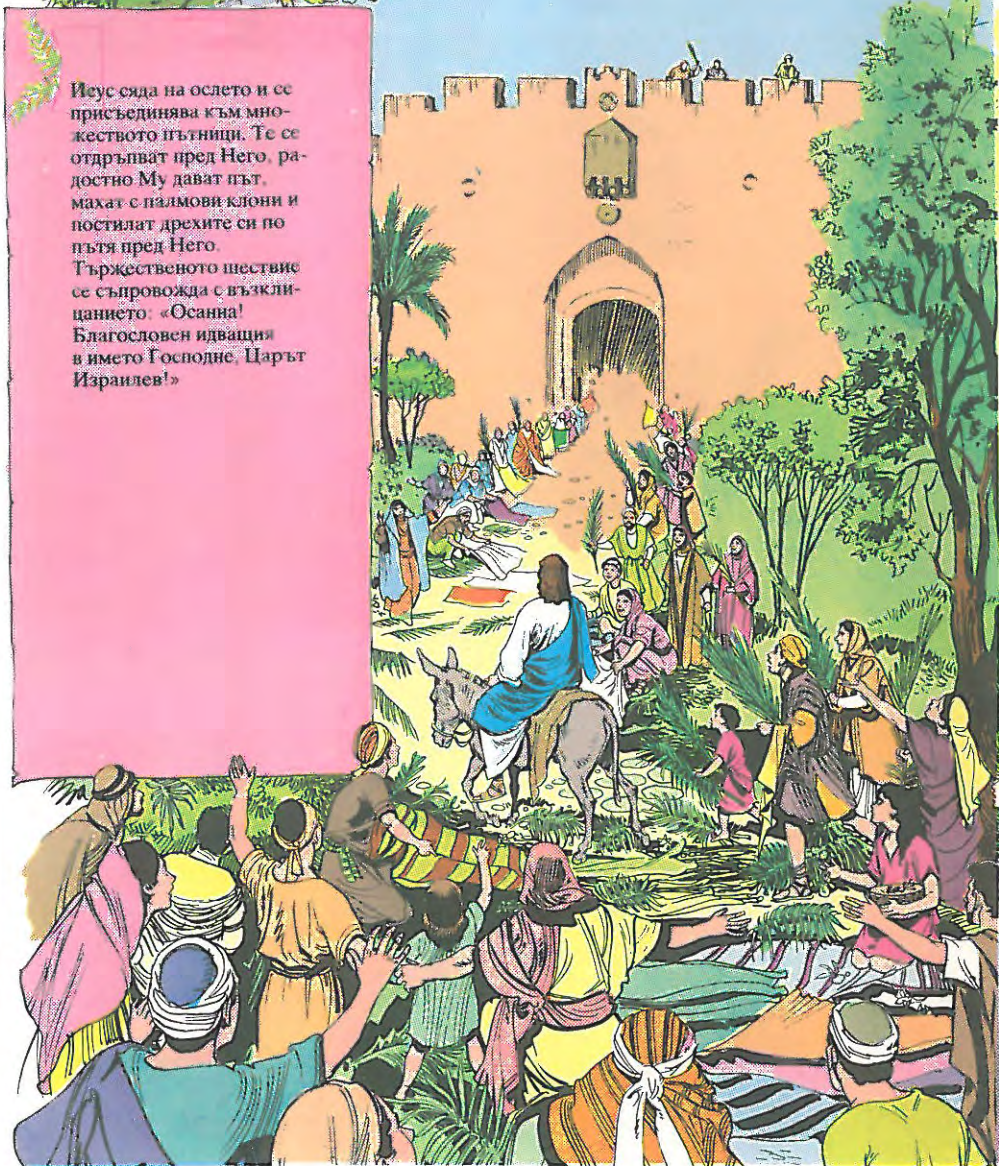
Защо му е на Исуса моето осле? На него още никой не е седял, а още и това е неблагородно животно за такава важна личност като Исус.

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ПОСРЕЩАНЕ.

Ев. от Лука 19:36-38; Матей 21:10-17; Лука 19:45-47; 20:20-22

Иисус сяда на ослето и се присъединява към множеството пътници. Те се отдръпват пред Него, радостно Му дават път, махат с палмови клони и посылат дрехите си по пътя пред Него. Тържественото шествие се съпровожда с възклицанието: «Осанна! Благословен идващия в името Господне. Царят Израилев!»

В своята многовековна история Ерусалим беше виждал влизането на много Израилски царе на коне, завоеватели влизащи със своите легиони-но подобно нещо още не се беше случвало.

Кой е този?

Исус, пророка от Назарет!

Вестта за Исусовото влизане в града се разнесе бързо. Когато Той тръгна към храма видя болни, слепи и сакати, които Го очакваха.

Стани и ходи!

Осанна на Давидовия Син!

Славословията от децата дразнеха фарисеите и свещениците.

Тази същата вечер, Исус се връща във Витания, но в понеделник, когато отново идва в Ерусалимския храм...

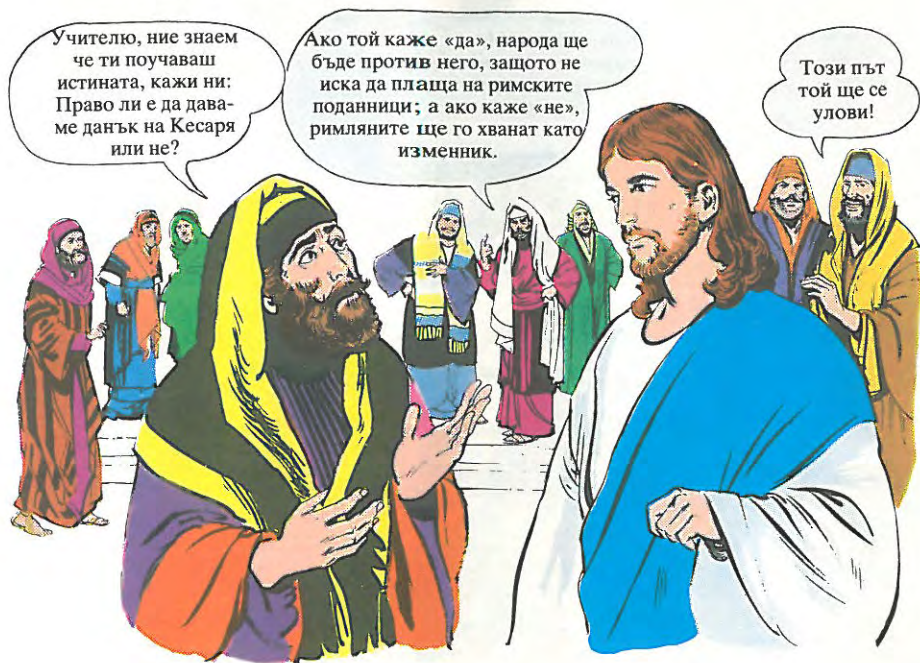

В справедлив гняв Исус изгонва търгуващите в храма.

В храма се събра голяма тълпа народ, за да слуша Христовата проповед. А зад закритите врати, свещенниците и фарисеите се съветваха как да го хванат. Във вторник, плана им беше готов...

ВЕЛИКАТА ЗАПОВЕД

Ев. от Лука 20:23-26; Марка 12:28-34, 38-44; 13;
Матей 26:14-16

Исус моли да му подадат
една римска монета.

Исус връща монетата.

Отдавайте
Кесарево Кесарю,
а Божието Богу!

Фарисеите се озлобиха, че отново претърпяха неуспех, но те се удивяват на Исусовите способности да отговаря ловко на техните въпроси. В същия този ден му зададеха друг труден въпрос.

Коя от нашите
613 заповеди
е най-важна?

Да възлюбиш Господа
твоя Бог с всичкото си
сърце, всичката си душа,
с всичкия си разум и с всичка-
та си сила. Втората заповед:
Да възлюбиш ближния си
както себе си.

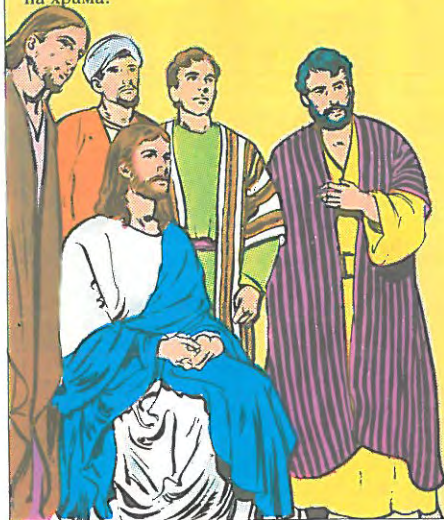

Право си казал.
Да възлюбиш
Господа и ближ-
ния си-това е по
велико от
жертва.

Не си далеко
от Божието
царство.

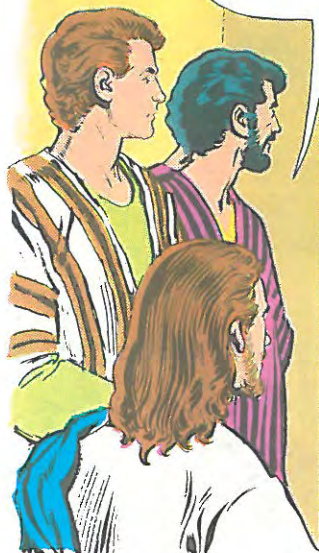

Исус изобличава хората, които правят добрите си дела за да ги виждат другите. Завършвайки речта си, Той вижда един горд човек, който влага голяма сума пари в съкровищницата на храма.

След него идва една бедна вдовица и скромно пуска две малки монети.

Тази бедна вдовица, даде най-много от всичките, защото отдаде Богу всичко каквото имаше.

С тези думи Исус оставя храма за последен път. Към Ерусалим на Елеонския хълм, учениците Му го питат за бъдещето. Исус им обяснява, че Евангелието ще се проповядва по целия свят, и тогава Той отново ще дойде да съди света.

Исус се връща с учениците си във Витания. Късно през нощта Юда бърза в Ерусалим за да изпълни своя план, на който се реши, когато Мария помазваше Исусовите нозе със скъпоценното масло.

Аз искам да видя първосвещеника.

Някой си на име Юда Искаротски, иска да ви види по важно дело.

Юда Искаротски? Той е един от учениците на Исуса, извикай го!

Аз знам как вие искате да се избавите от Исуса. Какво ще дадете, ако ви го предам далече от тълпата, която вярва в него?

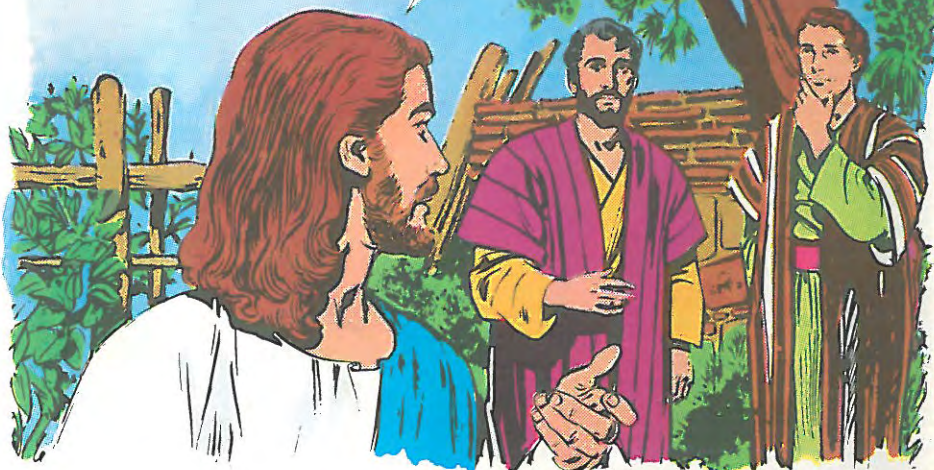
Тридесет сребърни монети.

ТАЙНО В ГОРНИЦАТА

Ев. от Лука 22:7-13; Йоанна 13:1-20; 27-30;
Матей 26:21-25

След постигнатото съгласие, Юда се връща във Витания и прекарва срядата с Исуса и Неговите ученици, не подозирайки, че Исус знае, какво той беше направил. В четвъртък Исус повиква Петра и Йоанна.

Идете в Ерусалим
и пригответе да
ядем пасхата.

Къде да отидем за да не ни видят враговете ти?

Когато влизате в града, ще видите човек със стомна. Тръгнете след него и запитайте неговия господар за стаята.

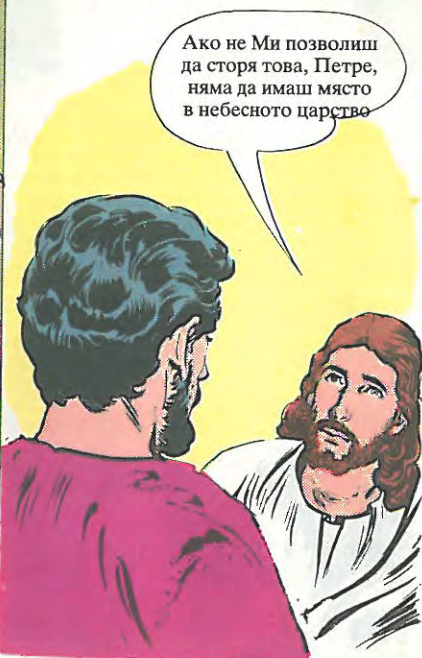
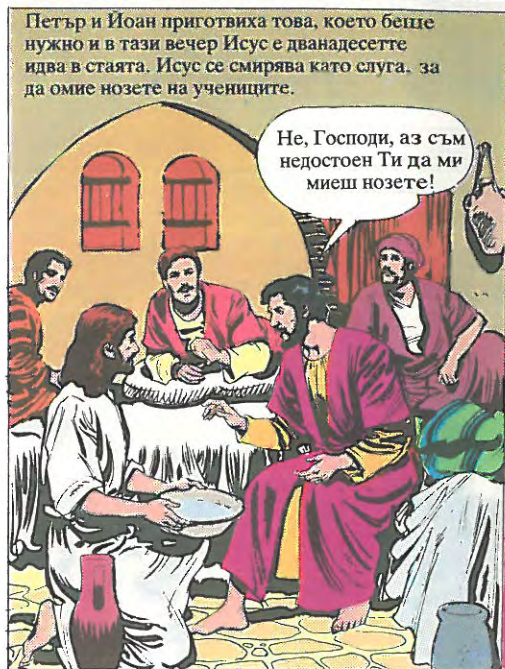

Петър и Йоан тръгват за Ерусалим, намират слугата със стомната и тръгват след него.

Къде е стаята, където Исус може да яде с учениците си пасхата?

Елате след мене!

След като изми нозете на учениците си, Иисус сяда до масата.

Ако Аз, вашия Господ и Учител ви служа, то и вие сте длъжни да служите един на друг. Слугата не е по-голям от Господаря си.

Иисус отговаря, че е този, който яде с него. Юда се навежда...

Да не съм аз?

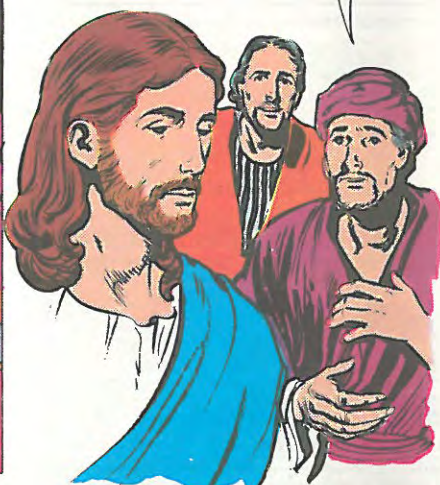
Ти рече... каквото вършиш, Юда, върши го по-скоро.

След няколко минути, Иисус прави потресващо известие.

Един от вас ще ме предаде.

Да предаде Тебе? Да не съм аз Господи?

Веднага предателя става от масата и излиза. Но никой от другите ученици не знае защо...

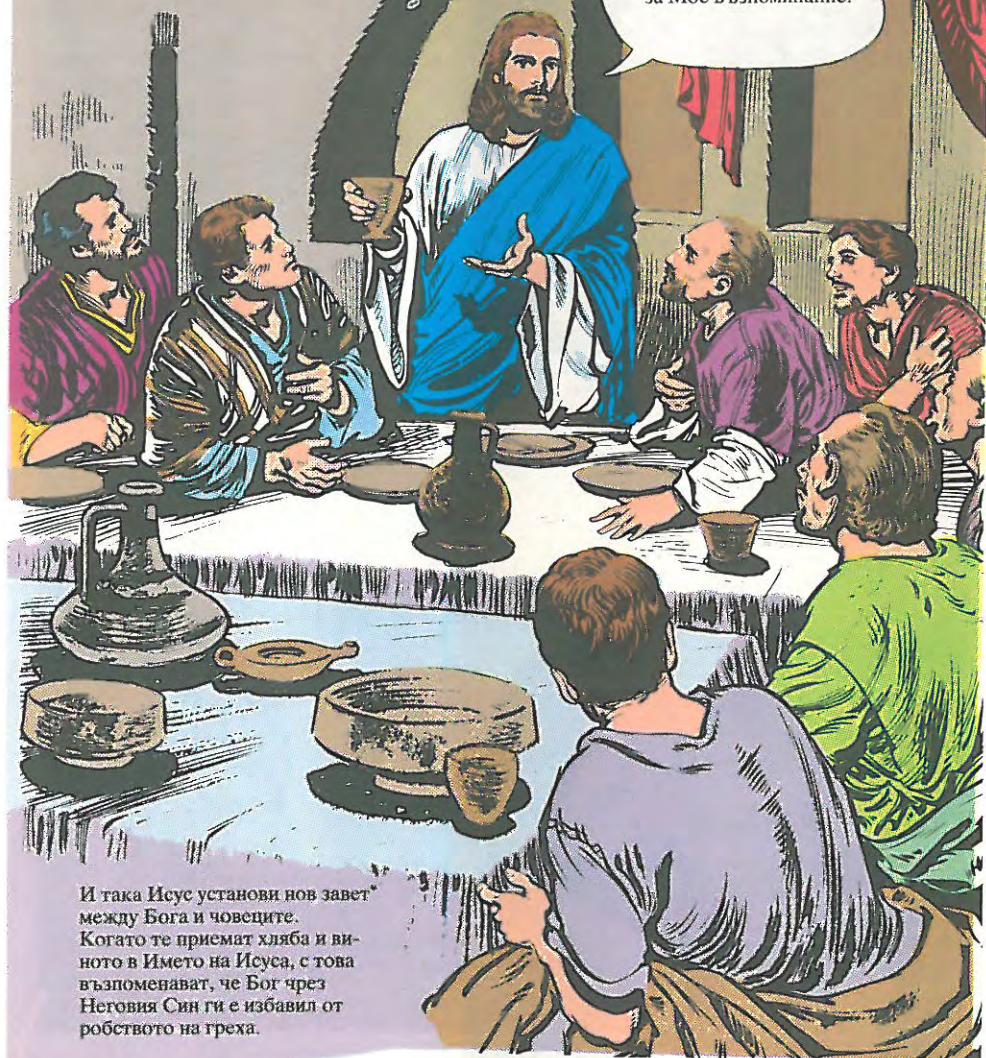

ГОСПОДНЯТА ВЕЧЕРА

Еп. от Лука 22:17-20; Йоанна 13:33-38; 14;
Матей 26:30, 36-56

След като излезе предателя,
Исус взе хляб, благодари на
Бога, разчупи и като подаде
на учениците Си рече: «Това
е Моего тяло.» И когато из-
даха хляба подаде им чашата
и рече:

Изпийте я;
защото това е Моята
кръв, която се пролива за
да плати цената на вашите
грехове. Това правете
за Мое възпоминание.

И така Исус установи нов завет*
между Бога и хората.
Когато те приемат хляба и ви-
ното в Името на Исуса, с това
възпоменават, че Бог чрез
Неговия Син ги е изbral от
робството на греха.

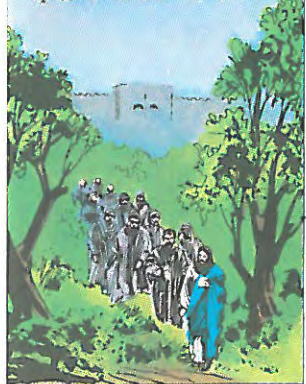

Учениците са изплашени от мисълта, че Исус ще ги остави.

Не бойте се. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте. Ако Ме любите, ще пазите заповедите ми. Аз моля Отца да ви даде утешител — Святия Дух. Той ще бъде с вас до свършека на века. Да идем, вече е време...

Като оставиха тихо горницата, излязала на улицата осветена от луната и минавайки през източната врата, пресякаха долината и влязоха в Гетсиманската градина на Елеонския хълм.

При входа в градината, Исус оставя осемте ученика, докато Той с Петър и Иован отиват навътре в градината.

Тази нощ е печална за Мене. Постойте тук и бодърствувайте. Аз сам ще отида да се помоля.

Отче Мой, ако е възможно, да ме отмине тази чаша; но не както Аз, но както Ти искаш.

Идвайки при учениците, намира ги че спят. Тогава отиде да се моли на два пъти, а те продължаваха да спят. Третия път ги разбуди...

Станете! Този който Ме предава се приближи!

Докато Исус още говореше, Юда идва в градината с тълпа войници. По даден знак, той целува Исуса, за да разберат войниците, кой е Исус.

Радвай се Учителю!

Когато войниците водят Исуса, Петър изважда меча си и отсича ухото на един от слугите.

Петре, скрий меча! Нима не мога да помоля Отца да ми изпрати на помощ ангели?

Исус изцелява ухото на слугата и когато учениците виждат, че Той не се опитва да се защитава, те всички се разбягват. Войниците вързват Исуса и го водят в Ерусалим ... града, в който неотдавна така тържествено беше посрещнат.

РАЗПИТАН И ОТХВЪРЛЕН

Ев. от Матей 26:57-75; Йоанна 18:28-38;
Лука 23:6-12

Завеждат Исуса в дома на първосвещеника.
Лъжесвидетели изказват много обвинения,
но нищо не могат да докажат.
Накрая първосвещеника
пита:

Ето, вие го чухте.
За такова богохулство,
наричайки себе си Син Божий,
той заслужава смърт!

Тогавна стражата
извежда Исуса. Бият го и
плюят по лицето, като
искат да докаже своята
сила и познае кой го
удря.

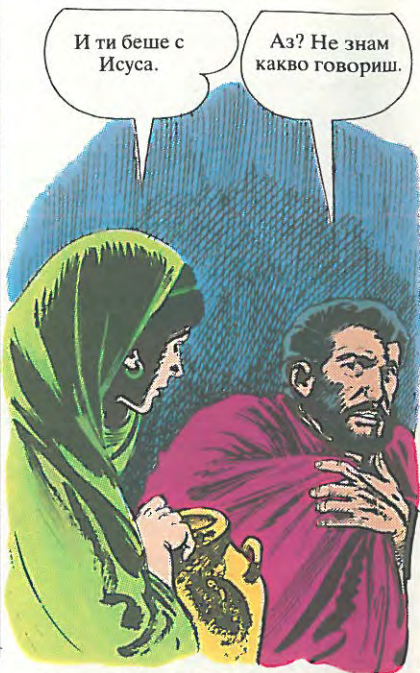

Докато се гавреха над Исуса — Петър следваше всичко отдалеч като грееше ръцете си на огъня в двора на първосвещеника. Една прислужничка се спря и го загледа...

И ти беше с Исуса.

Аз? Не знам какво говориш.

Избягвайки по-нататъшни въпроси Петър дойде в изхода, но там...

Ти също беше с Исуса.

Исус? Аз не го познавам.

След около един час и други хора дойдоха при Петра.

Не те ли видях в градината, когато взеха Исуса?

По говора ти се познава, че си Галилеянин както Исуса...

На третия път Петър се отрече от Исуса и петела пропя. Внезапно Петър обърна поглед и видя като извеждаха Исуса и очите им се срещнаха.

Петър излезе навън и от мъка и срам, горчиво заплака.

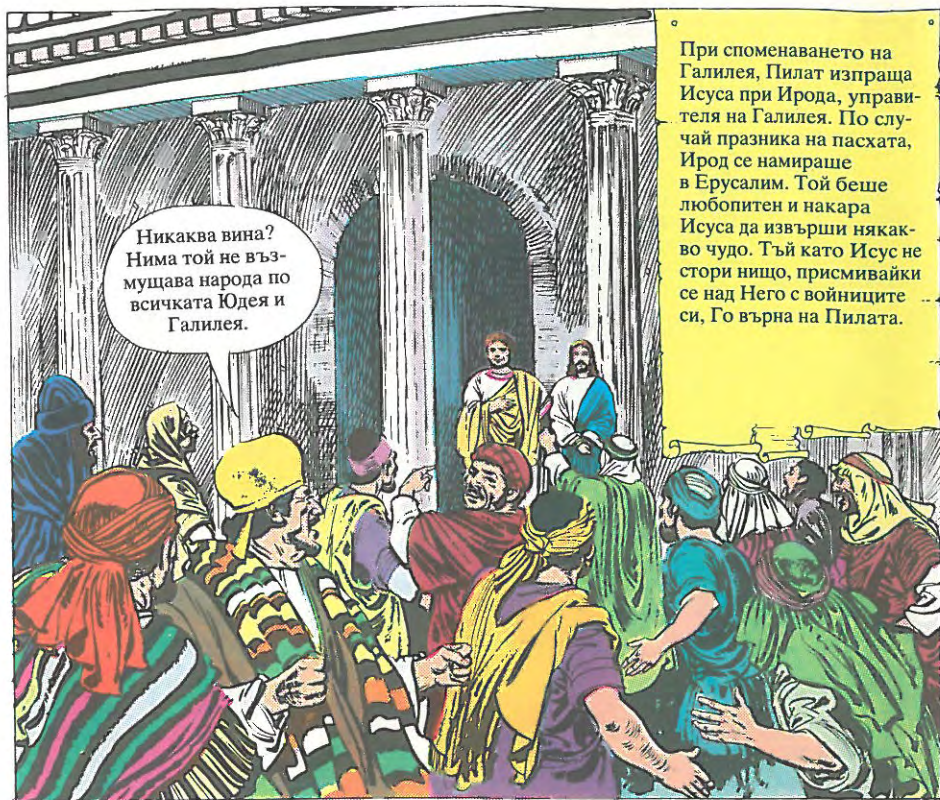
Три пъти се отреках от моя Господ — така както Той рече! О, Боже прости ми!

Рано на сутринта, в петъка, членовете на Синедриона, които нямаха право да произнасят смъртна присъда, поведоха Исуса към римския представителен палат. Там те хитро Го обвиниха-не в нарушение на еврейските закони а в предателство против Рим. Пилат разпита Исуса насаме, а после Го изведе пред народа.

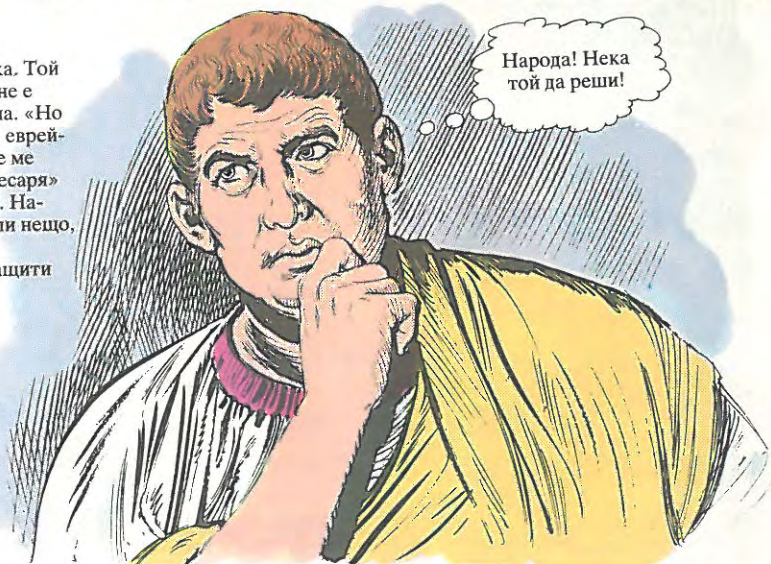
Аз не намирам никаква вина в този човек.

При споменаването на Галилея, Пилат изпраща Иисуса при Ирода, управителя на Галилея. По случай празника на пасхата, Ирод се намираше в Ерусалим. Той беше любопитен и накара Иисуса да извърши някакво чудо. Тъй като Иисус не стори нищо, присмивайки се над Него с войниците си, Го върна на Пилата.

Пилат е в клопка. Той вижда, че Иисус не е виновен в измяна. «Но ако аз Го пусна, еврейските водачи ще ме обвинят пред Кесаря» — мислеше той. Накрая той измисли нещо, за да освободи съвестта си и защити себе си...

ОСЪДЕН НА СМЪРТ

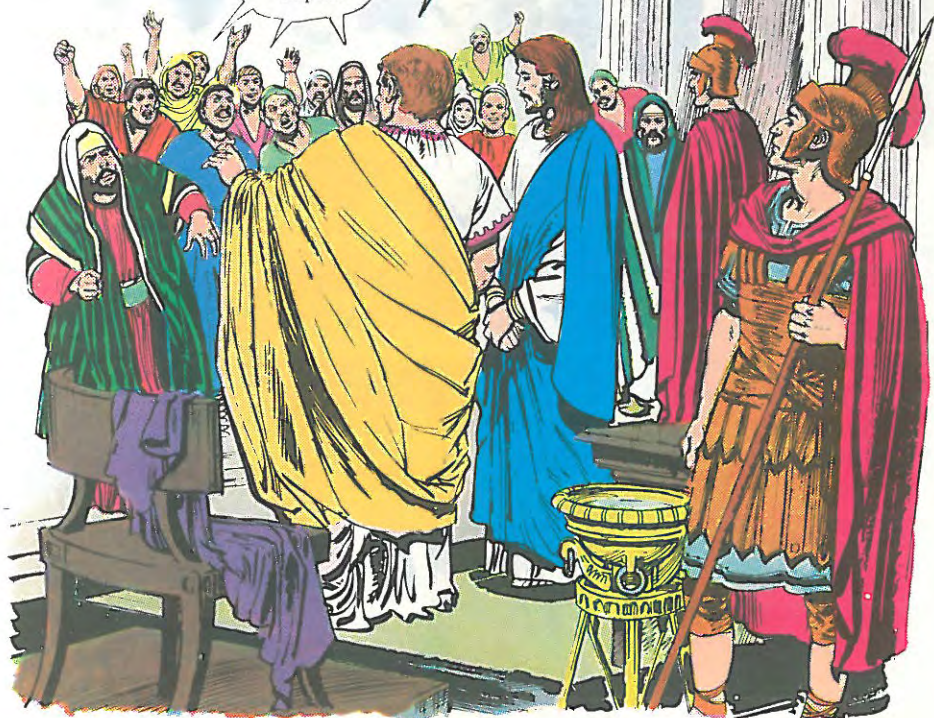
Ев. от Йоанна 18:39-19:16;

Матей 27:3-10

Но Пилат не знаеше,
че свещенниците бяха
възбудили народа
против Исуса.

У нас има обичай,
да ви отпускам на пасхата
един арестуван. Кого да ви
пусна — Исуса наричан
Христос, или Варава —
убиеца?

Варава,
пусни ни
Варава!

Пилат е объркан. Той прави опит
още веднаж да спаси Исуса.

Така Исус бе подложен на биене. Тогава войниците
изплетяха трънен венец и го сложиха на главата Му.

Надявайки се че вида на обезобра-
жения Исус ще събуди симпатии
в народа, Пилат извежда Исуса
пред народа.

Картината на тази ненавист, стана неприятна дори на Пилата. Но не желаейки да рискува личното си положение, той предаде Исуса на разпятие. Той написа надпис, който беше забит над Исусовия кръст.

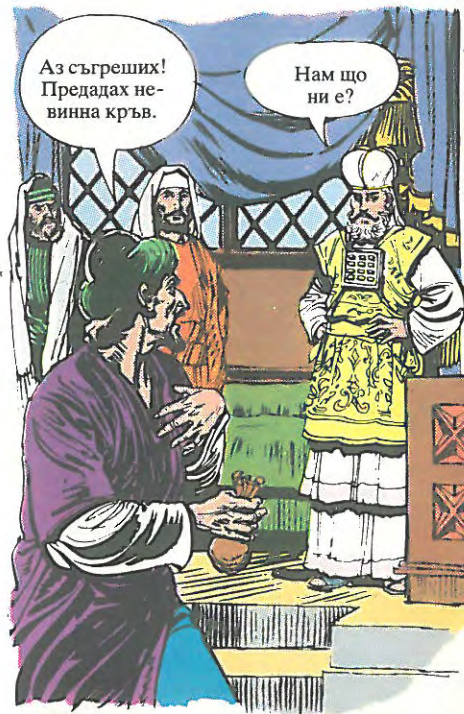

Това беше отмъщение против евреите. Пилат знаеше, че ненавистта им ще бъде по-голяма, когато видят тези думи на кръста на човека, който е осъден от тяхното име на смърт.

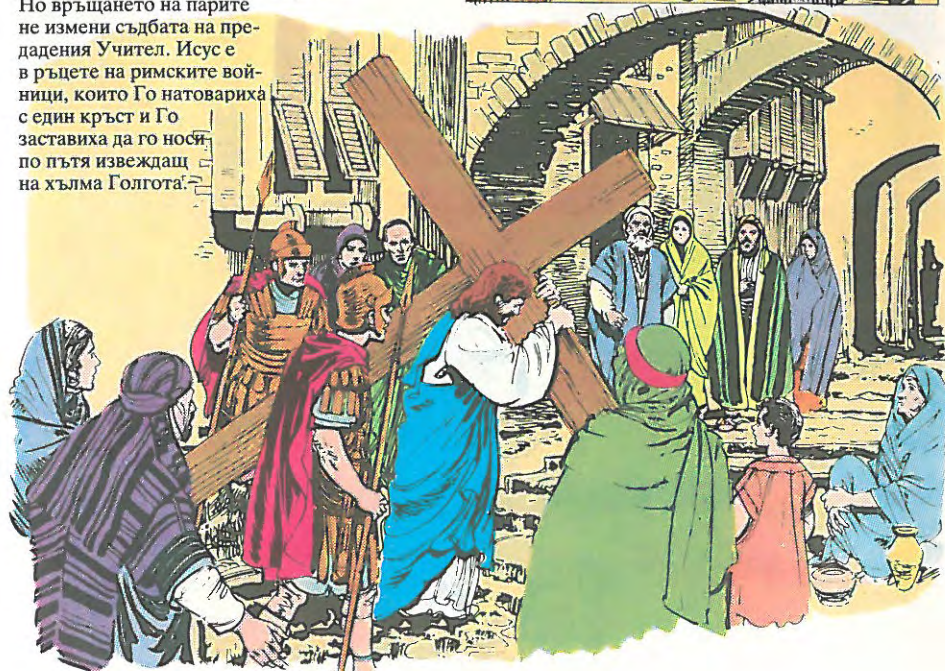

Времето между арестуването и осъждането Му на смърт бе за Исуса страшна агония.

Тогав в тези тъмни часове, Юда разбра ужасната постъпка, която извърши и бързо изтича при първосвещениците.

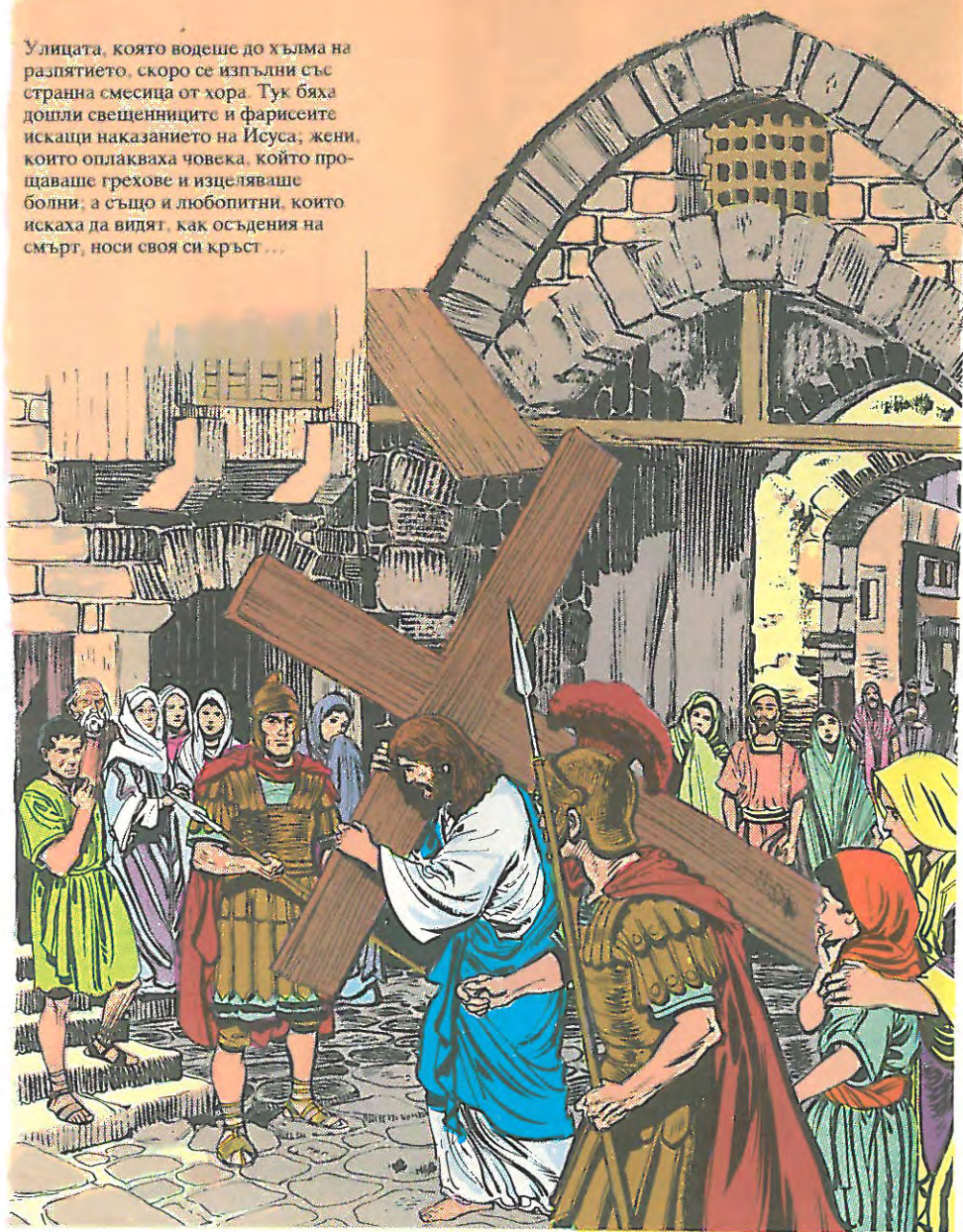
Но връщането на парите
не измени съдбата на пре-
дадения Учител. Исус е
в ръцете на римските вой-
ници, които Го натовариха
с един кръст и Го
заставиха да го носи
по пътя извеждащ
на хълма Голгота.

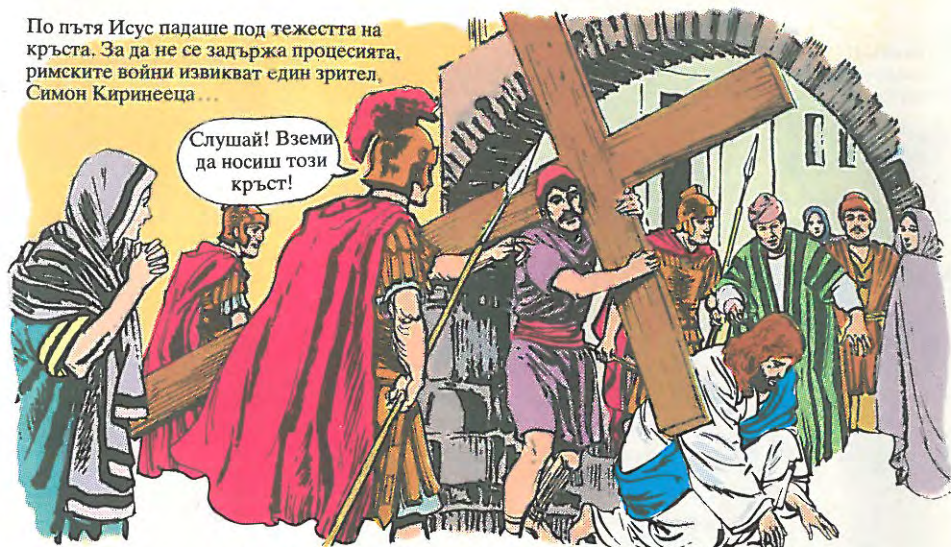
ЦАРЪТ Е РАЗПНАТ

Ев. от Лука 23:26-46; Йоанна 19:25-27

Улицата, която водеше до хълма на разпятието, скоро се изпълни със странна смесица от хора. Тук бяха дошли свещениците и фарисеите, искащи наказанието на Исуса; жени, които оплакваха човека, който прощаваше грехове и изделяваше болни, а също и любопитни, които искаха да видят, как осъдения на смърт, носи своя си кръст...

По пътя Исус паднаше под тежестта на кръста. За да не се задържа процесията, римските войни извикват един зрител, Симон Киринееца...

Беше около деветия час, когато Исус и двамата разбойника също осъдени на смърт, достигнаха до Голгота. И там Божият Син беше пригвозден на кръста. Над главата Му имаше надпис: Исус назорея, Юдейски цар.

За римските войници, Исус беше нормален престъпник, осъден на смърт според римския закон.

Тази дреха е без шев. Как ще я разделим?

Тя е красива. Да не я делим на части. Нека хвърлим жребие за нея.

Когато приятелите на Исуса стояха и гледаха, дойде любопитна тълпа. Заговорниците на неговата смърт му се присмиваха

Ако си израилев цар, слез от кръста, тогава ще повярваме в тебе.

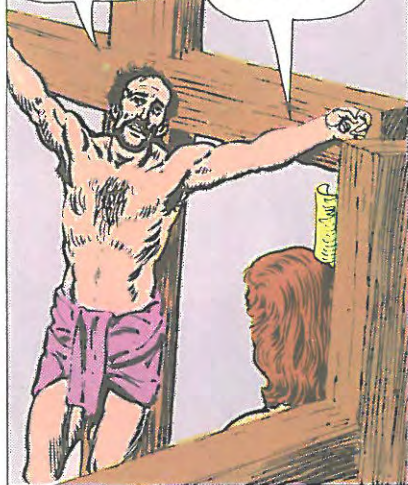
Ако ти си Христос, спаси себе си и нас.

Нима не се боиш да говориш така, когато ти самия си осъден на смърт? Ние сме осъдени справедливо а този човек на никои нищо лошо не е направил.

Господи! Спомни си за мене като дойдеш в царството си!

От днес ще бъдеш с Мене в Рай!

След това Исус погледна и видя майка си. Дори и в агония, Той бе загрижен за нея.

Йоан!
Погрижи се за нея.

Йоан я взе при себе си и се грижеше за нея като за своя майка.

Около пладне на земята се спусна страшна тъма, която продължи три часа. Тогава Исус извика към Бога...

Отче, в ръцете Ти предавам духа Си!

И като рече това, издъха. Земята се потресе, а в Ерусалим...

ЗАЩЕ ЧАКАНИЯТ ГРОБ

Ев. от Марка 15:38, 39; Лука 23:48;

Йоанна 19:38-42; Матей 27:62-66

Обяснението е следното: На Голготския хълм, Божия Син даде живота си за да плати греховете на света. Завесата на храма няма вече да разделя човека от Бога, защото Исус, Сина откри пътя към Бога Отца.

Римския войник, който ръководеше разпятието, беше поразен от всичко, което видя. Той благоговейно гледаше към този, който прости на своите врагове.

Целия народ е така потресен от разпятието. Когато се връщаха в града...

В Ерусалим, Йосиф от Ариматея, член на еврейския съвет, таен последовател на Исуса, смело дойде при Пилата.

И така, Исус беше положен в гроб. Пазеше го стража.
Мъжете, които мразеха Исус, мислеха че никога повече
няма да го видят.

ГОСПОД ВЪЗКРЪСНА

Ев. от Марка 16:1-7; Йоанна 20:2-18;

Матей 28:11-15; Лука 24:13-32

На третия ден сутринта стана голямо земетресение. Ангел слезна от небето и отвали тежкия камък от гроба. Войниците паднаха на земята от страх. Когато можаха отново да станат, те изтичаха в града.

В същото утро Мария Магдалина и другите жени избързаха към гроба с аромати, за да помажат тялото на Исуса. По пътя, те се безпокояха кой ще им отвали камъка от гроба? Но когато дойдоха в градината...

Като мислеше, че някой беше взел тялото на Исус, Мария изтича в града за да каже всичко това на Петра и Иоанна, но другите жени влязоха в гроба и там намериха седнал един ангел.

Не бойте се! Исус възкръсна! Идете и кажете на Неговите ученици!

Мариината вест така поразя Петра и Иоанна, че те като изтичаха я изпревариха и когато влязоха в гроба...

Мария дойде в градината, когато другите вече си бяха отишли. В тъгата си тя не можа да познае гласа, на този който я запита...

Само плащаницата е тук. Как ти се струва това?

Че Той възкръсна от мъртвите, както и рече. О, защо не Му вярвахме?

Защо плачеш?

Ако ти си взел тялото на Исус, кажи ми къде си Го сложил?

Исус я нарече с името: «Мария!»
Обръщайки се, тя видя възкръсналия
Господ.

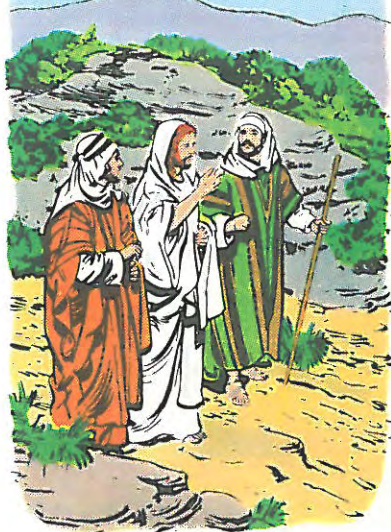

Не само приятелите на Исуса са развълнувани от невероятното събитие. Войниците известиха всичко на свещенниците и фарисеите. Боейки се от това, което може да се случи ако се разбере истината за възкресението, те действуваха бързо...

Ето ви пари.
Кажете на народа, че
учениците откраднаха
Исусовото тяло.

Докато войниците разпространяваха лъжата, Исус се присъедини към двама ученика отиващи в Емаус. Те говореха с него но не знаеха, кой е той.

В тази същата вечер, когато вечеряха, Исус благослови хляба и когато им го подаваше, Го познаха.

ЗАД ЗАТВОРЕНИТЕ ВРАТИ

Ев. от Лука 24:33-43; Йоанна 20:19-21:6

В неделя вечер из целия Ерусалим се говореше за странното съобщение на римските войници.

Казват, че учениците откраднали Исусовото тяло, за да не вярваме че Той е възкръснал.

А къде са гледали храбрите римски войници, когато това се е случило? А какво казват учениците?

Учениците също слушаха това, но страхувайки се да не бъдат арестувани, всички те — без Тома се събраха в горницата и заключиха вратата. Двама от тях дойдоха и ги намериха там.

Исус е жив! Когато отивахме в Емаус, един непознат пътник се приближи при нас. Ние го поканихме, да вечеря с нас. Той взе хляб и като го благослови ни даде. Тогава ние познахме, че е Исус. Но Той внезапно изчезна.

Да, ние знаем.
Мария Магдали-
на Го видяла и
Петър също.

Дори и на
мене, отри-
чащия се,
Той се яви

Внезапно Исус се появи в стаята, но те
мислеха, че виждат дух.

Защо се боите? Това
съм Аз! Вижете ръцете и
нозете Ми.

О, Господи!
Наистина ти
ли си?

Дайте ми храна
и Аз ще ям, за да ви
докажа, че съм Аз.

Учениците побързаха да намерят Тома.

Исус въз-
кръсна! Ние
Го видяхме!

Докато не видя
раните от гвоз-
дите, не мога да
повярвам, че това
е Исус.

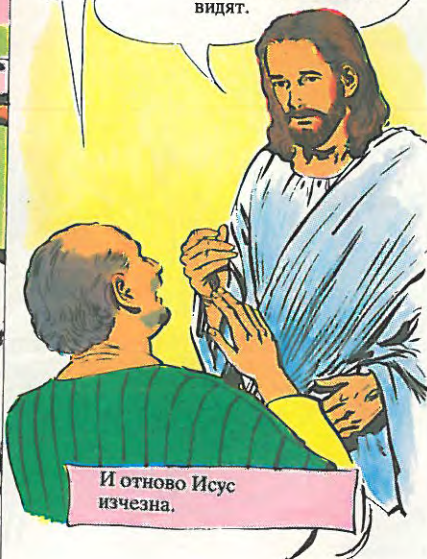
След една неделя Тома беше отново с учениците и вратите бяха заключени. Тогава Исус им се яви отново.

Тома! Попипай ръцете Ми и ребрата Ми.

Господ мой и Бог мой!

Ти повярва, понеже ме видя. Блаженни, които вярват без да видят.

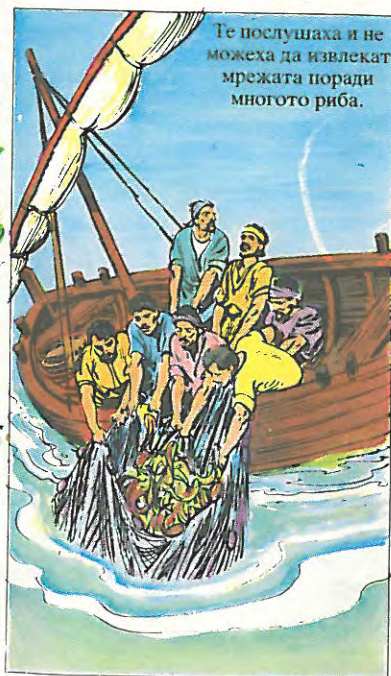
И отново Исус изчезна.

Покорявайки се на Господните нареждания, учениците отиват в Галилея. Една нощ те риболуваха, но нищо не хванаха. На разсъмване те видяха на брега една самотна фигура.

Хвърлете мрежата отъдно на лодката!

Те послушаха и не можеха да извлекат мрежата поради многото риба.

ПОСЛЕДНОТО ПОВЕЛЕНИЕ

Ев. от Йоанна 21:7-18; Матей 28:16-20;
Лука 24:44-51

Йоан се загледа във
фигурата на брега.

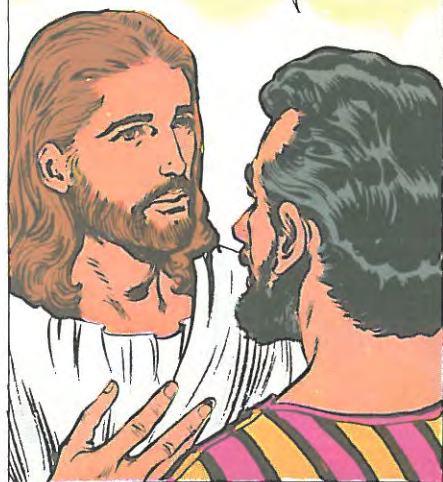
Като чу, че това е Господ, Петър скочи
в морето и доплува до брега. Другите
дойдоха с лодката като теглеха мрежата.
Исус покани гладните рибари...

Завършвайки яденето, Исус казва на Петра:

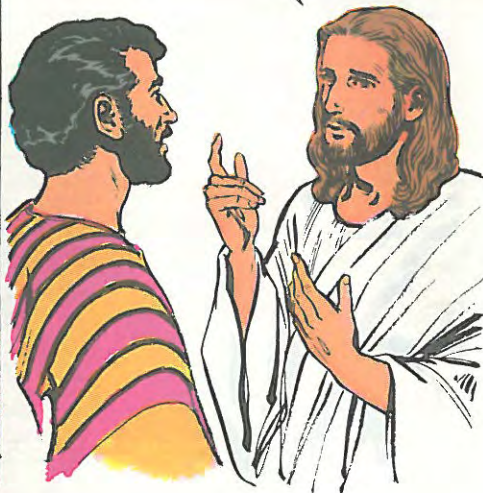
Петре, любиш ли ме?

Да Господи, Ти знаеш това!

Още два пъти Исус задава същия въпрос и всеки път Петър потвърждава своята верност към Исуса. Тогава Исус му дава великото и важно поръчение.

Грижи се за тези, които вярват в Мене!

Няколко дни по-късно, Исус се яви на повече от петдесет от неговите последователи, които бяха събрани по Неговата заповед на Галилейския хълм. Той им даде велико поръчение.

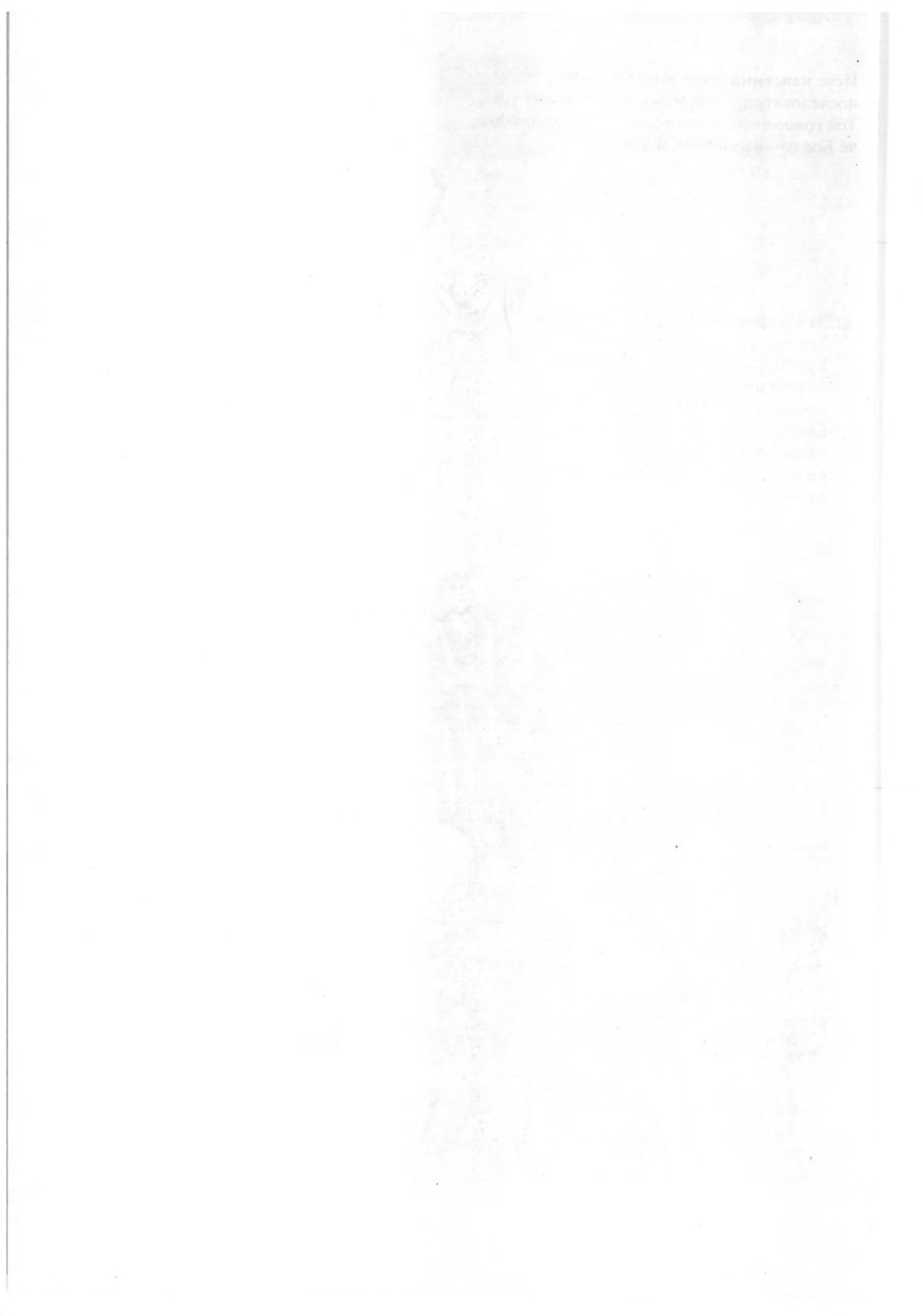
И така, идете и научете всичките народи, като ги кръщавате в Името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги учите да съблюдават всичко, което съм ви заповядал; и ето Аз съм с вас през всички дни до свършека на века.

Исус наистина беше жив. Неговите последователи едва можаха да повярват това. Той говореше с тях и ядеше с тях, доказвайки, че Бог го е възкресил от смъртта.

За четиридесет дни Исус остана на Земята. Един ден, недалече от Ерусалим той каза довиждане на своите приятели и Бог го взе отново на небето. Преди да напусне, той обеща да се върне отново някой ден и вземе със себе си на небето всички онези, които са деца на Бога.

Деяния на апостолите

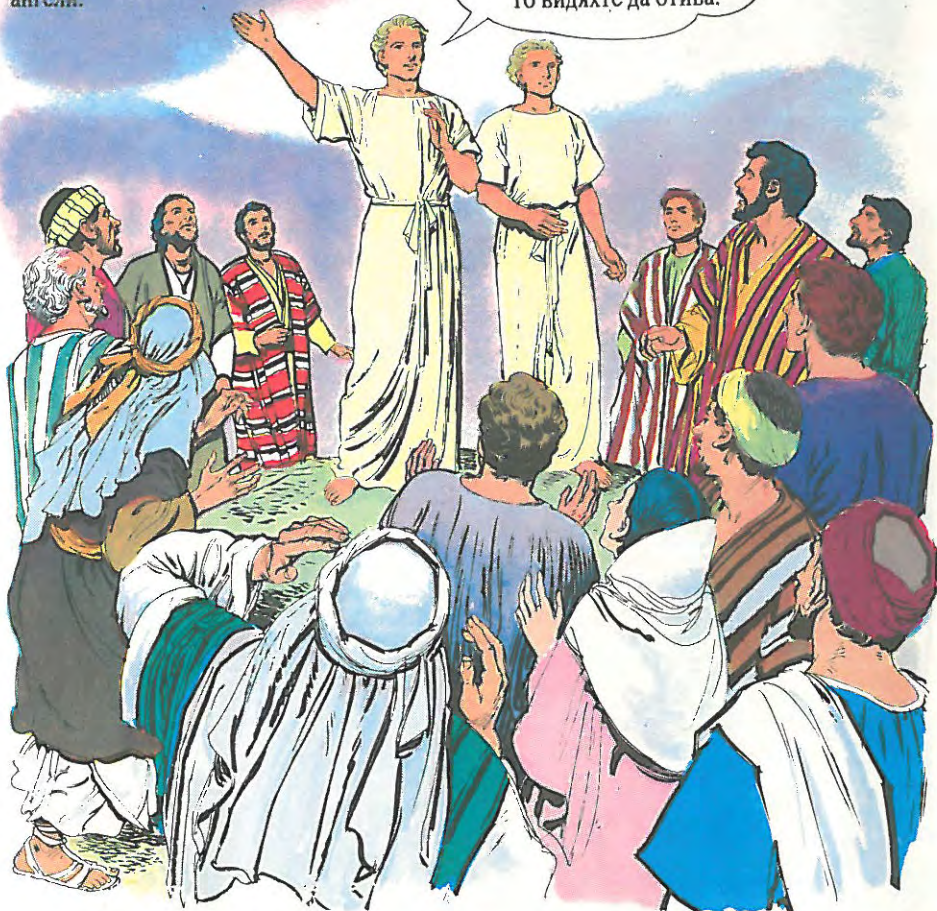
Петте книги на Новия завет ни разказват как Иисусовите ученици се подчиняват на Неговата заповед да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието.

Очакване на обещанието

ДА. 1:1-26

Четиридесет дни след възкресението Иисус завежда Своите единадесет ученика на Елеонския хълм, близо до Витания. Докато им дава последното си благословение, Той се издига над тях. Те стоят в благоговение и удива, гледайки към небето, като че ли искат да зърнат още веднъж любимия си Учител. Изведнъж се появяват двама ангели.

Мъже галиляни, защо стоите тука и гледате към небето? Иисус ще дойде отново по начин, по който го видяхте да отива.

Ангелите изчезват и Петър се обръща към другите.

Нека да извършим каквото Исус ни каза да направим... Да се върнем обратно в Ерусалим и да чакаме силата, която Той обеща да ни изпрати преди да започнем делото.

Така учениците, които веднъж бяха се разбягали от страх, за да не бъдат арестувани като приятели на Исус, се връщат в града, знаейки, че Исус разчита на тях да се грижат за делото, за което Той беше разпнат.

В Ерусалим те наемат квартира в горна стая, която скоро става място за събиране с другите последователи на Исус.

Юда, който предаде нашия Господ, е мъртъв. Трябва да посочим някой да заеме неговото място.

Предлагам Варсава.

Матия.

Учениците молят за Божието ръководство в жребия, който хвърлят и избират Матия.

През следващите десет дни учениците се събират заедно на молитва, очаквайки идването на Святия Дух. По същото време верни юдеи от цяла Палестина и даже от отдалечените области се отправят към Ерусалим, за да празнуват празника на благодарността, наречен Петдесетница.

Много от странниците, минаващи покрай мястото, наречено Голгота, си спомнят за разпятието на Исус.

Римските войници казват, че Исусовите ученици откраднали тялото му от гроба и претендират, че е възкръснал от смъртта, както Той е предсказал.

Но аз пък съм чул, че много хора са видели Исус жив. Надявам се, че мога да намеря някой в Ерусалим, който да потвърди това.

Аз търся истината, но нека да видя знак от Бога, който да ме накара да повярвам, че тя е в Исусовите ученици.

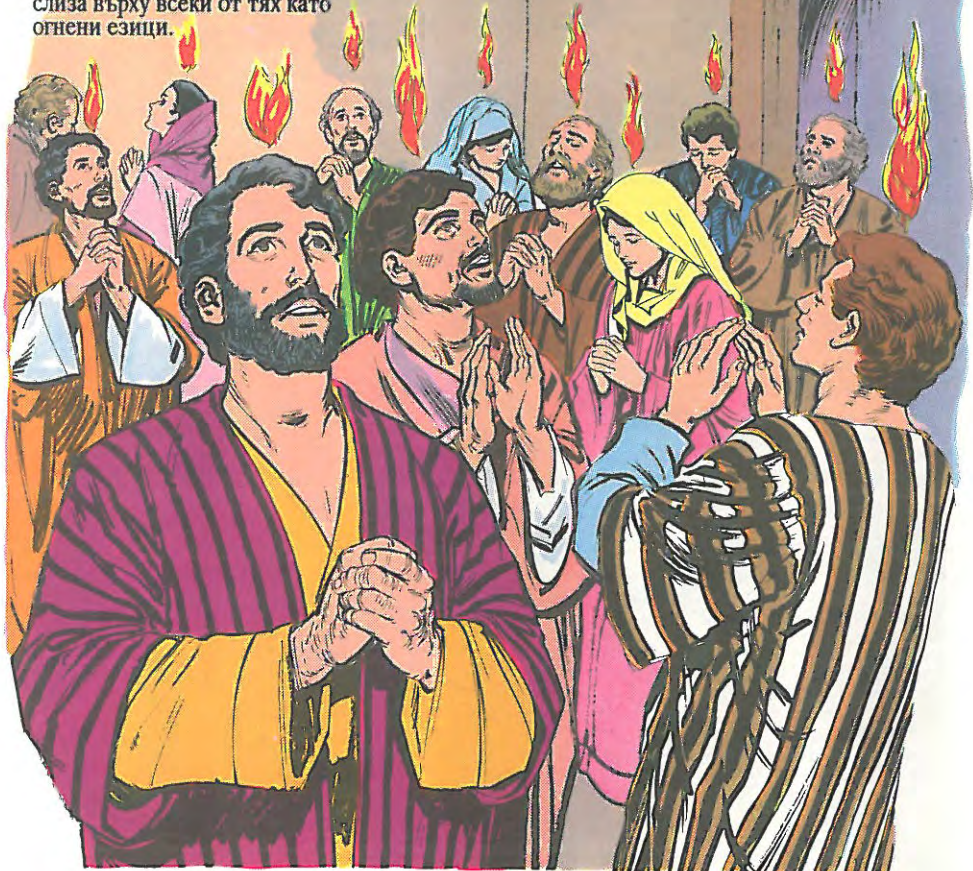

Като огнени езици!

ДА. 2:1-38

Беше ли Исус възкръснал от мъртвите? Или Неговите ученици са откраднали тялото Му от гроба и претендират, че е възкръснал?

Тези въпроси са били задавани, когато юдеите идват в Ерусалим, за да празнуват празника на жетвата, наречен Петдесетница. Исусовите ученици знаят истината, но те очакват сила от Бога, която да им помогне да я проповядват на света. Рано в деня на Петдесетница 120 последователи на Исус се събират тайно в една стая, за да се молят. Изведнъж се чува шум, като силен вятър и Божието присъствие изпълва стаята. Тогава Святият Дух слиза върху всеки от тях като огнени езици.

В този върховен момент Исусовите последователи се изпълват със сила и дръзновение, които те никога не са познавали. Втурвайки се от горния етаж на улицата, те започват да говорят — всеки на различен език, според както Духът на Бога ги направлява.

Тълпите слушат с учудване. Когато слухът за това странно събитие се разпространява, достига до двама мъже, които идват в Ерусалим, за да търсят истината за Исус.

Нека намерим учениците и да видим за себе си, дали това, което хората говорят е истина.

Те намират учениците и когато слушат...

Истина е! Всеки един от Ерусалим — даже онези мъже от Арабия, Египет, Рим, Гърция — може да разбере, какво казват учениците. Как ще обясниш това?

Те са пили твърде много сладко вино.

Пияни мъже не могат изведнъж да говорят на чужди езици и то с такава мъдрост.

В отговор на тези обиди, Петър говори пред всички ученици.

Ние не сме пияни! Ние сме изпълнени със Святия Дух, както пророк Иоил е пророкувал. Вие, мъже от Ерусалим, вие разпнахте Исус, избрания от Бога. Но Бог го възкреси от смъртта и ние сме свидетели на това възкресение!

Това дръзко обвинение преряза дълбоко сърцата на хората, които си спомниха как викаха за Исусовото разпъване.

Покайте се за вашите грехове и се кръстете в името на Исус Христос. Тогавя вие ще получите дара на Святия Дух, който и ние имаме!

Ти казваше, че искаш да видиш знак от Бога, който да ти докаже, че това, което говорят Исусовите ученици е истина. Какво ще кажеш сега?

Три хиляди на ден

Д.А. 2:38 – 3:7

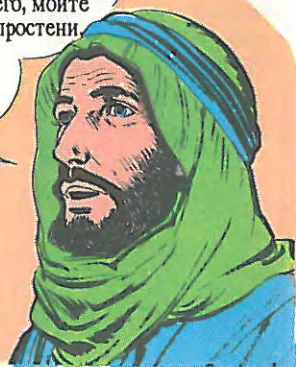
Когато Петър дръзновено говори на хората, че са проклели Божия избран Син да умре, те питат: „Какво да сторим?“ „Покайте се и се кръстете в името на Този, Когото разпнахте“ - отговаря Петър. Един по един хората започват да викат...

Ти каза само за знак от Бога, който може да те накара да повярваш, че Исусовите ученици говорят истината...

Да, и аз видях този знак. Аз вярвам, че Исус е жив. Аз вярвам, че Той е Син на Бога и че чрез Него, моите грехове могат да бъдат простени. Колко добър е Бог, че ми дава възможност да започна нов живот с Исуса!

Преди деня на Петдесетница да свърши, три хиляди човека се кръщават във вода. С течение на времето още много и много се присъединяват към групата на Исусовите последователи. Горната стая не е достатъчна да побере тълпите, така че хората се събират по домовете.

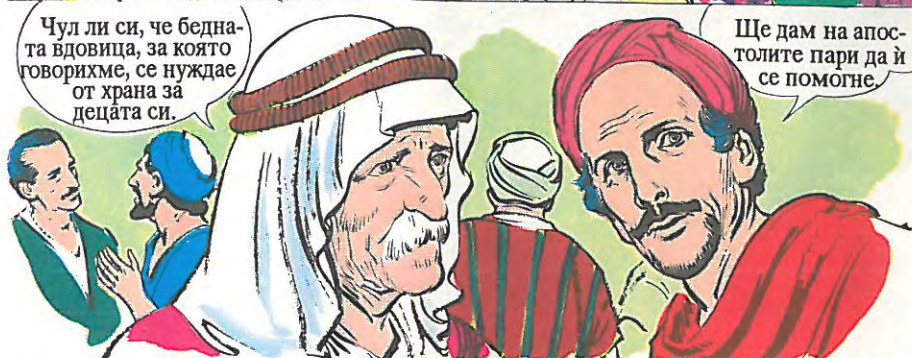
Доведох някои приятели, които желаят да слушат за Исус

Заповядайте... Вие сте добре дошли.

Чул ли си, че бедната вдовица, за която говорихме, се нуждае от храна за децата си.

Ще дам на апостолите пари да ѝ се помогне.

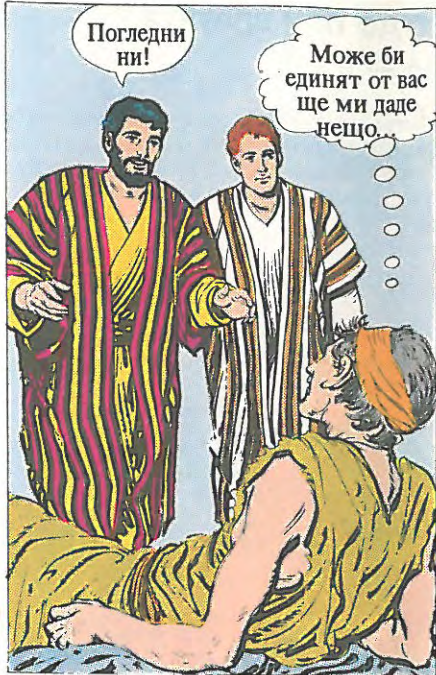
Последователите на Исус са така щастливи, поклонници се заедно и грижейки се едни за други и нуждите си, че целият Ерусалим говори за тях.

Какво ще направиш с тези приятели на Исус?

Не ги разбирам... Но желая да бъда така щастлив, както са те.

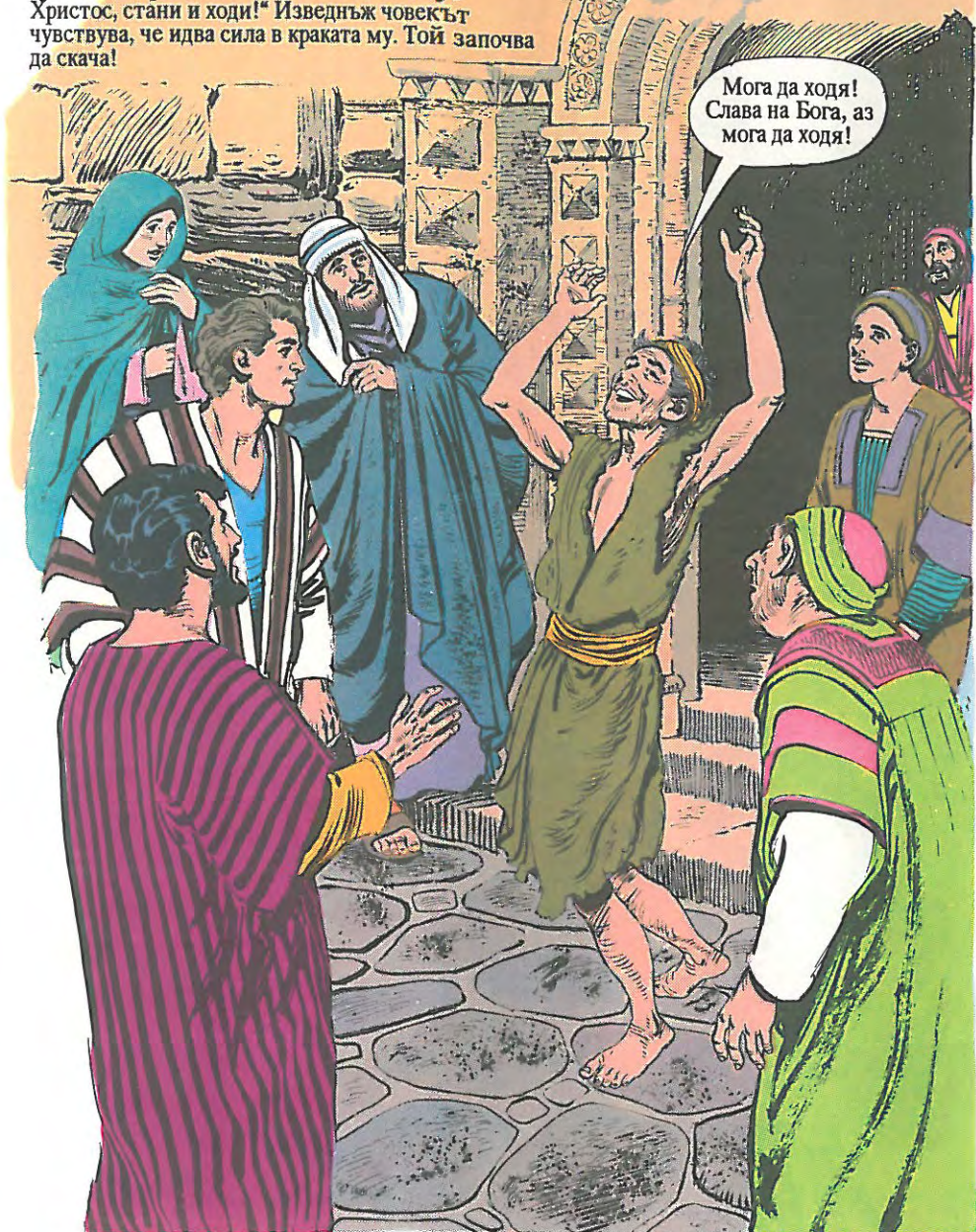
Един следовед, когато Петър и Йоан отиват в храма за молитва, виждат един куц човек, просещ пред вратата.

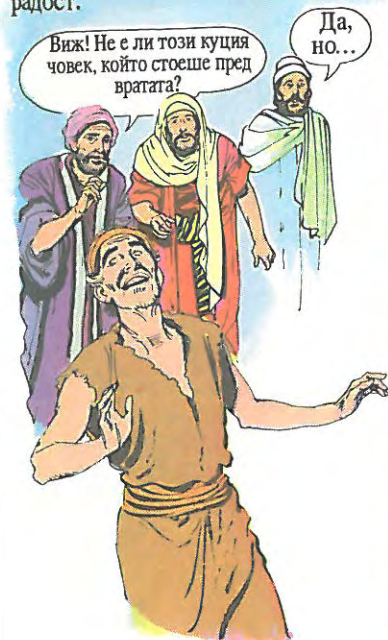
Чудо при вратата

ДА. 3:7 – 4:17

Петър простира ръката си към куция просяк пред храмовата врата и казва: „В името на Исус Христос, стани и ходи!“ Изведнъж човекът чувства, че идва сила в краката му. Той започва да скача!

За тяхна изненада това събитие се случва в храма, скачайки и викайки от радост.

Благодарен, човекът се обръща към Петър и Йоан. Тълпата се събира наоколо... Всеки иска да разбере какво се бе случило.

Виждайки, че тълпата внимателно го слуша, Петър продължава...

Покайте се и обърнете се към Бога, за да се заличат греховете ви. Пригответе се, защото Христос ще дойде отново...

Те са ядосани и техният яд се увеличава, когато виждат нарастващия интерес на хората.

Той трябва да бъде спрян веднага... Или това ще накара целият Ерусалим да повярва, че Исус е възкръснал от смъртта.

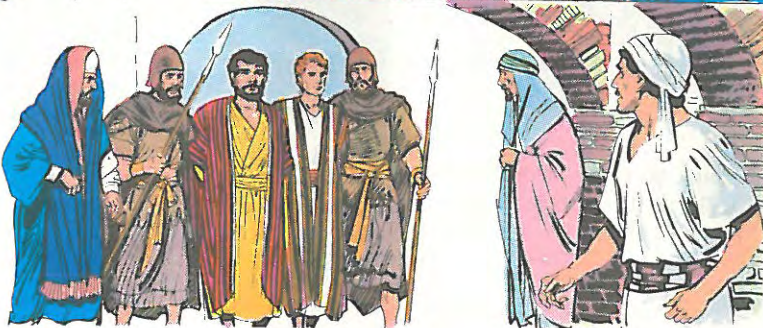

С помощта на отговорника на храмовата стража свещениците се вмъкват сред тълпата.

Вие сте арестувани!

Без да противоречат Петър и Йоан тръгват към затвора, но вече пет хиляди мъже свидетелствуват за вярата си в Исус.

На следващата сутрин те са заведени пред синедриона, същия юдейски съд, който осъди Исус да умре. До тях стои добре облечен човекът, който беше куц по рождение.

С каква сила и в кое име те изцери този човек?

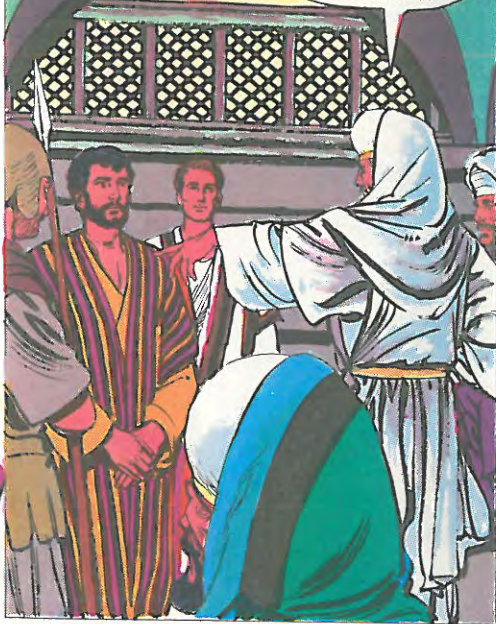
Изпълнен със Святия Дух, Петър отговаря смело.

Нека да знаете вие и целият народ на Израил— този човек беше изцерен в името на Исус Христос от Назарет, когото вие разпнахте!

Съдът е учуден. Петър и Йоан са едни обикновени рибари, а сега говорят и действуват с авторитет и власт.

Изведете ги вън, докато ги извикаме отново...

Минута след като затворниците излязоха, съдът започна заседанието.

Всеки един знае, че новината е достигнала до ушите им. Ние не можем да я отречем, но трябва да спрем разпространението ѝ. Какво да направим?

Кажете на тези проповедници, че ако говорят отново в името на Исус ще бъдат умъртвени като него.

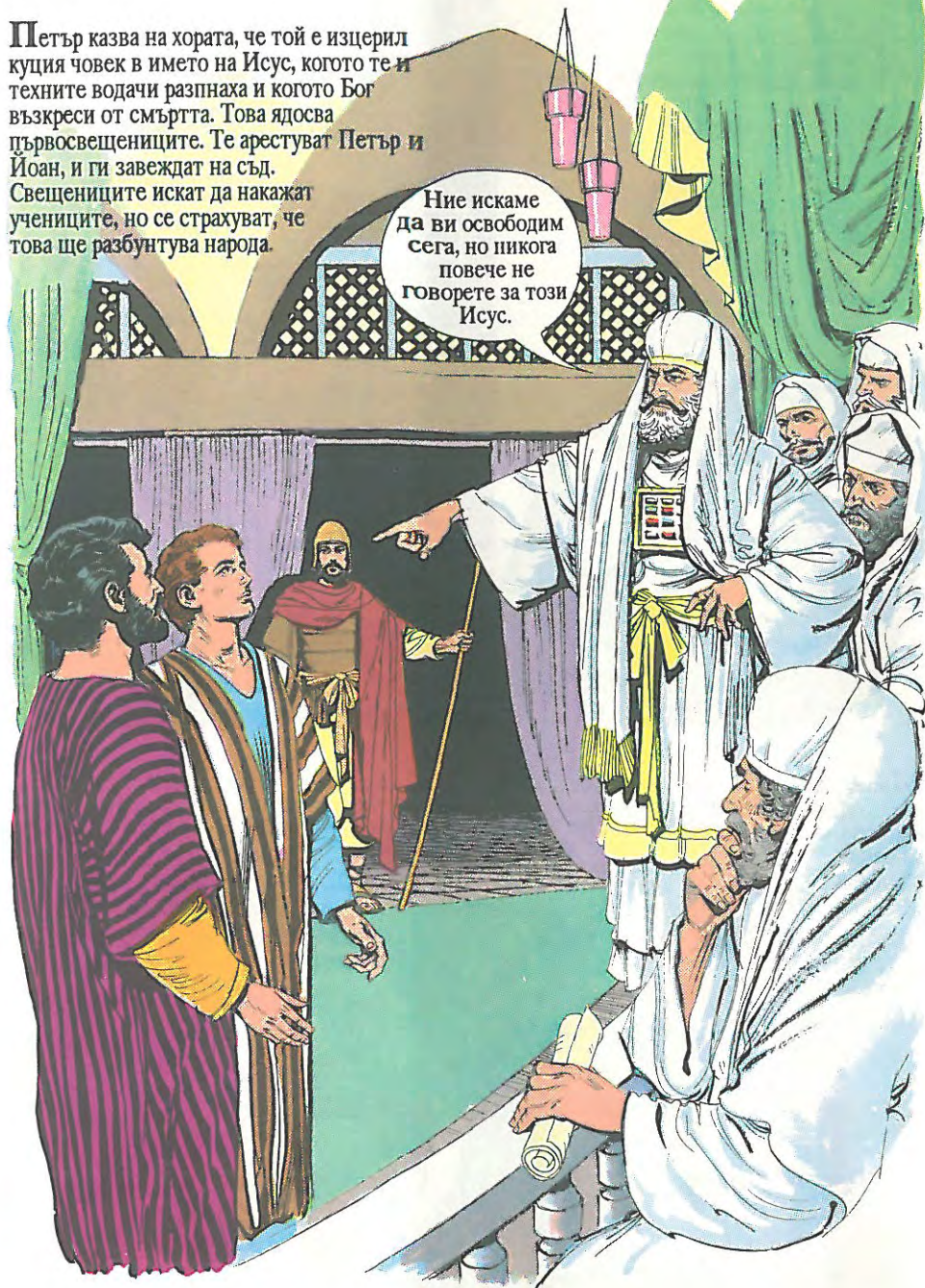

Претендиращите

ДА. 4:18 –5:18

Петър казва на хората, че той е изцерил куция човек в името на Исус, когото те и техните водачи разпнаха и когото Бог възкреси от смъртта. Това ядосва първосвещениците. Те арестуват Петър и Йоан, и ги завеждат на съд. Свещениците искат да накажат учениците, но се страхуват, че това ще разбунтува народа.

Ние искаме да ви освободим сега, но никога повече не говорете за този Исус.

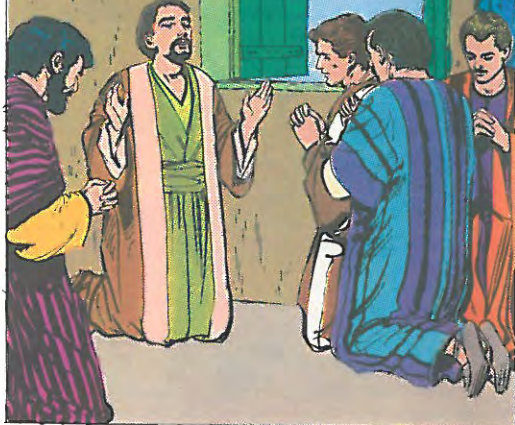

Кое е право в очите на Бога за нас - да се подчиняваме на Него, или на вас - вие трябва да решите. Но ние държим да проповядваме, каквото сме видели и чули.

Такава дължост ядоса още повече свещениците, но след като отново ги заплашват, остават ги да си отидат. Петър и Йоан се връщат бързо при приятелите си, които веднага се присъединяват към тях в молитва.

О, Боже, дай ни смелост да говорим Твоето Слово без страх.

Изпълнени със силата на Святия Дух, учениците проповядват. Повече и повече хора се присъединяват към приятелите им. Един ден човек на име Варнава донася на учениците торбичка с пари.

Защо ни даваш всичките тия пари?

Аз предадох живота си на Исус и искам парите да се употребят за последователите Му, които са в нужда.

Един мъж на име Ананий и неговата съпруга Сапфира са изкушени от похвалата, която получава Варнава за щедрия си дар. Те пожелават същата награда за себе си.

Ние също продадохме нивата си и желаем да подпомогнем църквата с парите си.

Ананий, парите са ваши, правете с тях, каквото желаете. Но защо казваш, че даваш всичките, като знаещ, че това не е истина? Не виждаш ли, че лъжеш Бога?

Като чува тези думи, Ананий пада мъртъв. Младежи изнасят тялото му вън и когато се връщат, Сапфира влиза вътре. Също като съпруга си и тя излъгва за парите.

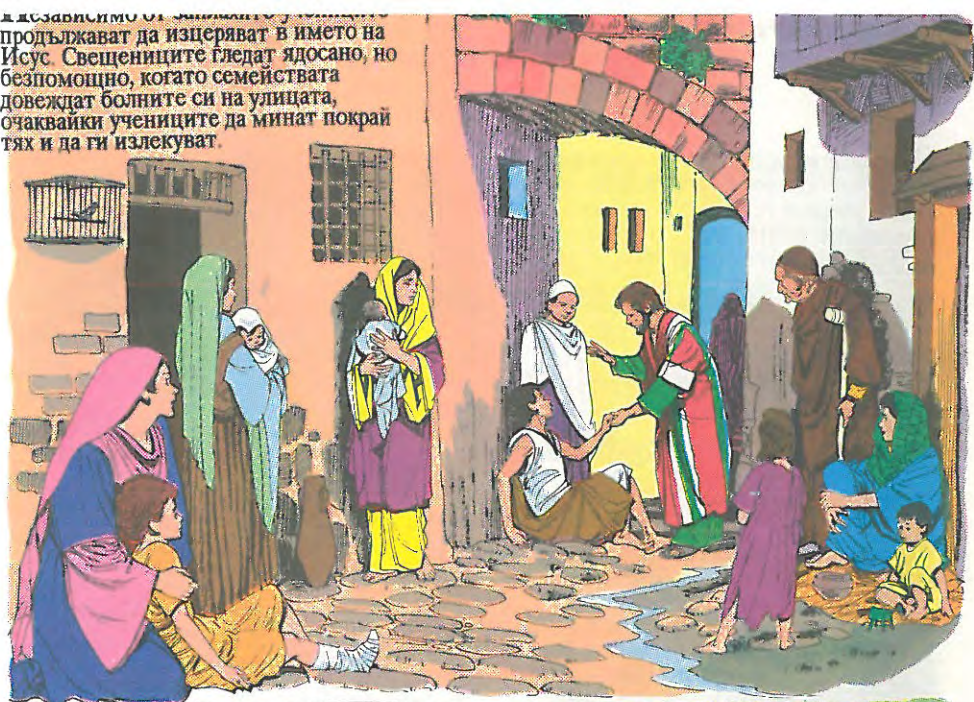

Сапфира, твоят съпруг е мъртъв, защото излъгва пред Бога. И ти ще понесеш същото наказание.

Сапфира пада на пода мъртва. Последователите на Исус гледат на това строго наказание, като на предупреждение към всеки един, който мисли, че може да претендира за честност пред Бога.

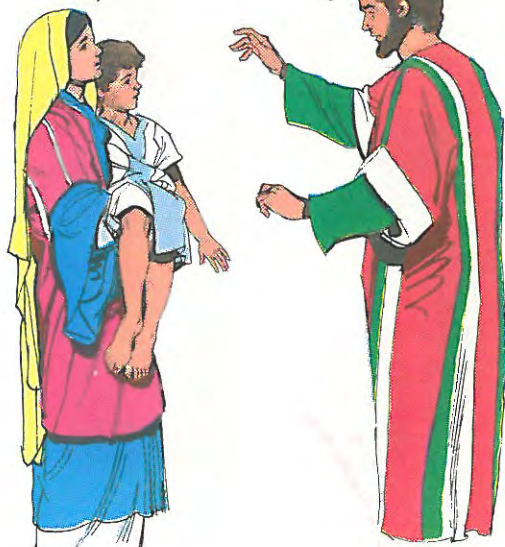

дъскарици от синайските
продължават да изчерпват в името на
Исус. Свещениците гледат ядосано, но
безпомощно, когато семействата
довеждат болните си на улицата,
очаквайки учениците да минат покрай
тях и да ги излекуват.

Той е куц, моля,
направете го здрав,
за да може да тича
и играе като
другите деца.

Аз не мога да го
излекувам, но Исус,
Божият Син, може и в
Неговото име аз ви
казвам, синът ви е
изцелен.

Славата на учениците се разпространява и
скоро хората от градовете се присъединяват към
толпата в Ерусалим, молейки се да бъдат
излекувани. Свещениците не издържат повече и
в изблик на гняв арестуват ученици и ги
хвърлят в затвора.

Този път те
няма да
бъдат ос-
вободени!

Изчезналите затворници

Д.А. 5:19 – 6:10

Страхувайки се, че тълпите може да се обърнат срещу тях, свещениците се принуждават да стоят настрана, докато учениците на Исус продължават да поучават и изцеляват болните. Но когато хора от други градове се стичат към Ерусалим и питат за учениците, свещениците не могат повече да контролират ревността си, отново арестуват учениците и ги хвърлят в затвора. През нощта ангел Господен ги освобождава.

Вървете... Идете в храма и говорете на хората за новия живот, който Бог обеща на онези, които повярват в Неговия Син, Исус Христос.

На другата сутрин първосвещеникът събира юдейския съд и заповядва учениците да бъдат доведени. Но когато служителите се връщат...

Затворът е заключен и стражата на мястото си! Но когато отворихме вратите, там нямаше никой.

Няма никой!
Къде са те?

В този момент един свещеник влиза в залата.

Човеците, които вие затворихте снощи, са в храма и проповядват за Исус!

Първосвещеникът заповядва учениците да бъдат доведени незабавно пред съда.

Не ви ли предупредихме да не проповядвате за Исус?

Ние трябва да се подчиняваме на Бога, а не на човеци!

При този отговор съдът толкова се ядоса, че поиска учениците да бъдат веднага убити. Но Гамалиил, известен учител, бързо нареди да изведат учениците навън и тогава се обърна към съда.

Бъдете внимателни в отношенията си към тези мъже. Ако учението е тяхна идея, тя ще пропадне. Но ако е от Бога, вие не можете да ги победите... И вие ще бъдете в опасно положение с воюващия Бог.

Съдът е принуден да признае мъдростта на този съвет и строго нарежда учениците да бъдат бити, а след това освободени под заплаха за ново наказание, ако продължават да проповядват за Исус.

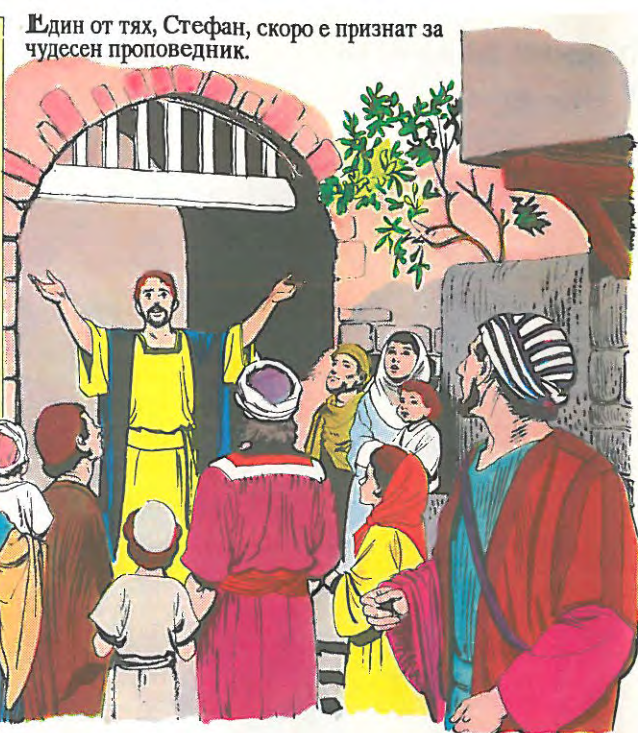
Учениците си отиват...

Радваме се, че можахме да страдаме за Исус. Ще продължим веднага работата си за Него.

Един от тях, Стефан, скоро е признат за чудесен проповедник.

Въпреки заплахите учениците продължават да проповядват и изцеравят. Числото на последователите се увеличава толкова много, че дванадесетте ученика решават да изберат и други, които да помагат в работата. Избират седем дякона.

Неговите предишни приятели в синагогата го предизвикват да дискутира за Исус. Но какво е тяхното учудване, когато откриват, че не могат да се сравнят с мъдростта на Стефан и с неговата способност да защитава вярата си. Тайно те замислят отмъщението.

Трябва да внимаваме да не настроим народа срещу нас.

Добре, но ако ние действваме както трябва, може да използваме хората да ни помогнат да убием Стефан.

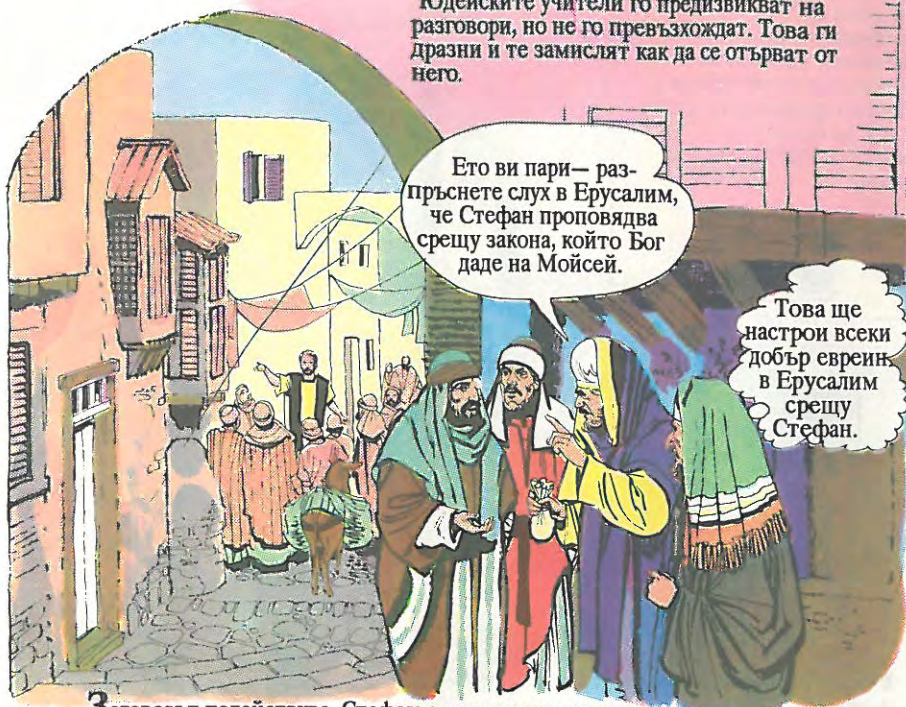

Мъченик за Христос

Д.А. 6:11 – 8:4

Стефан така силно свидетелствува, че много хора в Ерусалим стават последователи на Исус.

Юдейските учители го предизвикват на разговори, но не го превъзхождат. Това ги дразни и те замислят как да се отърват от него.

Ето ви пари — разпръснете слух в Ерусалим, че Стефан проповядва срещу закона, който Бог даде на Мойсей.

Това ще настрои всеки добър еврей в Ерусалим срещу Стефан.

Заговорот действа, Стефан е арестуван и доведен пред синедриона, същия съд, който осъди Исус на смърт.

Стефан смело отговаря на своите врагове...

Вашите бащи преследваха пророците, които говореха за идването на Божия избраник, а сега вие Го убихте. Вие сте тези, които получихте Божия закон и вие сте тези, които не се подчинихте на Него!

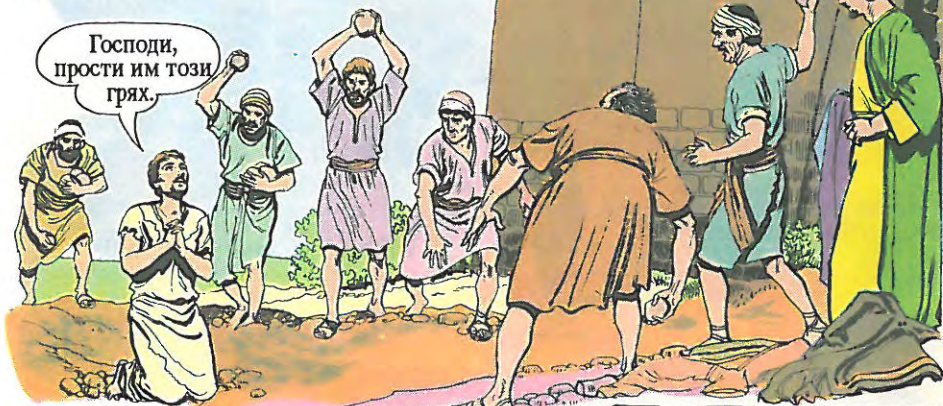
Съдът се изправя с ярост, но Стефан продължава.

Виждам небето отворено и Исус, стоящ от дясната страна на Бога!

При тия думи членовете на съда хващат Стефан, като плутница диви зверове и грубо го извеждат извън града. Там платените свидетели хвърлят дрехите си на земята и молят един млад човек, на име Павел, да ги пази. Докато хвърлят камъни, Стефан се моли: „Господи Исусе, приеми духа ми.“ Тогава с последен дъх казва:

Господи, прости им този грях.

Убийството на Стефан с камъни служи като сигнал за враговете на Исус да атакуват всичките му последователи. Преди залез Павел нахътва в домовете и измъква от там мъже и жени, за да ги хвърли в затвора.

Не! Децата ми!

Скоро няма да останат никакви приятели на Исус в Ерусалим, а после въстанието ще утихне.

Спомняйки си за странното бягство на апостолите от затвора, преследвачите, като че ли се боят да ги арестуват. Но гонението срещу другите ученици продължава и те са принудени да бягат, за да спасят живота си.

Веднага трябва да избягаме... Не съм страхливец, но семейството ми...

Исус каза, че ако ни гонят от един град, трябва да бягаме в друг.

Два големи кървана ще излязат от северната врата тази сутрин. Ако сме внимателни, ще можем да се присъединим към тях без да ни видят.

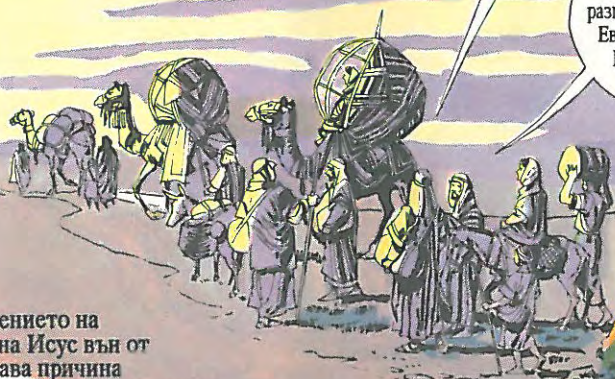

Рано на другата сутрин търговци извеждат камилите си извън града, а сред тях...

Където и да отидем ще носим вярата си в Исус в себе си.

И като поучаваме другите, ще помагаме за разпространението на Евангелието, както Исус ни каза да правим.

И така, гонението на приятелите на Исус вън от Ерусалим става причина учението му да се разпространи по цяла Палестина - дори и в сред враговете им - самаряните.

Симон, магьосникът

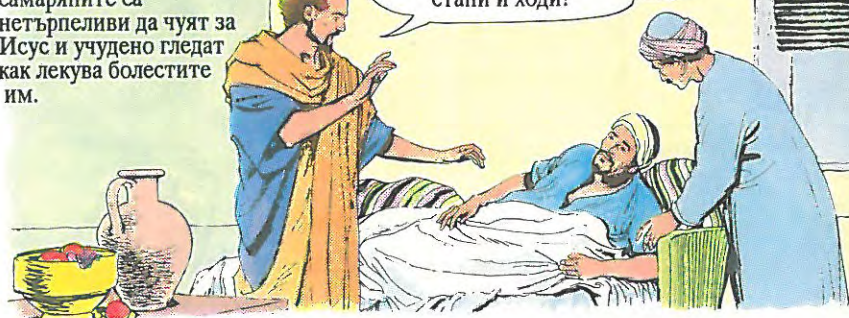
Д.А. 8:5-26

За да не бъдат преследвани от юдейските началства, хиляди последователи на Исус бягат от Ерусалим. Филип, един от дяконите на църквата в Ерусалим, отива на север към Самария.

Филип е изненадан, че самаряните са нетърпеливи да чуят за Исус и учудено гледат как лекува болестите им.

В името на Исус,
стани и ходи!

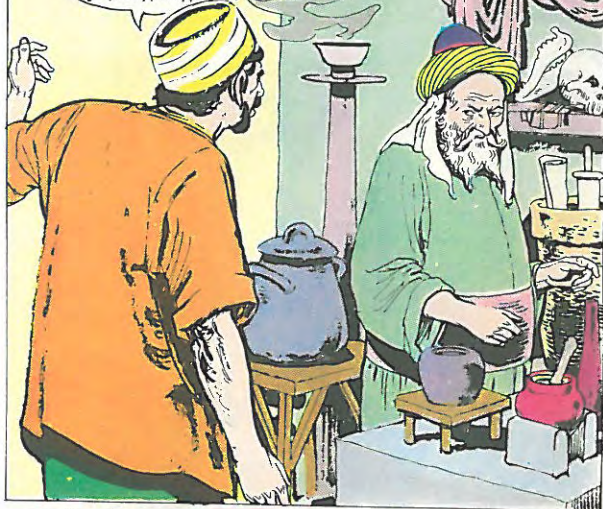
Мога сам да стана! Кажете ми нещо повече за Исус, за да мога и аз да стана негов последовател.

Скоро всеки в Самария заговори за Филип.

Симоне, този човек Филип може да прави по-велики неща от тези, които ти можеш да вършиш. Той може да лекува болни, прави куците да ходят и...

Така ли? Къде мога да го намеря?

Симон, най-известният магьосник в Самария, бърза да намери Филип.

Мислех си, че зная всички тайни на магьосничеството.

Намира Филип и гледа с удивление чудесата на изцелението. Но освен това, слуша какво говори Филип и после.

И аз вярвам в Исус. Кръсти ме и ми позволи да вървя след теб, та да науча още нещо.

Когато известията за Филип стигат до учениците в Ерусалим, Петър и Йоан отиват в Самария и полагат ръце на приятелите на Исус и Святият Дух идва върху тях.

Това е най-чудното нещо, което някога съм виждал.

Продай ми силата, която имаш.

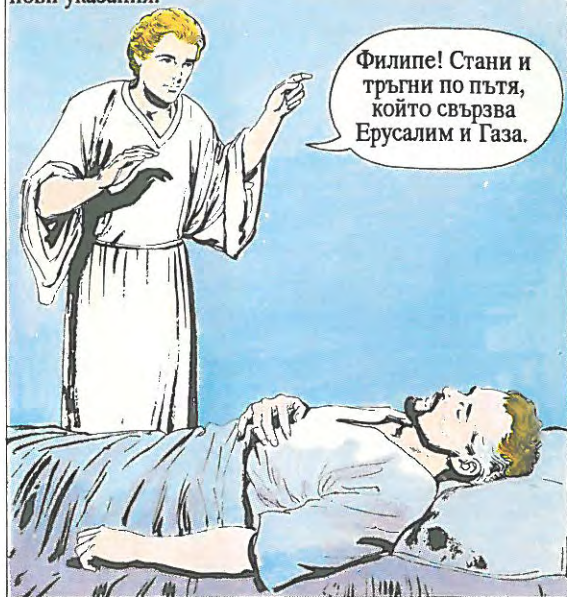
Симоне! С пари не се купува святият дар. Ти нямаш място в Божиите дела, защото както виждам, сърцето ти е пълно с неправда. Покай се и се моли Бог да ти прости.

Библията не казва дали Симон се е покаял наистина. Името му повече не се споменава.

Скоро след това Петър и Йоан се връщат в Ерусалим. Но Филип остава и една нощ Бог му дава нови указания.

Филипе! Стани и тръгни по пътя, който свързва Ерусалим и Газа.

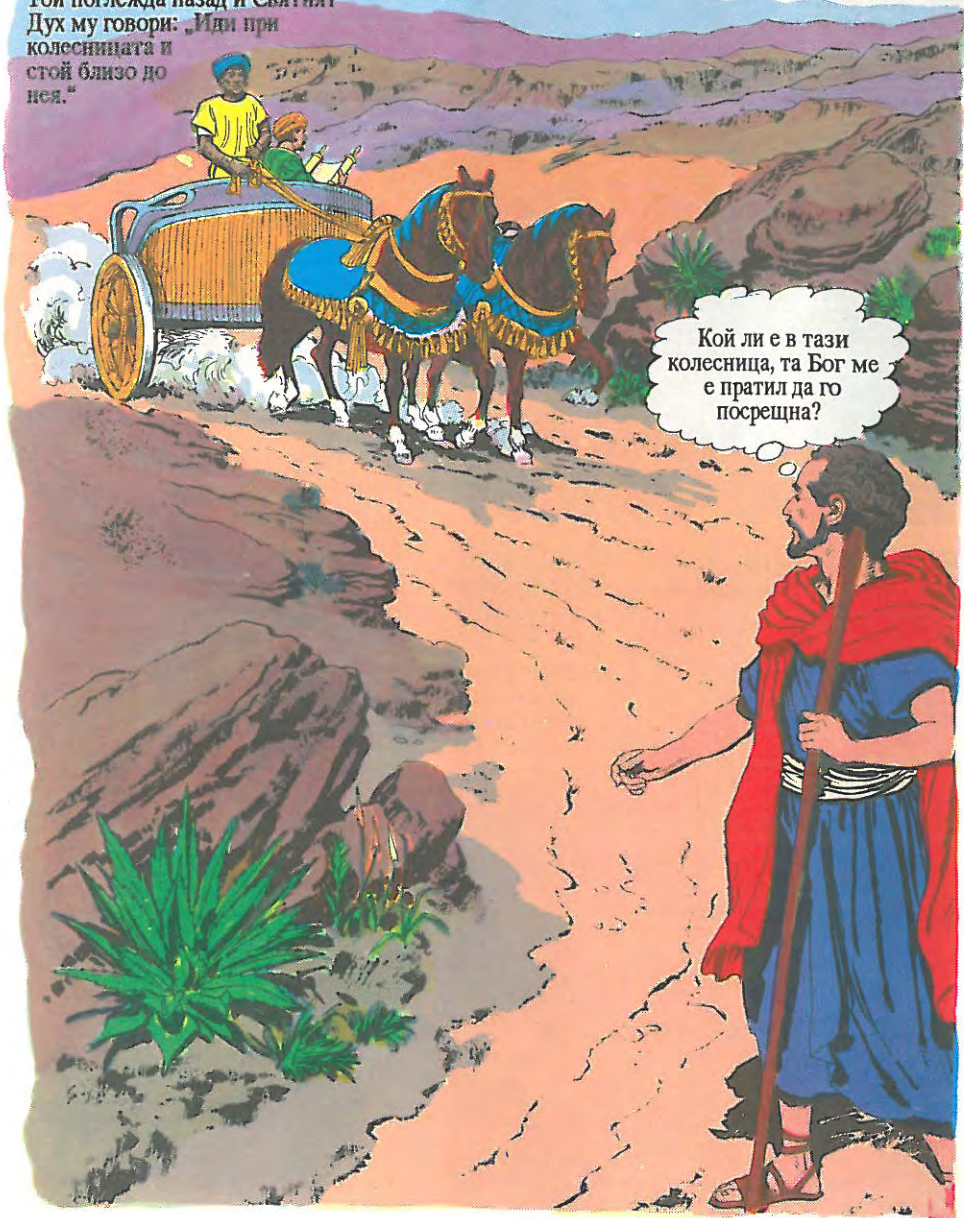
Без да знае причината за пътуването си или къде може то да го отведе, Филип се подчинява...

По пътя за Газа

Д.А. 8:26–40, 9:32–35

„Върви по пътя за Газа“ - ангел от Бога говори на Филип. Филип се подчинява и както върви по горещия главен път на пустинята, една колесница го настига. Той поглежда назад и Святият Дух му говори: „Иди при колесницата и стой близо до нея.“

Филип се подчинява пак и се доближава до колесницата. Той чува един мъж да чете Писанията.

"Той бе воден като овца за клане."

Разбираш ли какво казва пророк Исая?

Как бих могъл да разбера, ако някой не ми помогне? Ще ми помогнеш ли?

Филип нетърпеливо се качва в колесницата. Мъжът се представя за ковчезник на царица Кандакия от Етиопия. После отново се обръща към свитъка.

Пророкът за себе си ли говори или за някой друг?

За Исус Христос, Божият син. Враговете му го разпнаха, но Бог го възкреси от мъртвите.

Докато пътуват, Филип обяснява, че Бог възлюби света толкова много, че изпрати сина си Исус да умре за нашите грехове и който повярва в Него, ще живее завинаги с Бога.

Така човекът от Етиопия е кръстен и той продължава пътуването си, нетърпелив да разкаже добрата вест за Исус на своите съграждани.

Филип отива на север, проповядвайки в градовете покрай брега на Средиземно море. В Кесария - римската столица на Палестина, той си построява дом.

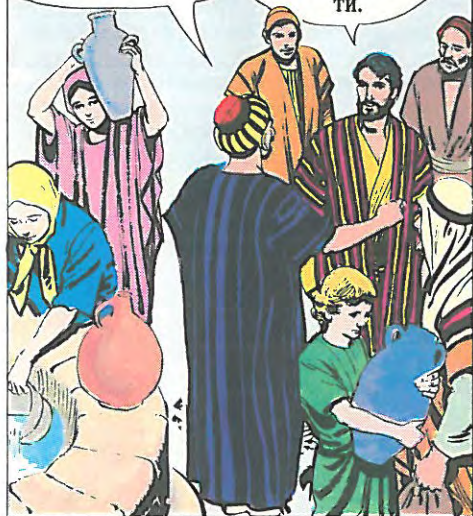
По това време става едно чудо - Павел, който преследва приятелите на Исус, има чудесно преживяване. По пътя за Дамаск Исус му се явява. Павел разбира, че Исус е Спасителят, който Бог възкреси от мъртвите. Така от гонител на Исусовите последователи, Павел се превърна в негов последовател. Когато учениците на Исус чува това, те се зарадваха, че ще могат да пътуват и проповядват по цяла Палестина и да изцеляват в името на Исус Христос без да се боят, че Павел ще ги арестува.

Докато Петър проповядва в Лидя...

Приятелю, Еней е парализиран от 8 години. Можеш ли да му помогнеш?

Аз не мога... но Синът на Бога може. Да идем да видим приятеля ти.

В дома на Еней Петър вижда един мъж, прикован към леглото.

Исус те изцелява. Стани!

Еней става. Гледа с благоговение здравите си ръце и крака.

Исус трябва много да ме обича щом ми връща силата. Разкажи ми повече за него, та и аз да стана негов последовател.

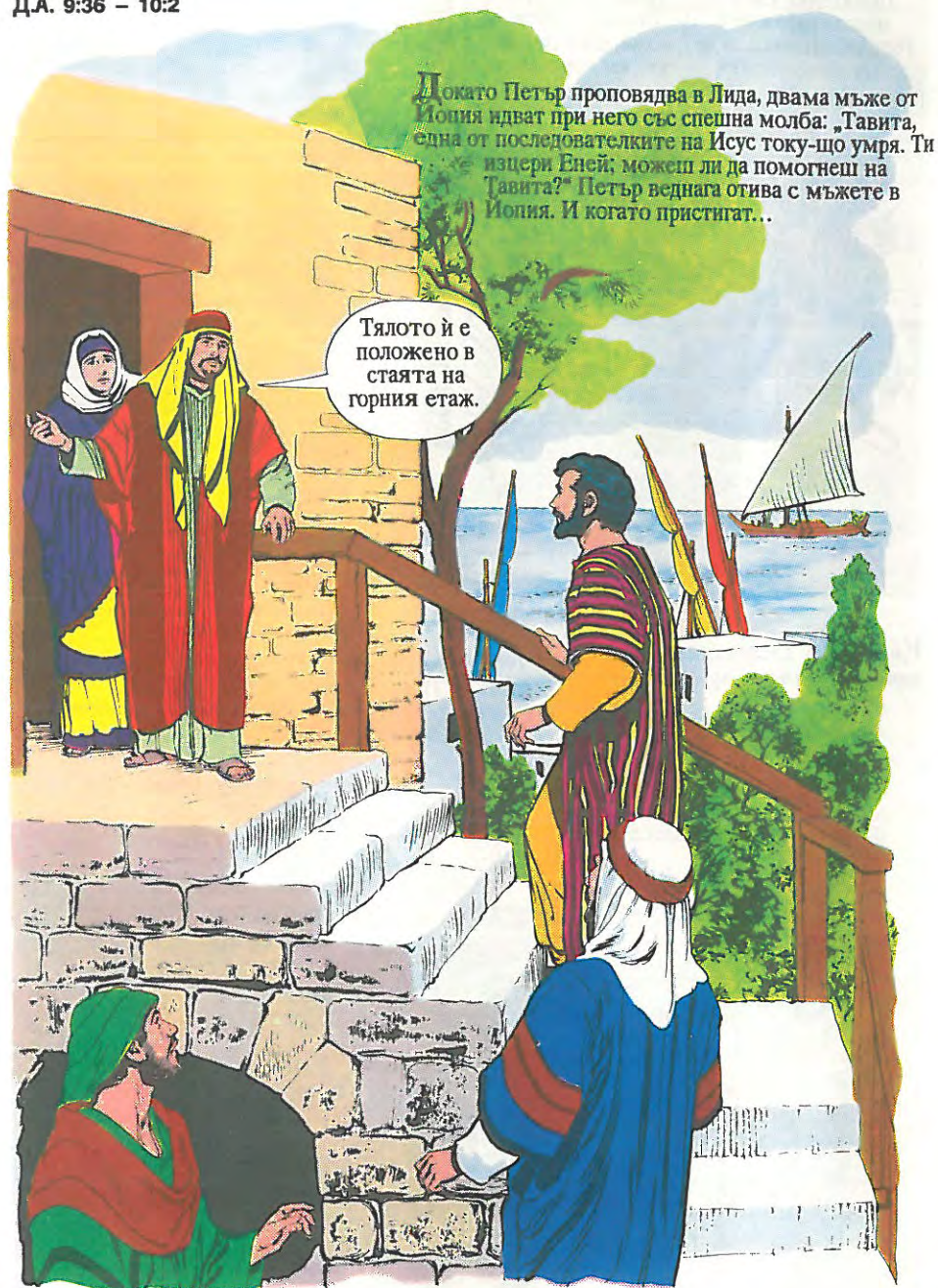
Когато хората виждат Еней здрав и силен и те приемат Исус. Петър остава в Лидя, като проповядва до деня, в който в града пристигат двама мъже от пристанището на Йония.

Къде е Петър? Трябва веднага да го открием.

Мисия в Йопия

Д.А. 9:36 – 10:2

Те намират дома на Тавита пълен с приятели, които плачат.

Тя беше най-добрият човек, когото познавам. Виж това палто. Тя го уби за мен.

Зная колко много сте я обичали. Сега, моля ви, излезте навън.

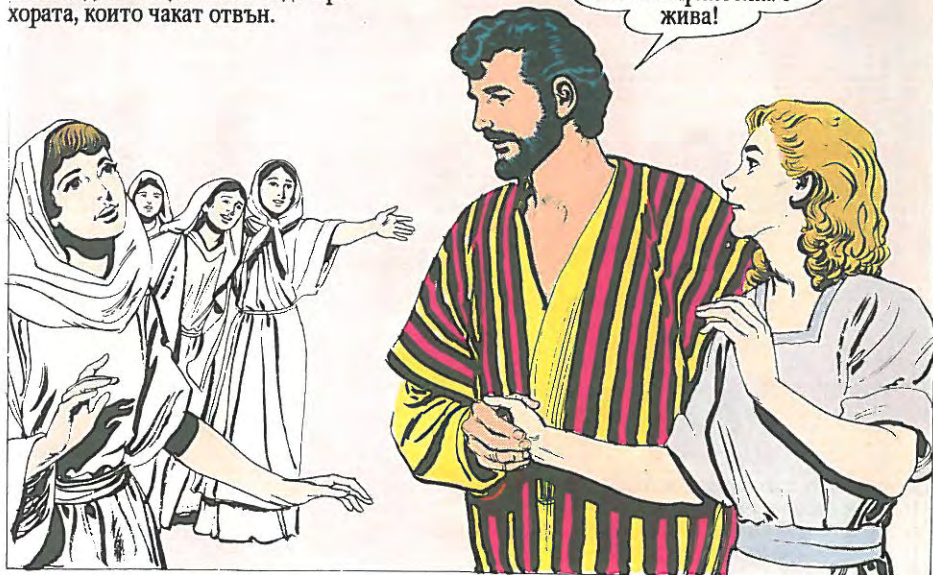
Останал сам, Петър коленичи и се моли. Той става и се обръща към тялото на мъртвата жена...

Тавита, стани!

Тавита веднага отваря очи. Петър ѝ помага да стане, после я води при хората, които чакат отвън.

Благодарете на Бога, вашата приятелка е жива!

Като виждат Тавита, някои жени падат на колене, плачейки от радост, а други хукват на улицата да разкажат вълнуващите новини.

Тавита е жива!

Ш...шт. Хората ще помислят, че си полудяла. Тавита е мъртва и всички го знаят.

Не! Не! Петър, ученикът на Исус, я съживи. Ела и виж сама!

Жената не вярва, но от любопитство бърза към дома на Тавита.

Вярно е!
Вярно е! О, да
бъде слава на
Бога!

Новината бързо се разпространява в Йопия и скоро големи тълпи идват при Петър и го молят да ги учи за Исус. Петър продължава да проповядва в Йопия, докато...

Един ден става чудо в дома на Корнилий, римски стотник, живеещ в крайбрежния град Кесария, на около 30 мили на север. Часът е три следобед. Корнилий, който в годините, когато е служил в Палестина се е научил да почита Бога, коленичи да се моли.

Бог, юдеин и римлянин

ДА. 10:2 – 11:1

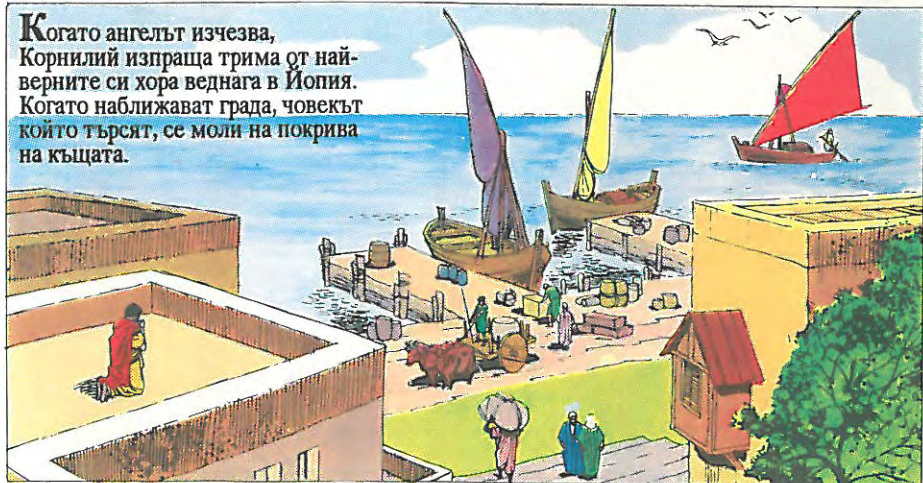
Един следобед, когато Корнилий, офицер от римската армия, коленичи да се моли, има видение. Ангел от Бога му се явява и го извиква по име.

Какво е това?

Молитвите ти и добрата ти работа са угодни на Бога. Изпрати мъже в Йопия при човек на име Петър. Той е у Симон Кожара, чийто дом е край морето.

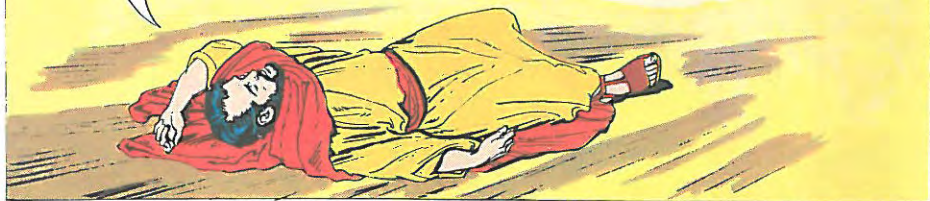

Когато ангелът изчезва, Корнилий изпраща трима от най-верните си хора веднага в Йопия. Когато приближават града, човекът който търсят, се моли на покрива на къщата.

Той също има видение и глас му заповядва: „Стани, Петре, заколи и яж.“

„Никога Господи! През целия си живот никога не съм ял нещо, което юдейският закон нарича нечисто.“

Гласът отговаря: „Не трябва да наричаш нечисто това, което Бог е очистил.“ Всичко това се повтаря три пъти. Тогава видението изчезва. Докато Петър се чуди какво означава това, Светият Дух му говори: „Ето трима мъже те търсят. Тръгни с тях и не се съмнявай, защото аз съм ги изпратил при теб.“

Петър тича надолу по стълбите. И намира на вратата трима мъже, които питат за него.

Аз съм човекът, когото търсите. Какво желаете?

Корнилий, римски стотник, който почита Бога, получи заповед от един ангел да ни изпрати при тебе.

На другия ден Петър с още шест от неговите хора тръгват за Кесария. Когато влизат в дома на Корнилий, римският стотник пада на колена да се поклони пред Петър.

Не... недей... Аз съм човек като тебе.

Те влизат в къщата и виждат, че е пълна с римляни.

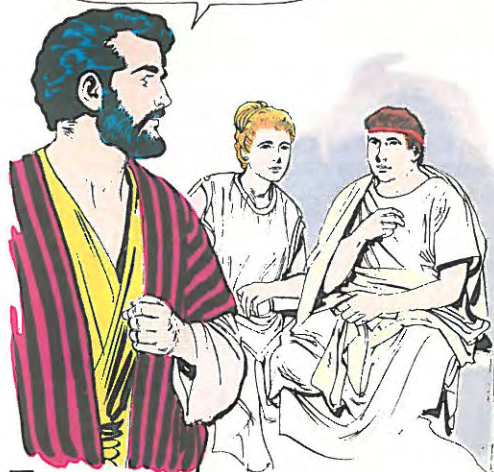
Според юдейският закон езичниците - вие хората от друга народност - сте нечисти. Затова на мен като юдеин ми е забранено да общувам с вас. Но Бог във видение ми каза, че никой човек не бива да се нарича нечист. Какво искате от мен?

Ангел от Бога ми каза да пратя да те извикат. И ние чакаме да чуем какво Бог ти е заповядал да ни кажеш.

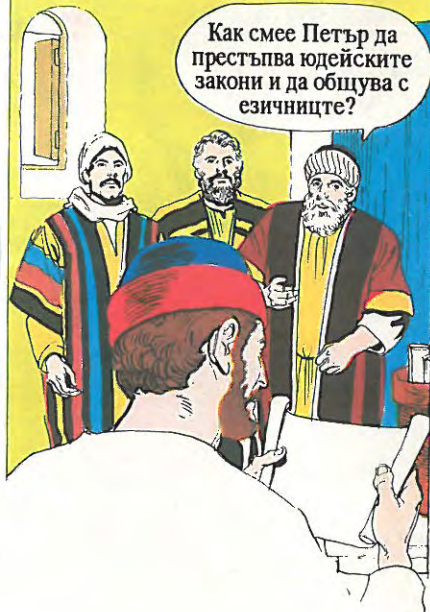
Сега разбирам, че всеки човек, юдеин или езичник, който обича Бога и върши това, което е право, е приет от Него.

Тогава Петър им казва, че Исус е Спасителят, изпратен от Бога, да даде вечен живот на всеки, който повярва в Него. Когато Петър вижда, че Святият Дух е дошъл върху езичниците, кръщава във вода своите християнски приятели.

Такава новина пътува бързо и когато достига до църквата в Ерусалим...

Как смее Петър да престъпва юдейските закони и да общува с езичниците?

Ангел – отворена врата

ДА. 11:1 – 12:14

Новината, че Петър говорил с езичници достига до Ерусалим преди той да дойде и няколко от членовете на църквата чакат да го разпитат.

Бог насочи един римски стотник да изпрати хора да ме повикат и Бог ми говори да отида при него. Аз се подчиних и докато разказвах на езичниците за Исус, Святият Дух дойде над тях, също както при нас в деня на Петдесетница. Ако Бог им дава същия дар както и на нас, кой съм аз та да се противопоставям.

Членовете на църквата се съгласяват с Петър и възхваляват Бога, че дава вечен живот и на езичниците. Църквата продължава да расте...

И поради това гневът на юдейските управници расте. За да спечели тяхната благосклонност цар Ирод Агрипа започва да преследва Христовите последователи.

Арестувайте послушника на име Яков. Обвинете го, че сее размирици и го отведете на смърт веднага.

Така Яков, един от четиримата рибари, оставили мрежите си и последвали Исус, е убит, за да бъдат удовлетворени злите царе, които се борят за власт.

Това се понавя на юдейските управници, които осъждат Исус на смърт. Нетърпелив да спечели тяхната благосклонност, Ирод заповядва Петър да бъде арестуван и поставен в затвора, за да бъде екзекутиран след празника на Пасхата.

До всяка ръка сложи стража. Дръж четирима войника да пазят през цялото време. Този затворник не трябва да го изпуснем.

Но една нощ преди Ирод да запланува осъждането на Петър, ангел от Бога влиза в затворническата килия...

Стани, обуи сандалите си, наметни мантията си и ме следвай.

Когато Петър се подчинява, веригите падат от ръцете му и ангелът го извежда от килията.

Когато приближават голямата желязна порта на затворническата стена, тя се отваря! Те излизат на градската улица и внезапно ангелът изчезва!

Едва вярващ на случилото се, Петър бърза към дома на Мария, майката на младия му приятел Марко. Когато пристига, чука на вратата, докато слугинята Рода му отговаря.

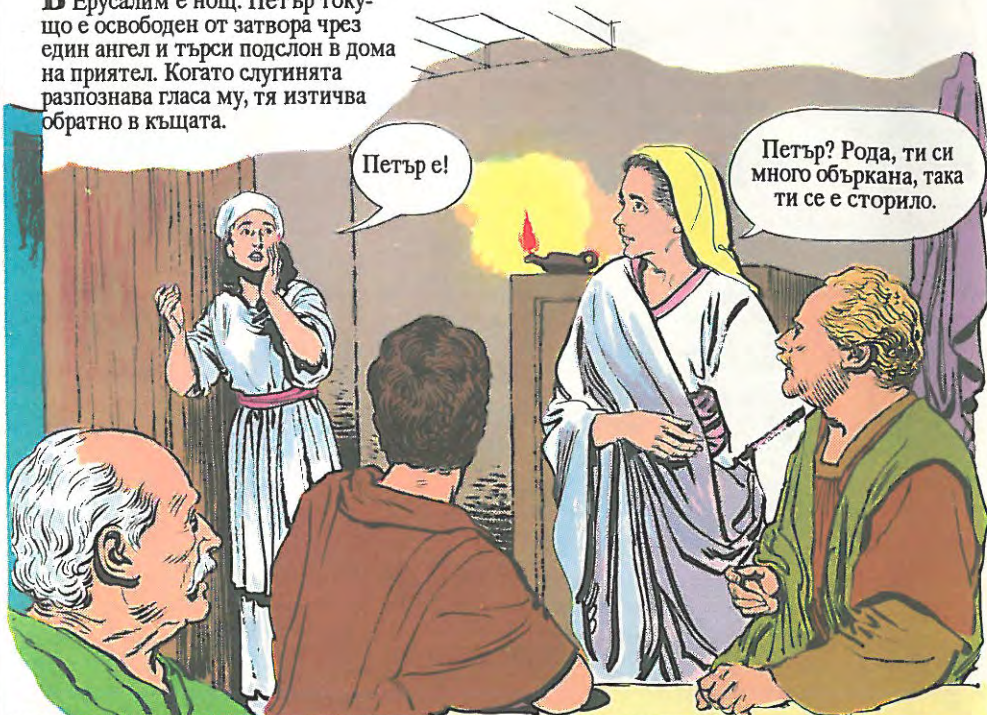
Аз съм Петър.

Но вместо да го пусне вътре, Рода се връща обратно в къщата.

Падането на един тиранин

Д.А. 12:14-24

В Ерусалим е нощ. Петър току-що е освободен от затвора чрез един ангел и търси подслон в дома на приятел. Когато слугинята разпознава гласа му, тя изтичва обратно в къщата.

Момичето настоява. Накрая някои от събралите се там, за да се молят за Петър, я придружават до портата.

Те внимателно
отварят вратата.

Петре! Това
си ти! Влизай
бързо!

Ирод ли
те
освободи?

Не, Бог ме освободи. Един ангел
ме събуди и ми каза да го последвам.
Аз тръгнах след него и вратата на
затвора се отвори пред нас. На
улицата ангелът изчезна. Кажете на
другите, че съм свободен. А сега
трябва да напусна Ерусалим преди
Ирод да е научил за станалото.

Приятелите на Петър се радват и благодарят на Бога за неговото бягство, но на следващата сутрин, когато Ирод открива, че затворникът е избягал...

Вие казвате, че е бил вързан с
вериги за двама стражи, а други са
пазили на вратата и очаквате да
повярвам, че той просто е
изчезнал? Какво са правили
стражите? Претърсете града.
Намерете Петър или тези
предатели ще заплатят за
това с живота си.

Но претърсването се проваля.

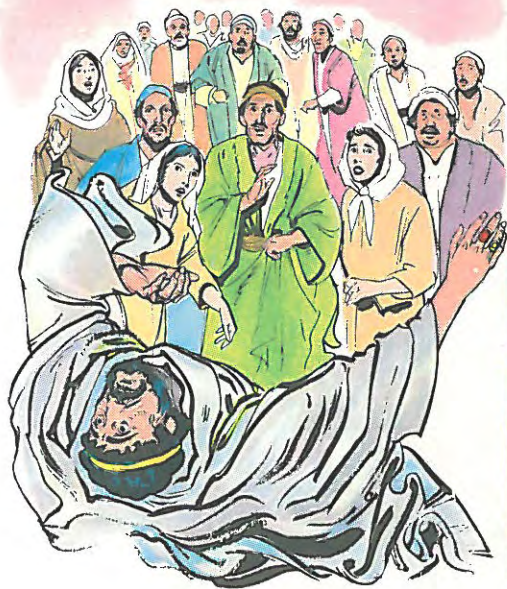
Няколко дни след това Ирод се появява на всеобщо тържество в Кесария. Там, облечен в бляскава роба от сребро, той излиза да говори на хората. За да го поласкаят те викат:

Това е гласът на Бога, това не е човешки глас!

Ирод приема хваленията, които трябва да се отдават само на Бога. Внезапно Бог го поваля долу и след няколко дни Ирод умира.

Със смъртта на Ирод преследването на църквата спира за известно време. Благовестието на Исус Христос продължава да се разпространява из цялата юдейска земя.

Историята на Павел

Д.А. 7:58 – 9:1–3а, 22:3

Авантюрист за Христос

Смело той излиза срещу разярената тъпа... Преминава планини... и преплува бурни морета, за да проповядва добрата вест, че Исус е Син Божий и Спасител на света.

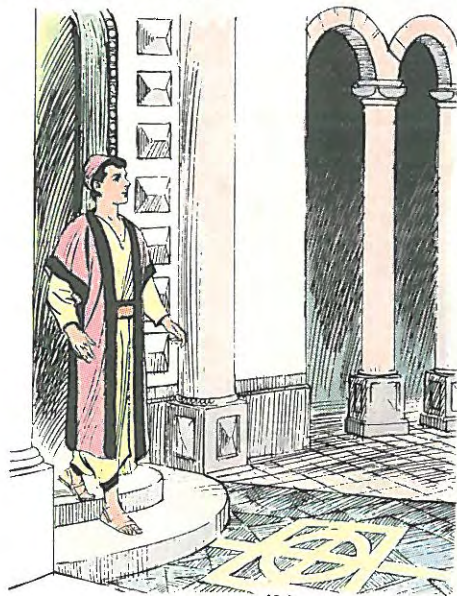

Вълнуващата история на този велик мисионер започва отдавна...

Няколко години след раждането на Христос се ражда Павел в Тарс. Синът на добри родители юдеи се прекланя пред Бога и му се подчинява.

Когато отива в Ерусалим да учи, той предприема първата стъпка към осъществяване на своята мечта. Там среща някои от учителите, с които Исус е говорил само преди няколко години.

По това време Павел става най-блестящият ученик на прочутия учител Гамалиил. Те обсъждат заедно Писанието, особено онези части, които разказват за идването на Спасителя.

Но като повечето юдейски водачи Павел отказа да приеме Исус като Спасител, който юдейският народ чака. Когато те замахат Стефан, един от последователите на Исус, с камъни, Павел стои отстрани и наблюдава.

Всеки човек, който следва Исус, заслужава да умре?

Павел скоро започва своя собствена атака срещу последователите на Исус. Той нахвърля в домовете им и ги измъква, за да бъдат разпитани, наказани, дори подлагани на смърт.

Не! Не! Децата ми!

Последователите на Исус бягат, за да спасят живота си. Когато Павел научава, че те разпространяват своето учение навсякъде където отиват, той става още по-жесток.

Те трябва да бъдат спрени преди да размират народа навсякъде. Вече са достигнали далеч на север до Дамаск.

Какво да правим?

С няколко добре въоръжени мъже Павел тръгва на пътешествие от 190 мили до Дамаск. Неговото вълнение расте с всяка миля,

защото той вярва с цялото си сърце, че като унищожава Исусовите последователи, така служи на Бога.

Светлина и глас

ДА. 9:3-22

Павел язди към Дамаск с нетърпението на ловец, който е по следите на жертвата си. При вида на града в далечината, той прищпорва коня си - сякаш всяка минута е пребросна в преследването и

унищожаването на Иисусовите последователи.

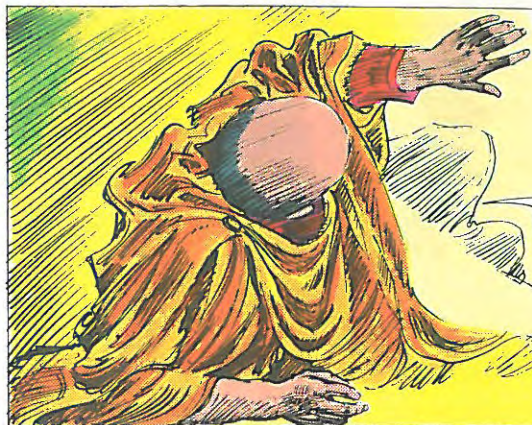
Изведнъж той е заобиколен от светлина, по-ярка от слънцето по пладне. Той пада на земята и глас му говори като го нарича с юдейското му име: „Савле! Савле, защо ме гониш?“

Кой си ти?

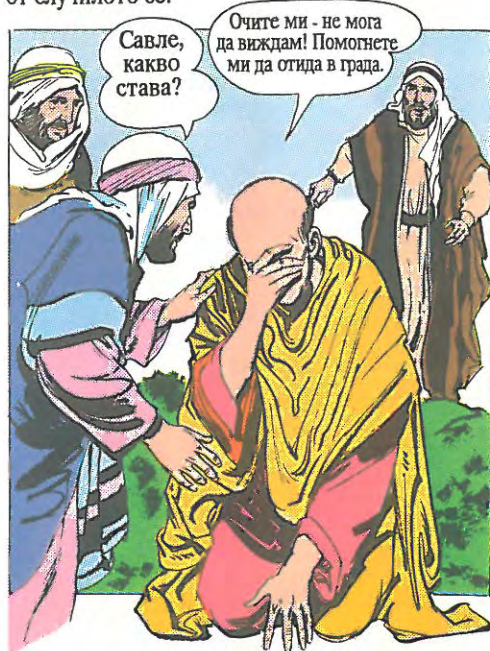
Аз съм Иисус от Назарет, който ти преследваш.

Какво искаш да направя?

„Влез в града - отговаря Иисус - и ще ти бъде казано какво да направиш.“

Мъжете, които придружават Павел са ужасени от случилото се.

Така, сляп и ужасен от случилото се, някога гордият Павел е воден към Дамаск надолу по улицата наречана „Правя“.

В тъмнина Павел се моли и чака.

Докато Павел се моли, Исус се явява на един от своите последователи в друга част на града.

Анание, стани! Иди в къщата на Юда на улицата, наречена Права! Попитай за човек на име Савел. Той се моли и те е видял да възвръщаш зрението му.

Господи, аз съм чувал за този човек и за злото, което той е причинил на твоите последователи в Ерусалим.

Иди, защото аз го избрах да разгласява името ми пред езичниците, царе и децата на Израил.

Ананий се подчинява. В дома на Юда той се озовава веднага и е заведен при Павел.

Ананий дойде, точно както ти каза.

Брате Савле, Исус ме изпрати да върна зрението ти.

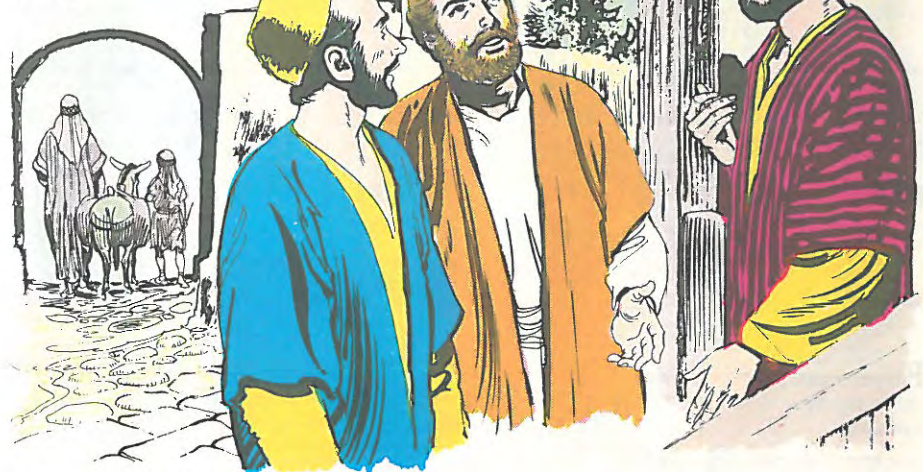
Ананий полага ръце на очите му.

Слава на Бога! Аз виждам отново!

Човек с мисия

Д.А. 9:27-30, 11:21-25

Павел се връща в Ерусалим, само за да открие, че приятелите на Исус все още го мислят за техни враг. При вида му те се крият. Но Варнава, човекът, който продаде имота си и раздаде парите на бедните, не се страхува. Той се вслушва в Павел и го завежда при Петър.

Дни и нощи Павел, блестящият ученик на юдейския закон, и Петър, дрипавият рибар от Галилея, говорят за техния Господ и Спасител.

Смело Павел излиза да говори
пред целия Ерусалим.

Аз вярвам, че Исус възкръсна от
мъртвите! Вярвам, че той е нашият
Спасител!

Какво ли се е
случило, че е накарало
Павел да говори така?
Може би Исус
наистина е син на
Бога? Може би...

Когато старите приятели на Павел
виждат как смело той проповядва за Исус,
побесняват.

Спрете го! Спрете го,
преди да е размирил
народа!

Смъртта е единственото
нещо, което ще
накара такъв човек като
Павел да млъкне.

Тогавата,
убийте го!

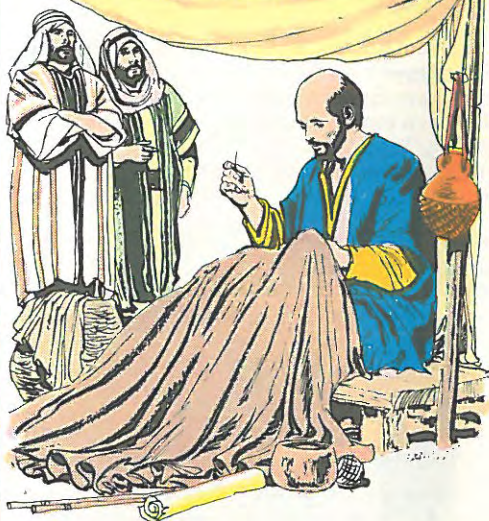
Но последователите на Исус отново научават за заговора срещу Павел и го предупреждават.

Павел, твоите врагове са силни, те няма да спрат, докато не прекратят работата ти в Ерусалим. Нека да ти помогнем да избягаш.

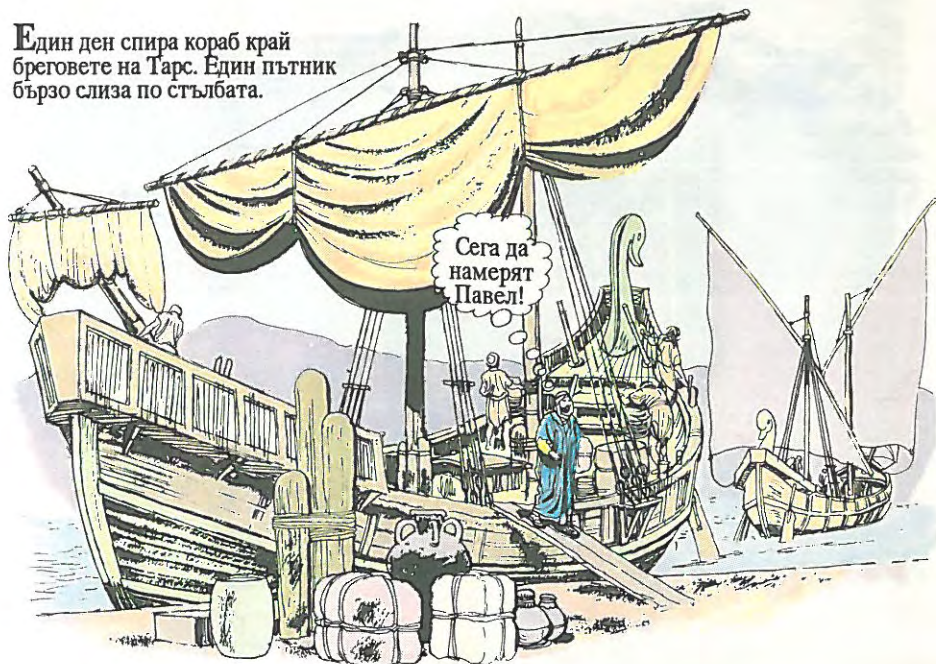
Прави сте. Аз мога да служа на моя Господ навсякъде.

С помощта на приятели Павел успява да избяга към брега на морето. След това плува на север към родния дом, където е живял като момче в Тарс. Там той изкарва прехраната си, като прави палатки и отдава остатъка от живота си да говори на хората, че Исус е обещаният Спасител.

Един ден спира кораб край бреговете на Тарс. Един пътник бързо слиза по стълбата.

Помощи отвън

Д.А. 11:25–30, 12:25 – 13:7

След като избягва от враговете си в Ерусалим, Павел се връща в родния си град Тарс. В продължение на няколко години той работи и проповядва Евангелието. Един ден стар приятел идва да го посети...

Варнава! Какво те води в Тарс?

Ти, Павле! Аз проповядвам в Антиохия и църквата се разрастна толкова много, че ми е нужна помощ. Ще дойдеш ли?

Нетърпеливо Павел приема поканата.

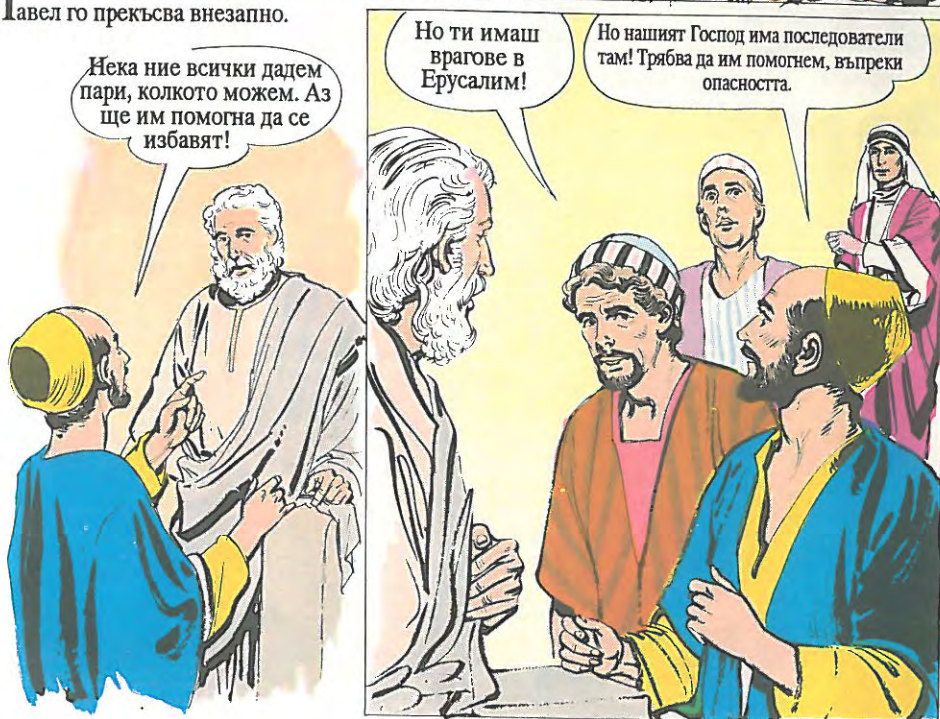
Църквата беше основана от хора, които бяха от твоего преследване в Ерусалим.

Благодаря на Бога! Ти ми даваш възможност да моля хората да ти простят и да работиш с тях за разпространение на Евангелието.

В Антиохия, третия по големина град в Римската империя, Павел и Варнава печелят както юдеи, така и езичници за вярата в Христос. Тук последователите на Исус получават името християни.

Павел го прекъсва внезапно.

Християните от Антиохия дават щедро, а Павел и Варнава тръгват за Ерусалим, където страхът от глад е надвиснал над всеки дом.

Тяхната мисия свършва. Павел и Варнава се готвят да напуснат Ерусалим.

Павел, това е моят братовчед Марк. Той желае да дойде с нас.

Добре! Ние ще те използваме. Марк.

В Антиохия те се срещат с други за молитва. Бог казва на водачите на църквата, че иска Павел и Варнава да разнасят добрата вест за Исус по други земи. Двамата мъже приемат призива и тръгват с Марк.

Ето Кипър - островът, на който съм роден!

И ето къде започна нашата мисионерска работа.

След като проповядват в няколко различни града на острова, мисионерите достигат до столицата Пафа.

Колко жадни са хората да слушат за Исус.

Да, и за сега нямаме неприятности с никой.

По заповед на Сергей, губернатор, Павле, ела с мен!

Врагът напада

ДА. 13:7-50

След обиколка на остров Кипър, Павел, Варнава и младият Марк достигат столицата. За тяхна изненада римският губернатор ги вика при себе си и ги моли да му разкажат за Исус. Нетърпеливо Павел му разказва за Исус и как Бог го е възкресил от мъртвите. При това дворцовият заклинател става гневно...

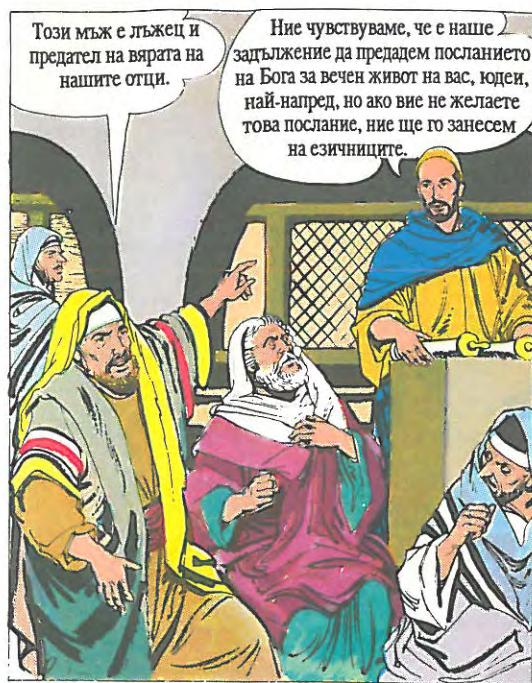

На път за Антиохия в Мала Азия...

В Антиохия Павел е поканен да проповядва в синагогата. Неговата проповед за делото на Исус е толкова вълнуваща, че го поканват да говори отново в продължение на цяла седмица. Но не всички, които идват, са удовлетворени.

Езичниците се отзоваха с радост и благодарствени жертвоприношения.

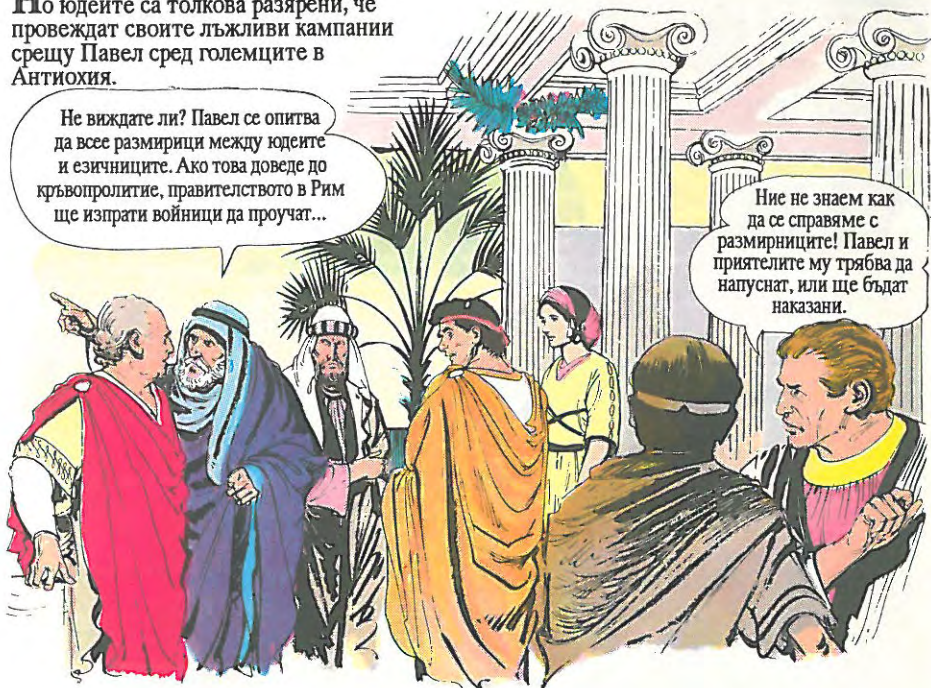
Благодаря на Бога, че изпрати Павел с такава добра вест!

Вечен живот с Бога - трябва веднага да кажа на моите приятели!

Но юдеите са толкова разявени, че провеждат своите лъжливи кампании срещу Павел сред големците в Антиохия.

Не виждате ли? Павел се опитва да все размирици между юдеите и езичниците. Ако това доведе до кръвопролитие, правителството в Рим ще изпрати войници да проучат...

Ние не знаем как да се справяме с размириците! Павел и приятелите му трябва да напуснат, или ще бъдат наказани.

Чудо в Листра

Д.А. 13:51 – 14:19

За да избегнат преследване, Павел и Варнава са принудени да напуснат Антиохия. Те тръгват 80 мили към Икония в провинция Галатия. Там езичници и гърци също приемат добрата вест за Исус. Това разгневява юдейските управници.

Не се тревожете - вие имате тук приятели, които ще се борят, за да ви предпазят.

Ние не можем да ви оставим да рискувате живота си заради нас. Ние ще тръгнем, но бъдете силни във вярата си и помагайте на другите.

Мисионерите избягват и бързат към град Листра. Един ден, когато Павел проповядва, забелязва сакат мъж, който слуша с огромен интерес.

Стани на краката си!

В същия миг човекът скача на краката си.

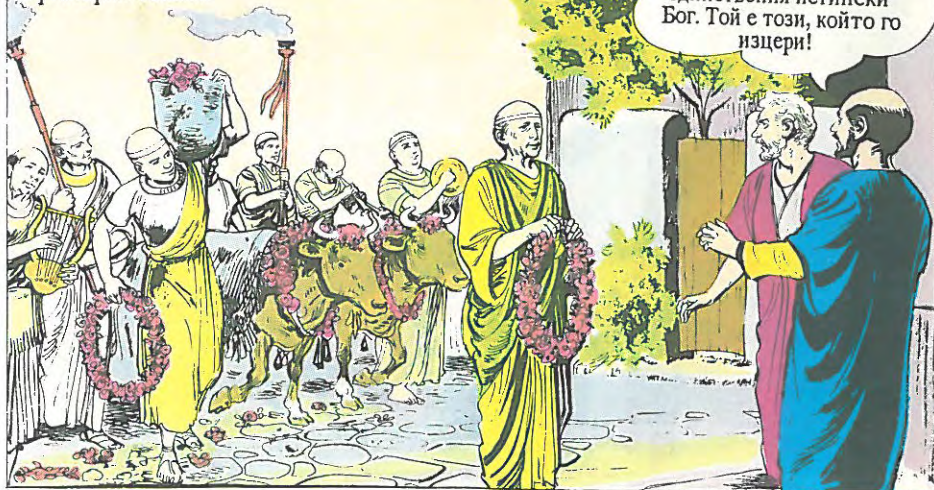
Аз мога да вървя! Слава на Бога, аз мога да вървя!

Тези странници не са обикновени мъже, те са богове, които изглеждат като хора!

Хората говорят на езика на Листра, така че Павел и Варнава не разбират как се чувства тълпата, докато не видят един свещеник, който води животни за жертвоприношение.

Не! Не! Вие не трябва да се покланяте на нас. Ние сме хора като вас, но с послание от единствения истински Бог. Той е този, който го изцери!

Но вие сте като боговете Юпитер и Меркурий?

Юпитер и Меркурий не са истински богове. Покланяйте се на истинския Бог, който ви изпраща дъжд и плодове в подходящия сезон.

Те няма да причинят неприятности в Листра. Аз ще се погрижа за това!

Хората слушат жадно. Но без да знаят, Павел и Варнава са последвани от враговете им от Антиохия до Листра. Те разпространяват лъжи сред простия народ.

Павел и Варнава причиняват размирици навсякъде, където отидат. Освободете се от тях, както ние направихме!

Така една тълпа е подбудена към действие.

Ето Павел!
Убийте го с камъни!

Голямо предупреждение

Д.А. 14:19 – 15:1

Побеснели от думите на мъжете от Антиохия и Икония, хората от Листра излизат срещу Павел и започват да го замерват с камъни.

Когато замерването с камъни приключва, разярената тъпа изхвърля тялото на Павел извън града.

Скоро Варнава и християните от Листра се събират около безжизненото тяло на Павел. Но както стоят и плачат...

Павел!
Мислехме, че
са те убили!

Те възнамеряваха да
го направят, но Бог спаси
живота ми с определена цел.
Хайде, нека се върнем
обратно в града.

Да се върнем в
Листра? Тази
тъпа няма да те
остави жив!

Бог ще ме
пази!

На другата сутрин Павел и Варнава се отправят за Дервия, където спечелват много последователи на Исус. Един ден Павел заявява, че е време да поемат обратния път.

Съгласен съм. Най-краткият път е през планините покрай пътя за бащиния ти дом в Тарс.

Не, ние трябва да се върнем по пътя, по който сме дошли. Нашите християнски приятели може би се нуждаят от помощта ни.

Така, въпреки опасностите, Павел и Варнава се връщат обратно по стъпките си, като посещават градовете на Галатия и организират църквите, които са основали преди това. Накрая те отплават към дома - Антиохия в Сирия.

При първото си мисионерско пътуване до езичниците Павел и Варнава изминаха 1400 мили по суша и море и бяха далеч от дома за около 2 години.

СРЕДИЗЕМНО МОРЕ

В Антиохия те получават царско посрещане. Църквата е горда със своите мисионери и благодарна, че е помогнала и на други да познаят Исус.

Радвам се, че толкова много езичници тук, в Антиохия, са станали християни.

Да, и те също са верни!

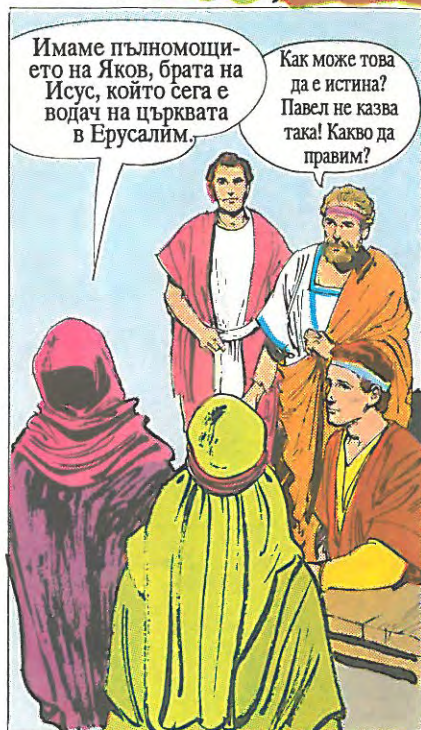

С водачи като Павел и Варнава църквата в Антиохия се разраства и става влиятелна. Но един ден пристига група от юдейски християни от църквата в Ерусалим.

Вие, езичници, не можете да станете християни, ако първо не обещаете да се подчинявате на нашия юдейски закон.

Какво пълномощие имате, че казвате това?

Имаме пълномощието на Яков, брата на Исус, който сега е водач на църквата в Ерусалим.

Как може това да е истина? Павел не казва така! Какво да правим?

Не зная! Никога няма да се откажа от вярата си в Исус, но не мога да се подчиня на всичките юдейски закони.

Тогави ти не можеш да бъдеш християнин!

Кавгата се разширява - юдейските християни се противопоставят на езическите християни. Църквата в Антиохия е пред опасност да се разцепи на две.

Съвет в Ерусалим

ДА. 15:1-13

Като мощен вятър несъгласието между юдейските християни и езичниците раздира антиохийската църква и разделя членовете ѝ. Неизвестно за Павел и Варнава, които се борят да я запазят единна, се готви друга буря в областта от тяхното първо мисионерско пътуване...

В града мъжете
намират Павел и
му предават
тяхното послание.

Църквите, които ти основа в
Галатия, са в затруднение. Някои от
юдейските християни твърдят, че
Бог е изпратил Исус да бъде техен
Спасител и ако ние искаме да
станем християни, трябва първо
да станем юден.

Те поставят още под въпрос
правото ти да проповядваш
Евангелието, защото ти не си
един от последователите на Исус.
Те казват, че твоето знание
е от втора ръка.

Същият проблем разделя
църквата ни тука. Но проблемът
е по-голям, отколкото в църквите
на Галатия и Антиохия. Цялата
църква на Христос е застрашена.

Тогава ти не
можеш ли да
се върнеш
обратно
с нас?

Не сега. Възрастните тук помолиха
Варнава и мен да отидем в Ерусалим
и да обсъдим проблема с Исусовите
последователи. Но аз ще напиша
писмо, което ще вземете с вас.

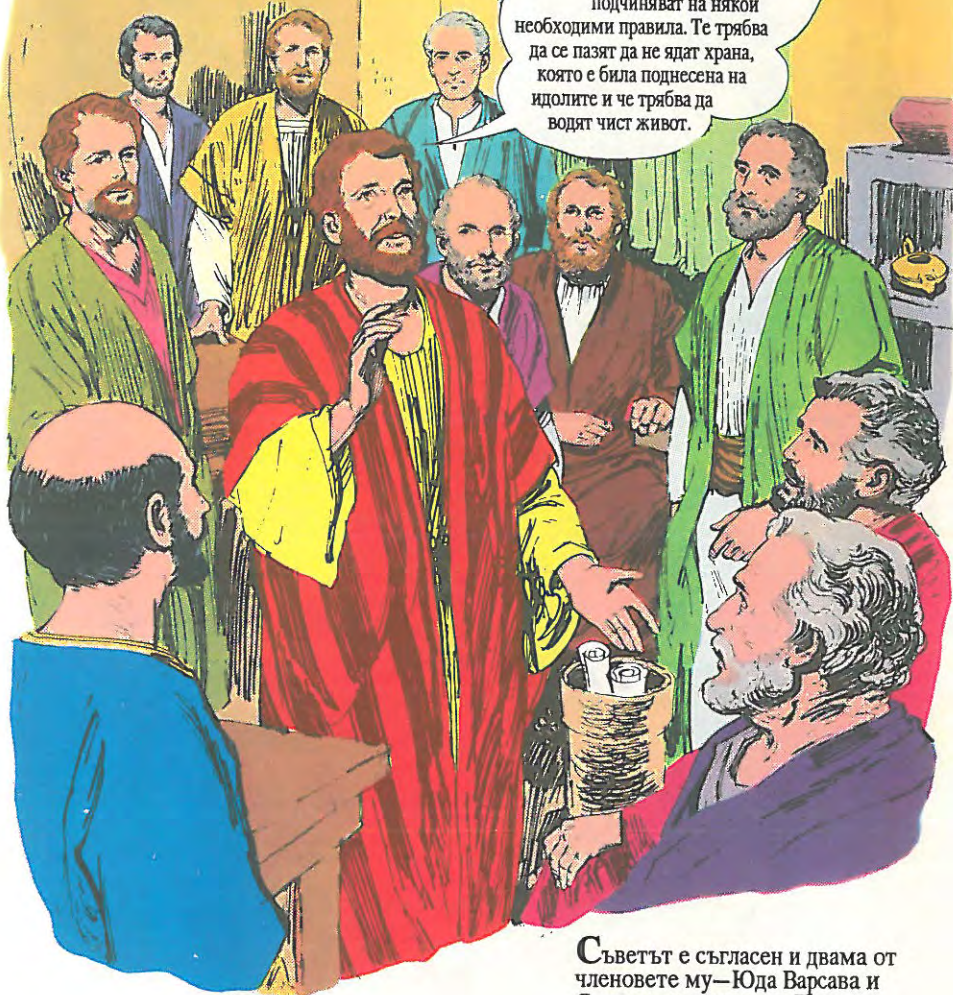

Второ пътуване

Д.А. 15:13 – 16:8

Съветът в Ерусалим е изправен пред проблем, който разединява църквата. Трябва ли езичниците да станат юдеи и да се подчиняват на техните правила преди да станат християни? Аргументите са представени. Съветът се обръща към Яков, брат на Исус и глава на църквата.

Братя, нека не утесняваме езичниците да станат християни. Ние ще ги помолим само да се подчиняват на някои необходими правила. Те трябва да се пазят да не ядат храна, която е била поднесена на идолите и че трябва да водят чист живот.

Съветът е съгласен и двама от членовете му—Юда Варсава и Сила да придружават Павел и Варнава да занесат решението в Антиохия.

Новината, че юдси и езичници могат да работят заедно за Исус е посрещната радостно в Антиохия.

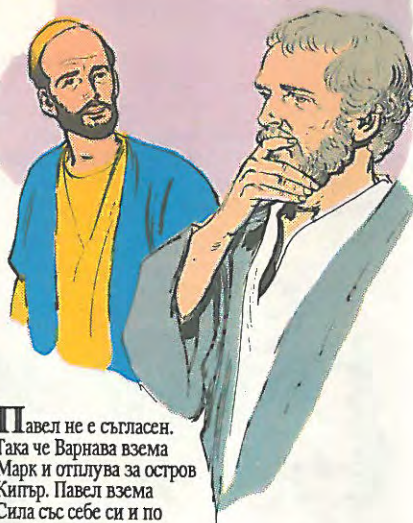

Варнава, нека предприемем пътуване до църквите, които основахме.

Добра идея. Аз искам да покая Марк да дойде с нас отново.

Не... Марк ни напусна преди това

Зная, но ние ще му дадем още една възможност.

Павел не е съгласен. Така че Варнава взема Марк и отплува за остров Кипър. Павел взема Сила със себе си и по суша отива да посети църквите, които е основал.

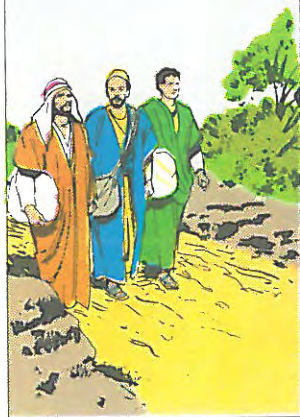
В Листра, градът, където е бил бит с камъни, Павел намира разрастваща се църква.

Павле, искам да се срещнеш с Тимотей. Той е един от нашите млади водачи.

Чух много добри отзиви за теб, Тимотей. Искаш ли да тръгнеш със Сила и с мен?

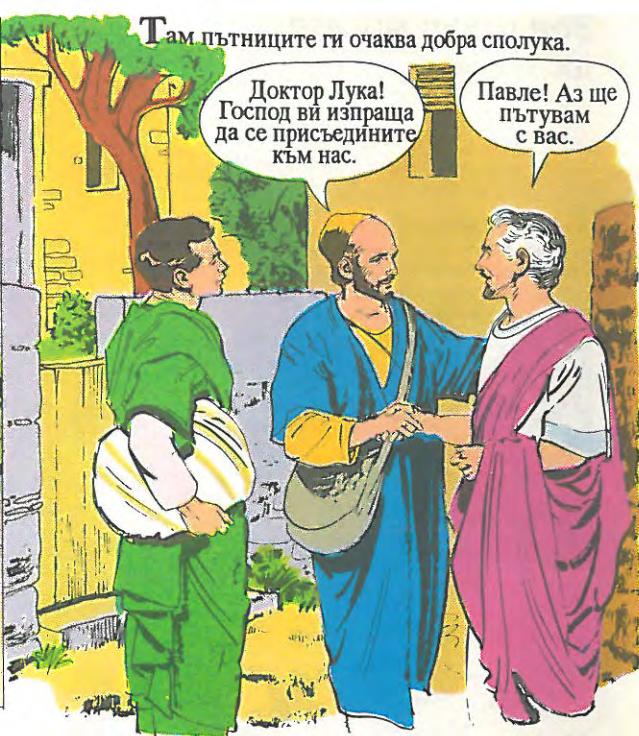
Тимотей нетърпеливо приема и църквата му дава своята благословия. Скоро тримата поемат път. Бог им казва да не следват търговския път до Ефес, тъй че те поемат на северозапад, докато достигат Троя на Егейско море.

Там пътниците ги очаква добра сполука.

Доктор Лука!
Господ ви изпраща
да се присъедините
към нас.

Павле! Аз ще
пътувам
с вас.

Както четиримата мисионери вървят по улиците на голямото пристанище...

На 150 мили отвъд морето е Македония, земята от която Александър Велики започна завладяването си на света.

Чудя се, къде ли иска Бог да проповядвам след това?

Павел и неговите придружители - Сила, Тимотей и д-р Лука, ръководени от Святия Дух, пътуват за Троя. Там те очакват по-нататъшни напътствия и заповеди. Една вечер Павел има видение.

Рано на следващата сутрин...

Добър вятър
ускорява
пътването на
четиримата
мисионери през
Егейско море
към
пристанището
на Неапол.
Оттам те
пътуват 8 мили
до град Филипи.

МАКЕДОНИЯ

ЧЕРНО МОРЕ

ФИЛИПИ

НИКОПОЛ

СОЛУН

ЕГЕЙСКО
МОРЕ

ТРОЯ

МАЛА АЗИЯ

АТИНА

Градът няма синагога, така че в
съботата те се покланят на Бога на брега
на една река.

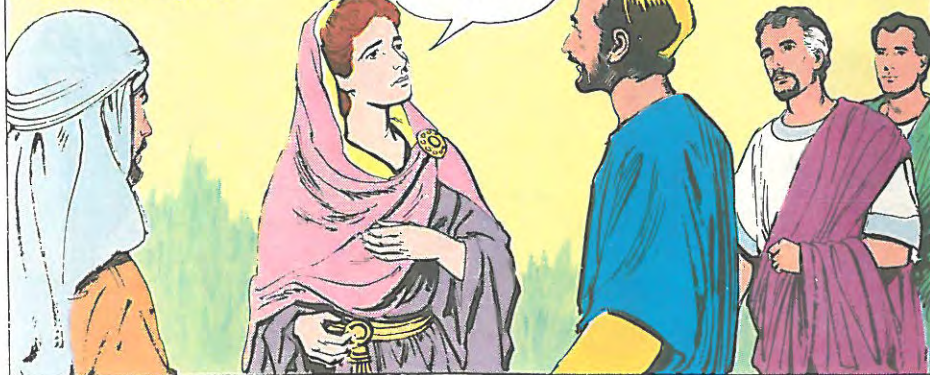
Чуваш ли тези
жени? Те се молят
на Бога.

Мисионерите се присъединяват към
поклониците... и скоро Павел им разказва
за Исус. Една търговка на платове, която
се казва Лидия, говори първа.

Бог отвори сърцето ми, за
да повярвам в неговия син,
Исус. Мога ли да
получа кръщение?

Разбира се,
Лидия!

Скоро всички членове от семейството на Лидия приемат Исус като свой Спасител. Лидия покани мисионерите в дома си, който стана тяхна главна квартира, докато бяха във Филипи.

Римляните обичат пурпура - аз продавам повечето дрехи на тях.

Тъй както продаваш, разказвай им за Исус.

Един ден, както си вървят по улиците на Филипи, Павел и Сила..

Бедното момиче се държи така, сякаш е загубила разсъдка си. Господарите ѝ я използват като гледачка.

В името на Исус, ти си изцерена!

Ти си човек на Бога!

Вижте! Тя не може повече да предсказва. Нашият бизнес ще рухне. Какво да правим?

Който и да е този човек, той ще плати за това, че се меси в нашите работи. Хайде!

Земетресение

Д.А. 16:20-37

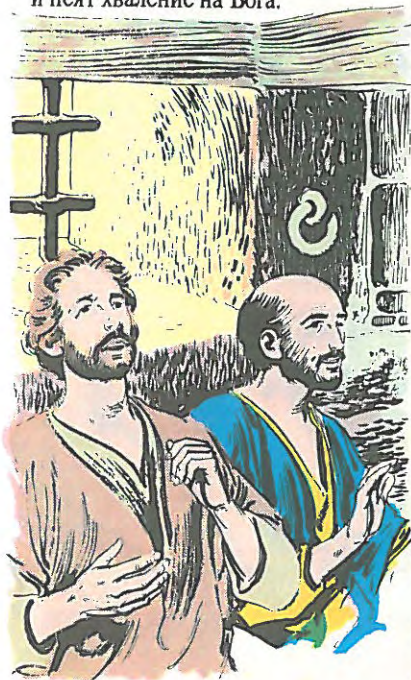
Павел възстановява разума на момичето, което бе ясновидка на няколко алчни мъже. Ядосани, че бизнесът им е провален, те го извличат пред съдиите на градския площад. Събира се тълпа.

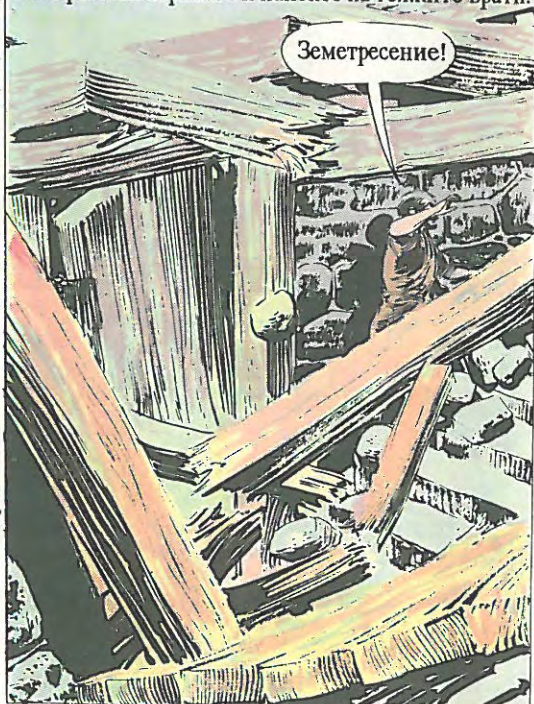
След жесток побой Павел и Сила са хвърлени в затвора и поставени в клади.

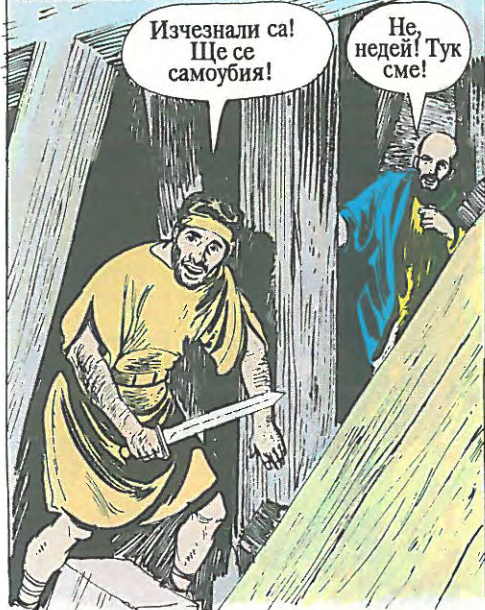
Независимо от страданията си християнските мисионери се молят и пеят хваление на Бога.

Внезапно посреднощ основите на затвора затрепераха. Стените се изкривиха и се срутиха, като разбиха веригите и пантите на тежките врати.

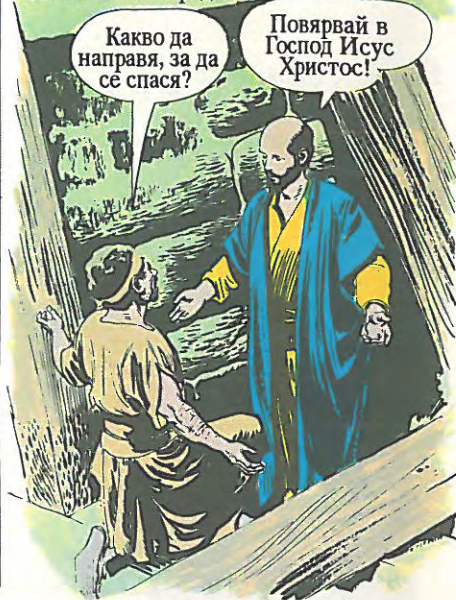
Когато трусът спира, надзирателят слиза в подземното уплашен, че затворниците му са избягали.

Изчезнали са!
Ще се
самоубия!

Не,
недей! Тук
сме!

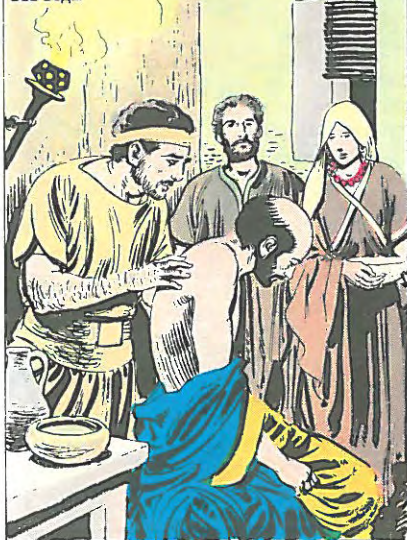
Сигурен, че Павел и Сила имат нещо общо със земетресението, надзирателят пада на колене пред тях.

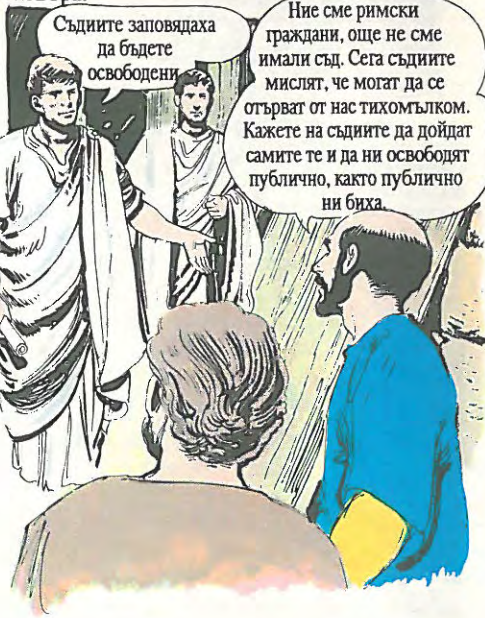
Какво да
направя, за да
се спася?

Повярвай в
Господ Исус
Христос!

Надзирателят завежда двамата затворници в дома си и се погрижва за ранените им тела. Той и семейството му слушат жадно Павел, който им говори за Исус. Всички са кръстени във вода.

Рано сутринта римски офицери отиват в затвора.

Съдиите заповядаха
да бъдете
освободени

Ние сме римски
граждани, още не сме
имали съд. Сега съдиите
мислят, че могат да се
отърват от нас тихомълком.
Кажете на съдиите да дойдат
самите те и да ни освободят
публично, както публично
ни биха.

Още една неприятност

Д.А. 16:38 – 17:13

Римските съдии, които са заповядали Павел и Сила да бъдат освободени от затвора, са изненадани, когато офицерите се връщат със съобщение от затворниците.

Тези мъже са римски граждани. Те искат ти да отидеш в затвора и да ги освободиш публично, така както си ги изпратил в затвора публично.

Римски граждани! И ние ги осъдихме без съд! Това може да ни причини неприятности.

Забравили за достойнството си, съдиите веднага отиват в затвора.

Ние наистина съжаляваме за начина, по който се отнесохме с вас. Сега, моля ви, напуснете града, за да нямаме и напред неприятности.

Прощаваме ви и днес си отиваме.

Пред къщата на Лидия Павел и Сила се сбогуват с приятелите си.

Благодаря ви, че отставяте д-р Лука да бъде водач на нашата църква.

Ние ще се върнем някой ден. Дръжте здраво вярата си в Исуса и помогнете и на други да го познаят.

Пътувайки над 90 мили, мисионерите достигат Солун на Егейско море. Павел веднага отива в синагогата да проповядва.

Писанията обещава, че ще дойде Спасител. Исус, който умря на кръста и възкръсна от мъртвите е този Спасител.

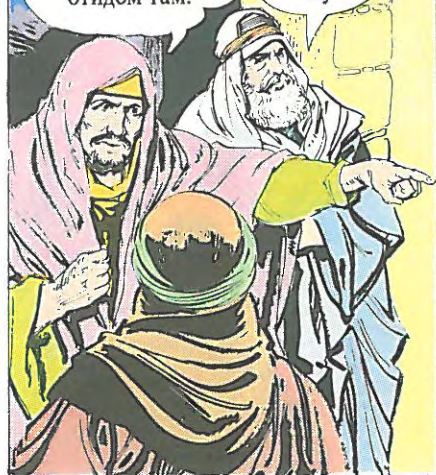

Много хора слушат и вярват, но някои от юдейските управници не вярват.

Ние трябва да се отървем от него, преди целият град

Той е в къщата на Ясон. Нека отидем там.

да повярва на думите му.

Като събират голяма въоръжена тълпа, юдейските водачи посещават Ясон.

Ако търсите Павел, той не е тук.

Ти го прикриваш. Ако не ни го предадеш, ние ще вземем теб.

Павел обяснява „непознатия Бог“

Д.А. 17:13 – 18:12; 1 и 2 Послание до Солунците

За да избягат от враговете си, Павел и Сила, Тимотей и придружаващите ги отиват в Берия. Но без те да знаят, враговете им ги следват.

Но преди да успее разярената тълпа да намери Павел, неговите приятели му помагат да избяга в Атина. Оттам той изпраща съобщение на Сила и Тимотей да го последват, колкото е възможно по-скоро.

В съботата Павел проповядва на юдеите, но през седмицата той предава посланието за Исус на гърците на мястото, където става пазар.

Павел приема поканата с нетърпение.

Мъжете на Атина слушат жадно, докато Павел им разказва как Исус възкръсва от мъртвите.

След като проповядва в Атина, където малко са повярвали, Павел заминава за Коринт, където търси работа.

Казвам се Павел. Аз съм майстор на шатри.

Също и ние. Защо не дойдеш да работиш при нас. Аз се казвам Акила. Това е жена ми Прискила.

Аз също съм мисионер. Причина за идването ми тук е да основа християнска църква.

Църква? Това не би било лесно. Коринт е богат град, но е грешен.

През седмицата Павел работи като майстор на шатри, а в съботата проповядва в синагогата. Един ден...

Сила! Тимотей! Толкова се радвам, че дойдохте!

Тимотей е донесъл новини от църквата в Солун.

Това е добре, но хората преживяват тежки времена.

Аз веднага ще им пиша.

Павловото Първо писмо до солунците е книга от Новия Завет.

До църквата в Солун - от Павел, Сила и Тимотей.

Ние си спомняме как с радост се отвърнахте от идолите, за да служите на живия Бог. Въпреки че трябваше да си заминем, добре беше да получим новини, че стоите истински за вашата вяра, макар че хората ви създаваха трудности.

Както ви подтиквахме, когато бяхме с вас, живейте по начин, угоден на Бога, който ви покани да заемете мястото си в Неговото царство. Продължавайте да се молите и да се обичате един друг повече и повече. Зная, че скърбите за християните, които умряха, но не е нужно. Защото Исус обеща, че когато слезе от небето, те ще Го посрещнат.

Непременно прочетете това послание пред всички членове на църквата.

Павел получава допълнително съобщение от приятелите си в Солун. Той пише: Второ писмо до солунците. То също е книга от Новия Завет.

До църквата в Солун - от Павел, Сила и Тимотей.

Не си изваждайте погрешни заключения от това, което ви казах. Никой не би трябвало да работи, защото мисли, че Исус ще се върне веднага. Ако човек не работи, той нито и да яде. Преди да дойде Исус, ще бъдат времена, когато зъл човек ще се опита да управлява света, като заеме мястото на Бога. Но Бог ще ви пази от злото. Не се обезсърчавайте да вършите това, което е право.

Във всяко писмо, което изпращам до вас, аз написвам няколко думи на края със собствения си почерк - като тези - така, че да сте сигурни, че писмото е от мен. Нека Христовата любов да бъде с всички вас.

В продължение на година и половина Павел проповядва в Коринт. Основана е силна християнска църква. Но юдейските водачи са ядосани на Павел и гледат на него като предател на религията им.

Галион е нов губернатор. Той няма да допусне риска да избухнат размирици точно сега. Мисля, че можем така да обърнем нещата, че той да премахне Павел от нас!

Юдейските водачи в Коринт са недоволни, защото Павел печели много хора за Исус. Те го отвеждат пред новия римски губернатор.

Павел се готви да се защити, но за изненада на всички Галион се обръща към враговете на Павел.

Карта за работата на Павел в гръцките градове.

След тази заповед на губернатора Павел проповядва в Коринт без да има повече неприятности, а църквата се разраства. Павел решава да се върне в Палестина. Акила и Прискила го придружават до Ефес.

Павел посещава Ерусалим и Антиохия. След това започва неговото трето мисионерско пътуване. Като се връща в Ефес, той вижда големия храм на богинята Диана, който заема огромна площ и е свързан с града посредством мраморен път.

Разярената тълпа

Д.А. 19:17–20; 1 Послание до Коринтяните

Хората от Ефес разбират, че Павел казва истината и че магьосниците са измамници. Много хора вярват в Христос и изгарят книгите с магии.

Павел се радва за разрастването на църквата в Ефес, когато идват новини от Коринт...

Павел диктува писмо до църквата в Коринт известно като 1 послание до коринтяните. То е и книга на Новия Завет.

Църквата в Коринт е сполетяна от всевъзможни неприятности. Членовете са се настроили един срещу друг. Някои казват, че ти си главата на нашата църква. Други казват, че Аполос е най-добрият водач, а трети, че Петър е истинският водач, избран от Исус.

Павел – до църквата в Коринт
Моля ви, мои братя, не се карайте и не разделяйте църквата. Има само един, който е глава на християнската църква - Христос. Христос беше този, който умря на кръста, не Павел или Аполос, или Петър.
Пазете себе си чисти! Не виждате ли, че вие самите сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас. Бог ще унищожи всеки, който руши неговия храм, защото храмът му е свещен и това сте вие!
Ако зная всичко и мога да говоря като ангел, но нямам Христовата любов, нищо не ме ползва. Бъдете добри и се обичайте един други в църквата. Изпращам любовта си към всички ви.

Църквата в Ефес расте, почти така бързо, както пламъкът, който унищожи книгите с магии. Това се отразява на търговците на идоли в града...

Работата не е добра. Хората не купуват сребърните храмове на Диана.

Това е поради този проповедник Павел. Той кара хората да вярват в Исус.

Търговците се оплакват, докато началникът на златарите не свиква събрание.

Павел казва на хората, че Диана не е богиня наистина и няма нужда да ѝ се покланяме.

Или Павел ще си замине, или ние няма да работим!

Разярени, златарите излизат бързо на улицата.

Къде е Павел?
Кажете...

Никога!

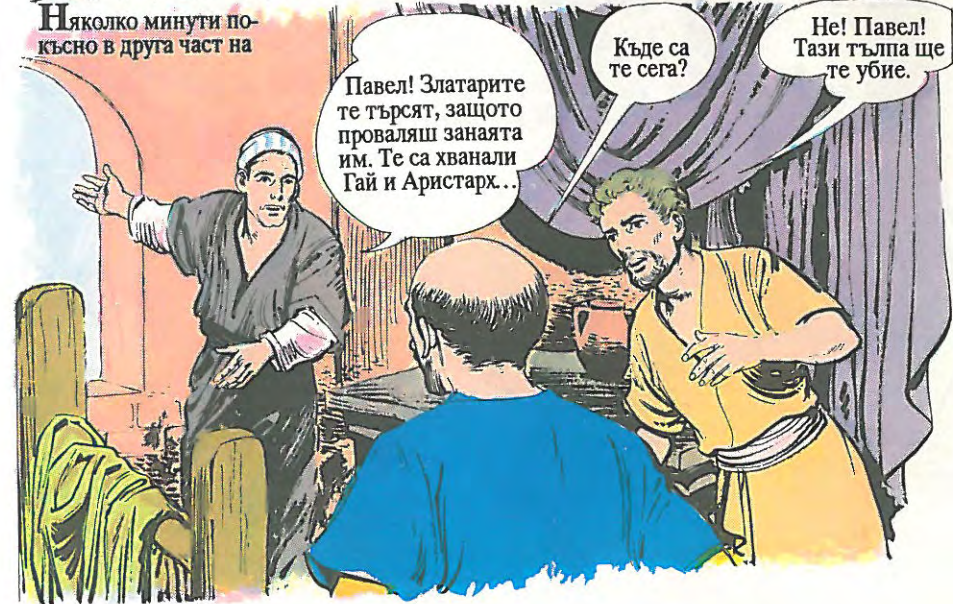
Тълпата расте, като се блъска из
улиците - скоро целият град е в размирие.

Велика е
Ефеската
Диана!

И тълпата завлича
приятелите на Павел
до големия театър на
открито.

Няколко минути по-
късно в друга част на

Павел! Златарите
те търсят, защото
проваляш занаята
им. Те са хванали
Гай и Аристарх...

Къде са
те сега?

Не! Павел!
Тази тълпа ще
те убие.

Бунт в Ефес

Д.А. 19:31–20:3; 2 послание до коринтяните и Послание до Римляните

Градските власти молят Павел да стои далеч от тълпата. В продължение на 2 часа бунтовниците крещат: „Велика е ефеската Диана!“ Накрая секретарят на градската управа е принуден да се заслуша...

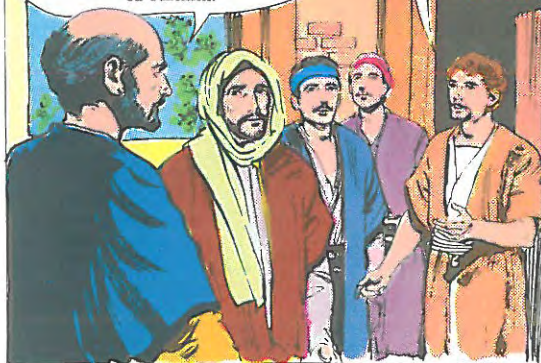

Благородници на Ефес, ако златарите имат оплаквания, нека ги представят пред съда. Аз ви предупреждавам, ако римското правителство потърси причината за това размирие — няма никакво извинение, с което да излезем.

Пред лицето на опасността бунтът се прекратява. Павел събира приятелите си.

Тълпата наистина ме преследваше и за да избегна неприятностите, които ще ви причиня, аз заминавам за Филипи.

Молитвите ни ще бъдат с теб.

Още веднъж Павел пише послание до църквата в Коринт известно като 2 послание до коринтяните, което е книга на Новия Завет.

Скоро, след като Павел пристига във Филипи, към него се присъединяват Тит с новини от Коринт.

Павел, твоето писмо до християните в Коринт ги накара да поправят грешките си. А сега някои хора са дошли от Коринт, като твърдят, че ти не си истински апостол на Исус.

Виждам, че писмото ми ви разстрои, но аз се радвам, че го изпратих. Не защото искам да ви нараня, но да ви накарам да съжсаявате, както Бог би желал, за нещата, в които сте съгрешили.

Ние събираме дарения за бедните в Ерусалим. Други църкви дадох големи суми. Нека всеки даде това, което е решил в сърцето си, защото Бог обича тези, които дават с радост.

А сега да отговоря на тези, които оспорват това дали съм апостол на Христос. В затвор бях много пъти, често срещам смъртта очи в очи. Замеряха ме с камъни, три пъти съм бил коработрушенец и всичко това, защото върших работа за Христос. Когато ви посетя отново, вярвам че ще бъде радостна среща. Довиждане дотогава.

Докато Тит занася писмото до Коринт, Павел продължава да посещава църквите в Македония, събира дарения за бедните в Ерусалим. Няколко месеца след това, той е в Коринт, където приятелите, които даваха с радостно сърце го поздравяват.

Тези пари ще покажат на християните в Ерусалим, че вие мислите за тях.

С вързани ръце и крака

Д.А. 20:3 – 21:14

Юдейските водачи в Коринт се хвалят един на друг, че Павел никога няма да стигне в Ерусалим.

Те възнамеряват да го хвърлят зад борда в открито море. Корабът се готви да отплува...

Павел качи
ли се в
кораба?

Не... И ако
не се качи,
нашият план
е осуетен.

Самохвалствата на кидите спират. Предупреден за заговора, Павел бързо променя плановете си и поема по суша на север към Македония.

Павел надхитрява враговете си и този път, но докога ще може да избягва тяхната омраза?

След като пътува със седмици и посещава църквите по пътя си, Павел достига Троя. Той има толкова много да разказва на хората, че говори до късно през нощта. Повален от сън, един млад човек пада от горния прозорец...

Внимавай!

Той падна от третия етаж. Сигурно е умрял.

Не се безпокойте! Жив е.

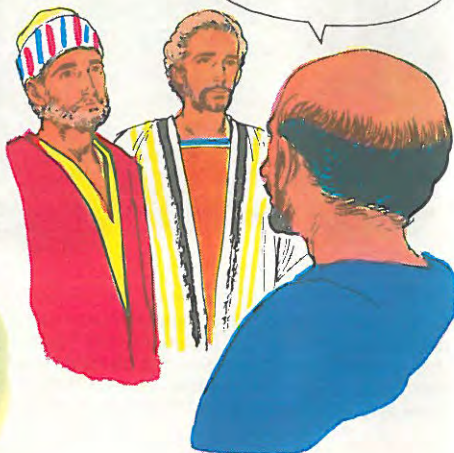

След като проповядва до зори, Павел се сбогува с приятелите си.

Трябва ли да си тръгваш, Павел?

Да, запланувам съм да бъда в Ерусалим за празника на Пасхата, но няма да мога. Сега искам да съм там поне за Петдесетница.

В Милет Павел изпраща послание до възрастните в Ефес да се срещнат с него. Нетърпеливите изминават 35 мили, за да го посрещнат.

Аз трябва да отида в Ерусалим, даже, ако животът ми е застрашен. Не считам живота си за важен, докато не изпълня службата, която Бог ми е дал. Вие сте пастири на Христос, които той изкупи със собствения си живот. Помагайте на слабите - и помнете думите на Исус: Да даваш е по-добре, отколкото да получаваш.

Павел отива до Тир, където проповядва една седмица. Когато той си тръгва, християните го следват до брега за молитвено сбогом.

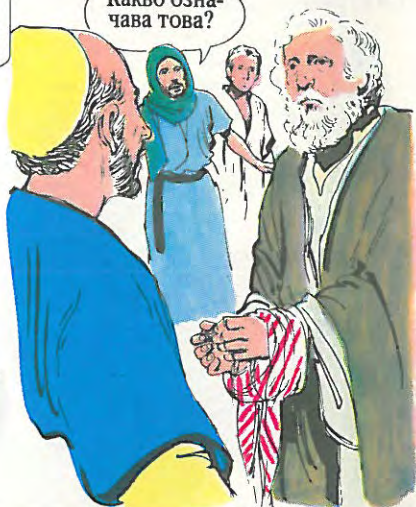
Не отивай в Ерусалим. Юдеите там чакат да те убият, защото казваш, че Исус е син на Бога.

Трябва да вървя. Аз нося пари, които езическите християни ми дадоха за бедните в Ерусалим. Аз не се страхувам.

Земите надолу по морския бряг на Кесария Павел посещава заедно с Филип, благовестителя. Пророк Агав се присъединява към тях и изведнъж, докато те говорят, той взема пояса на Павел и започва да увива ръцете и краката си.

Какво означава това?

Святият Дух ми говори, че мъжът, на когото принадлежи този пояс, ще бъде вързан по този начин от юдеите в Ерусалим. Заради нас...

Павел, откажи се от плана си да пътуваш за Ерусалим. Заради нас...

Защо искате да ме обезсърчите със съзните си? Аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умира заради Господ Исус.

Едно момче и една тайна

Д.А. 21:15 – 23:24

В деня, когато пристига в Ерусалим, Павел се среща с Яков и други водачи на църквата там. Той дава парите на бедните и им разказва какво Бог върши в други страни.

Яковото предупреждение се оказва вярно. През седмицата, докато Павел се покланя в храма, враговете му го обвиняват лъжливо, че позволил на езичниците да влезат в дома на Бога - място, разрешено само за юдеите.

В яда си хората се обръщат срещу Павел.
Тълпата го измъква от храма, за да го убие.

Войниците отвеждат Павел в затвора.
Следвайки войниците, Павел казва на тълпата
как е станал християнин, но когато споменава, че
е проповядвал на езичниците, тълпата
побеснява.

Павел се защитава

Дела 23:25 – 28:4

За да запази живота на Павел, римският комендант в Ерусалим го изпраща в Кесария, където Павел е държан в затвора. След 2 години Павел излиза пред Фест, римския губернатор, и настоява на правото си да бъде съден от император Нерон в Рим. Но първо Павел е доведен при съседния управител, цар Агрипа, който е посетил града.

Някога мислех, че е мое задължение да се противопоставя на Исус. Много от последователите му бяха затворени заради мен. Но на път за Дамаск видях светлина от небето... И Исус ми каза: „Аз те пращам да отвърнеш хората от всички народи от силата на Сатана, към Бога...“ О, царю Агрипа, аз не мога да не се подчиня на небесното видение.

Ти се опитваш да ме убедиш да стана християнин.

Фест и Агрипа биха освободили Павел, ако той не настоява да бъде съден в Рим. Така под римска стража и придружен от Лука, Павел е отведен на кораб, който плува за Рим. На остров Крит...

Зимните бури скоро ще започнат. Опасно е да отплуваме преди пролетта.

Пристианището на Феликс не е далеч... Ще прекараме зимата там.

Корабът отплува само, за да бъде нападнат от вилнеещия североизточен вятър.

Свалете платната!

На четиринадесетата бурна нощ моряците се опитват да напуснат кораба.

Ако тези мъже не останат на кораба, няма да можете да се спасите!

Войниците отрязват въжетата на лодката и моряците са принудени да останат на кораба. Призори...

Земя
отпред!

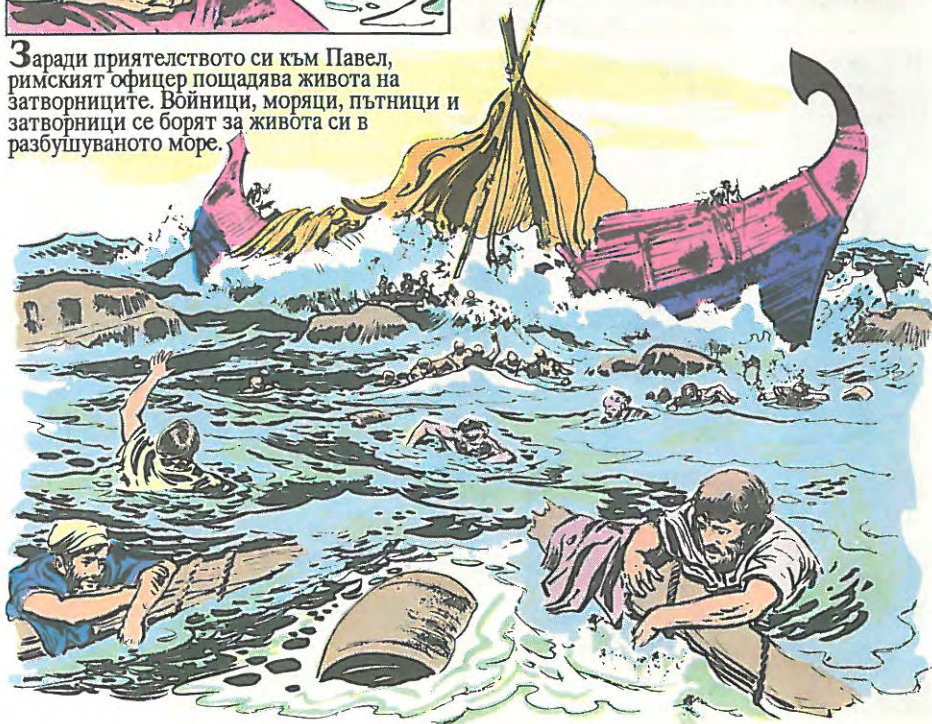
Като се отправят към един залив, корабът засяда. Носът затъва здравата, но кърмата започва да се руши под напора на мощните вълни.

Напуснете
кораба!

Убийте
затворниците...
ако достигнат до
брега ще избягат.

Заради приятелството си към Павел, римският офицер пощадява живота на затворниците. Войници, моряци, пътници и затворници се борят за живота си в разбушуваното море.

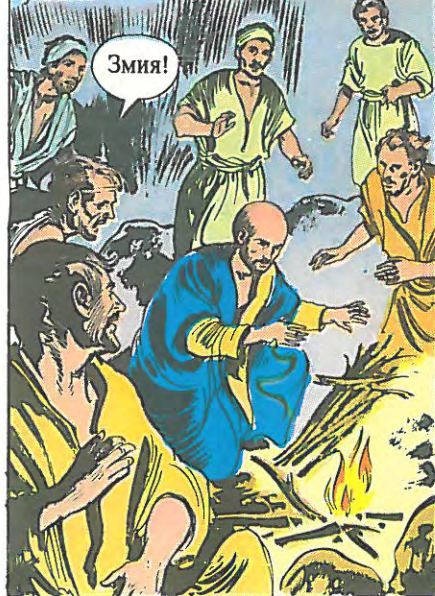
В отговор на молитвите на Павел всичките 276 мъже на борда достигат сушата здрави и живи. Хора от остров Малта идват бързо към брега да помагат на пострадалите от корабкрушението.

Ще донеса
още дърва.

Скоро
ще
запалим
огън.

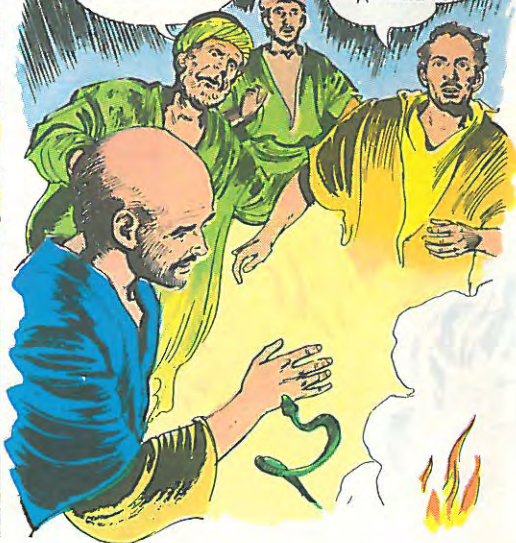
Когато Павел слага пръчки в огъня, една змия изпъзвава от снопа и го ухапва.

Змия!

Човекът се държи
така, сякаш не знае,
че едно ухапване
от ехидна означава
агония и смърт!

Той трябва да е
убиец! Той избяга
от морето... но
правосъдието няма
да го остави
да живее.

От няколко месеца Павел чака, вързан с вериги за римски страж, заради съда му пред императора в Рим. Неговите християнски приятели във всички църкви се молят за него непрекъснато, докато един ден...

Скоро, след като идва в Рим, Епафродит заболява. Християните в града на драго сърце се грижат за него...

Веднага след като се оправя, Епафродит отива да види Павел.

Писмото на Павел до филипianите е книга от Новия Завет.

Църквата в Рим бързо расте. Искате ми се да се върна вкъщи, освен ако не ти трябва тук.

Да, това и трябва да направим. Писах писмо до приятелите си във Филипи. Можеш да го вземеш с теб.

До църквата във Филипи:

Още не знам изхода от моя процес, но вярвам, че Бог ще ми позволи пак да ви посетя. Ще се радвам, ако живеете в хармония помежду си. Мислете както Христос е мислил. Въпреки божествената си природа, Той прие смиреннието, за да живее като човек и дори да умре на кръста.

Благодаря за вашия подарък, който Епафродит донесе. Бяхте щедри. Бог ще ви даде всичко, от което имате нужда. Като християни, винаги се радвайте и мислете за неща, които са добри. Християните тук изпращат поздрав, особено до онези от Кесаровия дом.

Две години... И най-после делото на Павел е предадено на съда на Нерон – най-властният владетел в света. Павел подготвя защитата си, а след няколко дни...

Слава на Бога! Сега мога да изпълня мечтите си, като проглася Евангелието до най-отдалечените кътчета на империята.

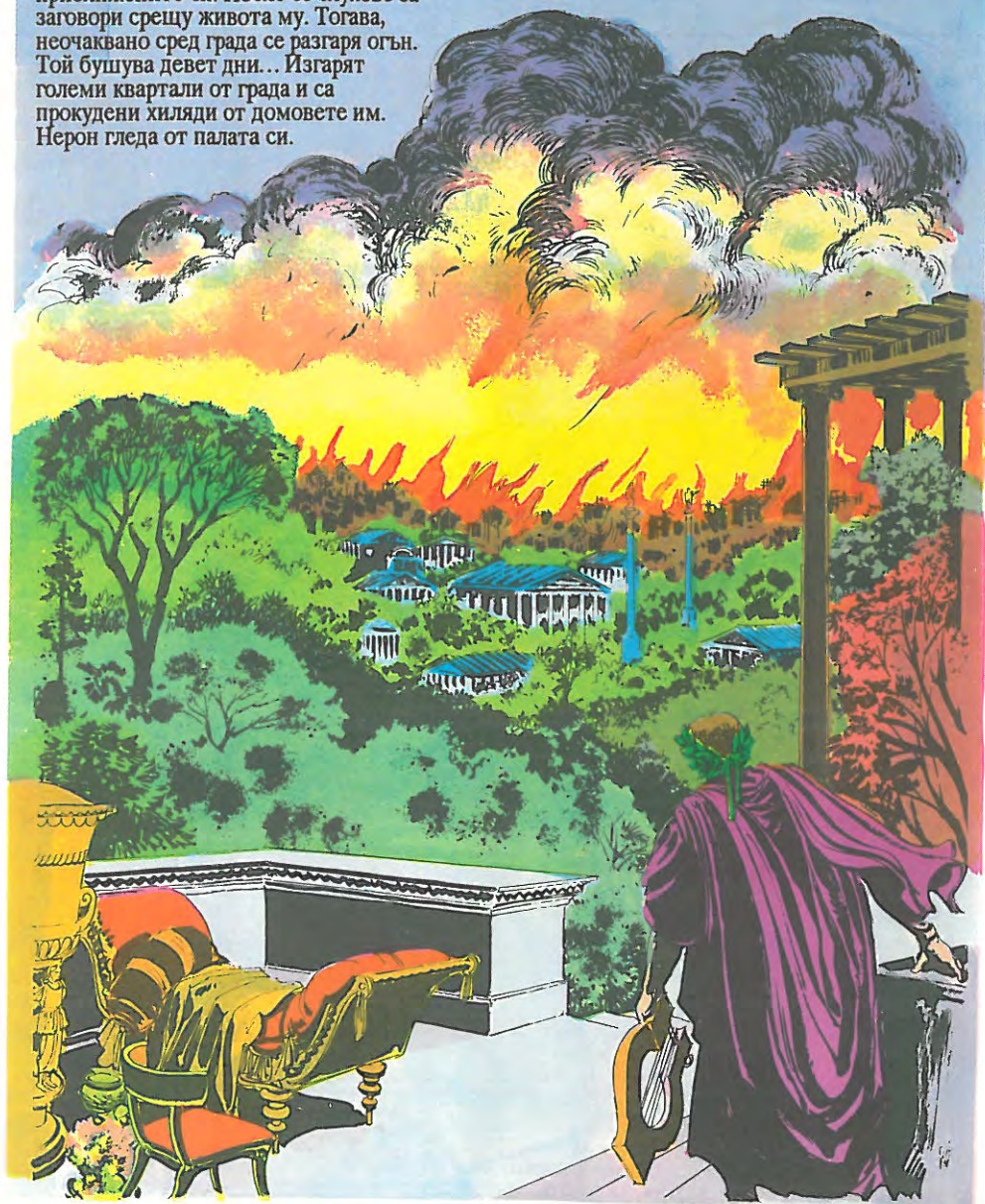
Павле! Павле! Съдът те освободи!

Макар Библията да не дава данни за освобождението на Павел, писмата, които той пише по-късно, показват, че това е станало.

Изгарянето на Рим

2 послание до Тимотей

Годината е 64. Нерон, жестокият император на Рим, има много врагове сред приближените си. Носят се слухове за заговори срещу живота му. Тогава, неочаквано сред града се разгаря огън. Той бушува девет дни... Изгарят големи квартали от града и са прокудени хиляди от домовете им. Нерон гледа от палата си.

Още докато градът е обхванат от
пламъци, нов слух се разчува.

Нерон! Харата казват, че
ти си подпалвачът. Има
грозни предатели...

Аз пък казвам, че християните
са подпалвачи. Арестувайте
ги... мъчете ги...
убийте ги!

Това ще отвлече
вниманието на хората
от мен.

Натоварени със заповеди от
императора, войници убиват хиляди
християни в Рим. Заповедта идва от
Италия и изведнъж... Павел е арестуван!

По заповед на
императора ти си
арестуван!

Още веднъж Павел идва в Рим, този път като
затворник. Прикован към стената на Мамертинския
затвор, Лука идва да го утеши.

Сигурен съм, че ми остават
няколко месеца живот. Донеси
молив и хартия, и пиши, каквото
ти кажа до Тимотей.

Ще донеса
нещата на другото ми
посещение.

Когато Лука се връща, Павел му казва какво да пише. Второто писмо до Тимотей е книга от Новия Завет.

Скъпи, Тимотей,

Бъди силен като добър войник на Христос. Помни истината, както си я научил от мен и от Светите писания. Продължавай да я проповядваш дори да дойде време, в което хората не ще искат да чуят.

Много искам да те видя. Постарай се да дойдеш преди зимата. Донеси палтото, което оставих в Троя и книгите. Накрая на живота си съм. Скоро ще бъда при Бога и той ще ми даде място в божественото си Царство. Опитай се да дойдеш скоро.

Павел

Когато Тимотей получава писмото, той веднага заминава за Рим. Там той намира Лука, който го води в затвора, но докато го поздравява...

Получих заповед да те арестувам!

Така Тимотей също е арестуван, заради проповядването на Христос. Двамата мисионери чакат в затворническите килии римският съд да заведе дело срещу тях. След време започва делото на Павел. Той сам е доведен до съда на Нерон.

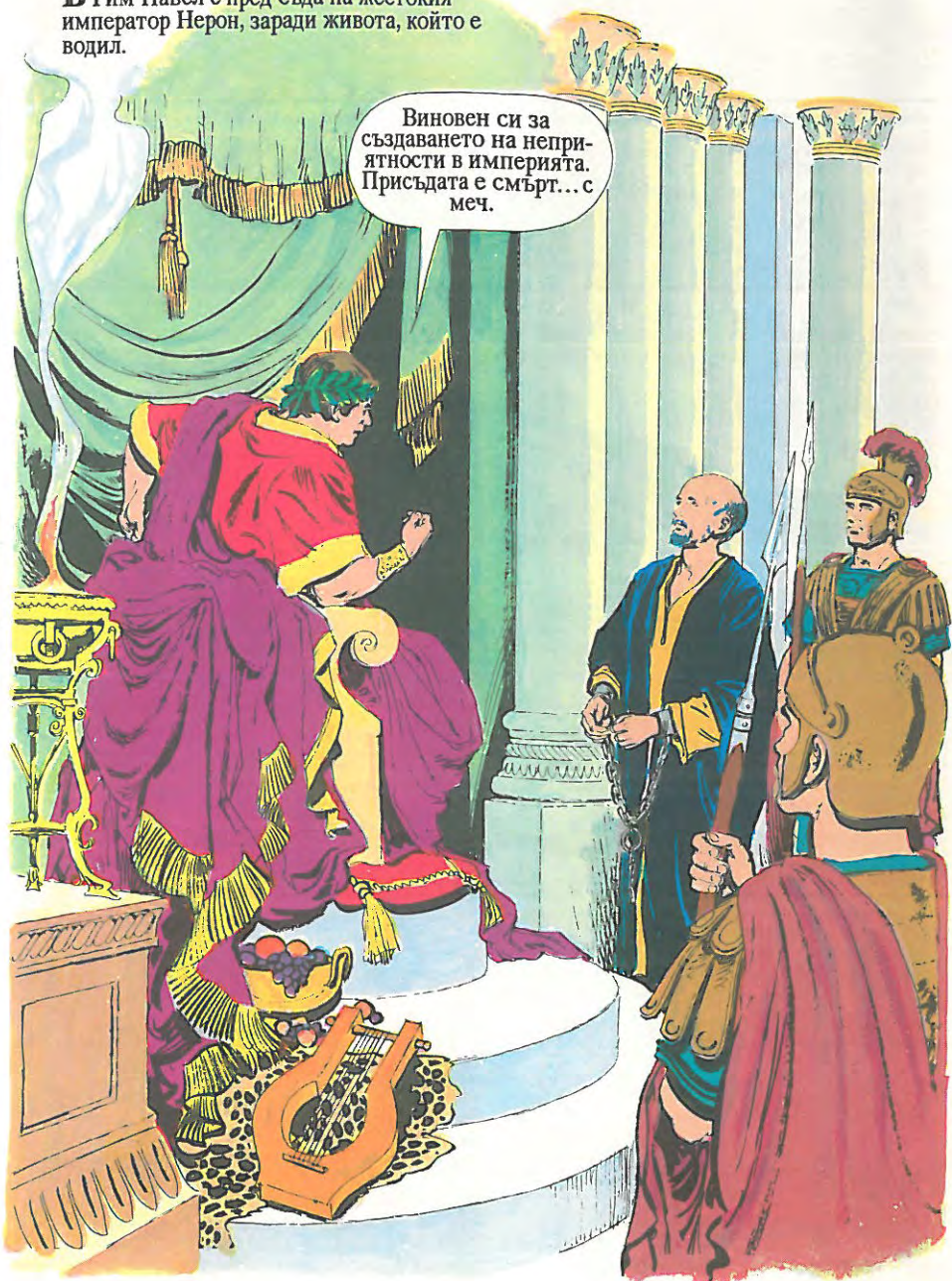

Войникът победител

2 послание до Тимотей 4:6-8

В Рим Павел е пред съда на жестокия император Нерон, заради живота, който е водил.

Виновен си за създаването на непри-
ятности в империята.
Присъдата е смърт... с
меч.

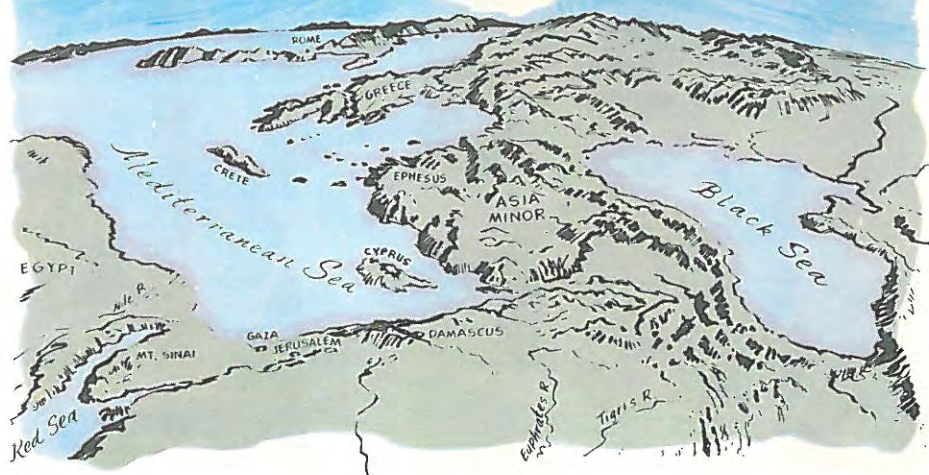
Войници бързо извеждат Павел вън от града, за да го обезглавят.

Добре се борих.
Свърших делото
си. Упазих вярата
си.

Така идва смъртта на Павел, който откри християнски църкви в два континента и който бе воден от Бога, за да напише почти половината от книгите на Новия Завет.

Но смъртта на Павел не спира Евангелието. Християнската църква се разраства по цялата римска империя, а после и по целия свят.

Как можете да станете част от чудесното Божие семейство

Бог обича семействата. След като сътвори света, Бог направи първото семейство - един мъж и една жена, наречени Адам и Ева. Първият им дом бил в Едемската градина - едно чудесно място за живеене.

Господ е един добър Бог. Той желаше доброто на Адам и Ева. Бог им каза какво би трябвало и какво не би трябвало да правят. Той им каза да не ядат плодове от дървото на знанието, защото биха умрели. Адам и Ева имаха право да изберат — да се покорят, или да не послушат Бога.

Сатана мрази Бога. Той дошъл в градината и преобразен като змия казал на Ева, че Бог не им е казал истината. Той ѝ казал, че тя няма да умре, ако яде от плода. Ева повярвала на Сатана. И така, тя яла от плода на дървото, дала и на Адам. Адам знаел, че не бива да го опитва. Те заедно решили да не се подчинят.

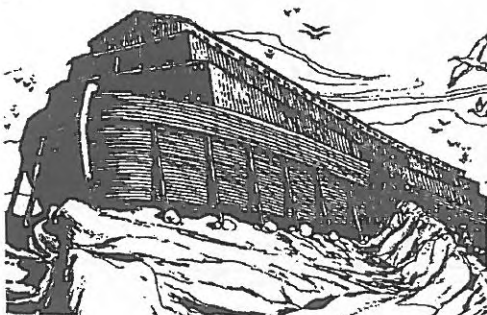

Когато Адам и Ева се възпротивили на Бога, се случило нещо ужасно. Те се уплашили и се опитали да се скрият от Господа. Но Той им казал, че са съгрешили и трябва да напуснат Едемската градина. Прекрасната земя се превърнала в едно тъжно място. Вместо любов, дошла омразата. Хората дори започнали да се избиват.

Каин и Авел били двамата синове на Адам и Ева. Бог им казал да принесат в жертва от първородните животни. Каин отглеждал чудесни плодове и принесъл тях вместо животно. Господ обаче бил недоволен от това, защото не се подчинил на изискванията Му. Каин завиждал на Авел, защото Бог одобрил Авеловата жертва, а отхвърлил неговата. Затова Каин убил Авел.

Хората продължавали да вършат зло и накрая светът станал толкова лош, че Бог решил да го унищожи целия с изключение на семейството на един човек. Този човек, Ной, обичал Бога и се опитвал да Му се подчинява. И така, когато Бог му казал да построи голяма лодка, Ной я построил и се спасил, когато дошъл потопът.

Стотици години хората, които обичали Бога и му се подчинявали, като принасяли в жертва животни, получавали опрощение на греховете. Повечето хора от света не се подчинявали на Бога. Те са възхвалявали богове, правени от ръцете им, богове от метал и дърво.

Един мъж на име Аврам и жена му Сара истински обичали Бога. Те нямали деца, което за онова време било много тежко. Бог казал, че макар и да са стари - над 90 години - Той пак ще им даде син и че децата на този син, Исак, ще бъдат велик народ.

Аврам обичал Бога. Един ден Бог решил да изпита вярата му и да види дали Бог заема първото място в живота му. Бог поискал от него да принесе сина си на един олтар. Аврам толкова се доверявал на Бога, че бил готов да се подчини, но в последния момент Бог го спрял и му казал вместо детето да принесе в жертва едно животно. Две хиляди години по-късно, Исус, единственият Син на Бога, беше разпнат на същото това място.

Ако Бог пожелае да
му дам единствения
си син, ще се
подчиня!

Виж какво открихме! Бебе на някой роб.

Когато в Ханаанската земя имало глад, правнуците на Аврам се преместили в Египет, където евреите живеели 400 години. Когато египтяните се вдигнали срещу тях и ги накарали да работят като роби, хората извикали към Бога за помощ. Той ги чул и изпратил Мойсей да ги изведе от робството.

Мойсей бил бебе и бил спасен от една египетска принцеса, която го открила, повит в плаващата кошница. Много години след това Бог призовал Мойсей, явявайки му се в един горящ храст и го пратил при фараона. Последвала битка между силата и волята на Бога, и на фараона.

Кой ли ще е...?

Покажи ми твоята Божия сила.

Този жезъл ще стане на змия.

После се случили най-известните събития на всички времена. Денят на Пасхата, когато Бог освободи народа си от Египет, се празнува и днес. Мойсей казва, че смърт ще поразии всеки първороден син в Египет. Но също ги съветва как да спасят семействата си.

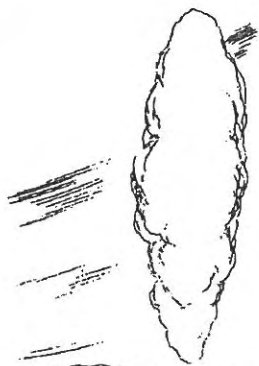
Защо поставяш знаци от агнешка кръв на входните врати?

Бог каза на Мойсей, че кръвта ще бъде знак за ангела на смъртта да отмине домовете им.

Девет пъти фараонът не изпълни обещанието си да ни освободи. Как да постъпим сега?

Това вече ще ни освободи от робството.

Тази вечер всяко еврейско семейство се подготви да напусне Египет. Те вечеряха с храна, наречена пасха, защото ангелът на смъртта щеше да отмине домовете им.

На другата сутрин фараонът разреши на юдеите да заминат. Но после той отново промени решението си и изпрати подир Мойсей, и хората му войска.

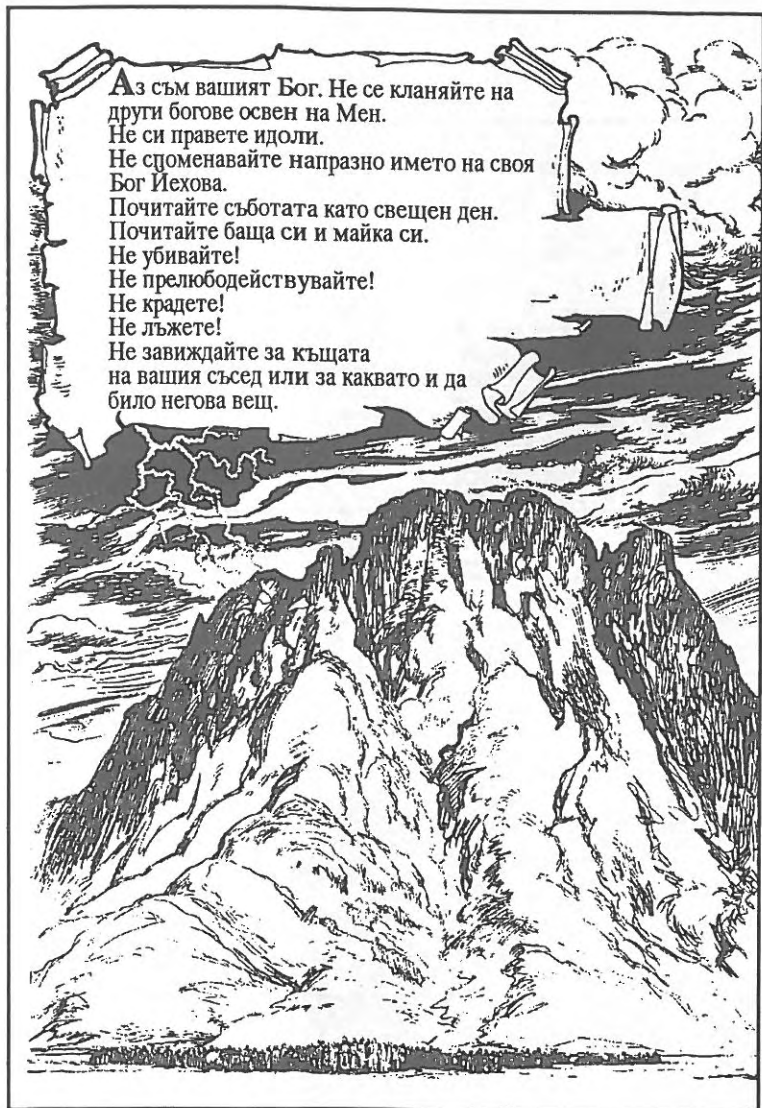
И евреите се оказаха в капан между Египет и Червено море. После стана чудо, което прослави Бога с хиляди години напред. Морето се разтвори и евреите го пресякоха по суша.

Това събитие е известно като Изход. Празникът на Пасхата и излизането на евреите от Египет са пример за това, как Бог пази своето семейство. Тези събития са символ за това, как Бог дава възможност на всеки човек да се освободи от робството на греха и да стане част от неговото семейство.

1500 години по-късно Исус празнува Пасха. И точно преди празника Той събра учениците си на известната „последна вечеря“ преди да бъде разпнат.

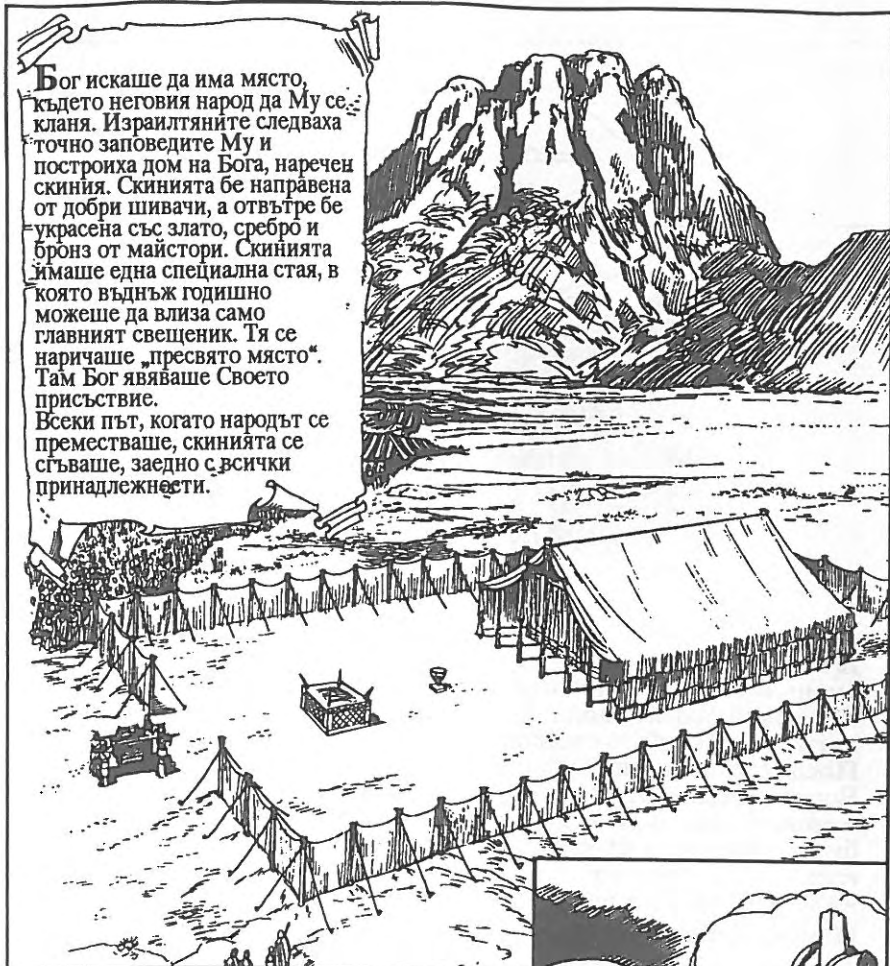

След излизането на евреите от Египет, Бог призова Мойсей на върха на планината Синай и му даде Десетте Божии заповеди. Това са указания от Господа към хората, как да живеят. Те са мерило, по което хората да различават доброто от злото. Всички нарушиха поне една от тези заповеди. Бог нарича тези нарушения „грех“.

Аз съм вашият Бог. Не се кланяйте на
други богове освен на Мен.
Не си правете идоли.
Не споменавайте напразно името на своя
Бог Иехова.
Почитайте съботата като свещен ден.
Почитайте баща си и майка си.
Не убивайте!
Не прелюбодействайте!
Не крадете!
Не лъжете!
Не завиждайте за къщата
на вашия съсед или за каквато и да
било негова вещ.

Бог искаше да има място, където неговия народ да Му се кланя. Израилтяните следваха точно заповедите Му и построиха дом на Бога, наречен скиния. Скинията бе направена от добри шивачи, а отвътре бе украсена със злато, сребро и бронз от майстори. Скинията имаше една специална стая, в която веднъж годишно можеше да влиза само главният свещеник. Тя се наричаше „пресвято място“. Там Бог явяваше Своето присъствие. Всеки път, когато народът се преместваше, скинията се сгъваше, заедно с всички принадлежности.

Въпреки че Бог се грижеше постоянно за народа си, хората пак се оплакваха и не Му се покоряваха. Един ден Бог изпрати на хората отровни змии, за да ги накажат. Много хора бяха ухапани и умряха.

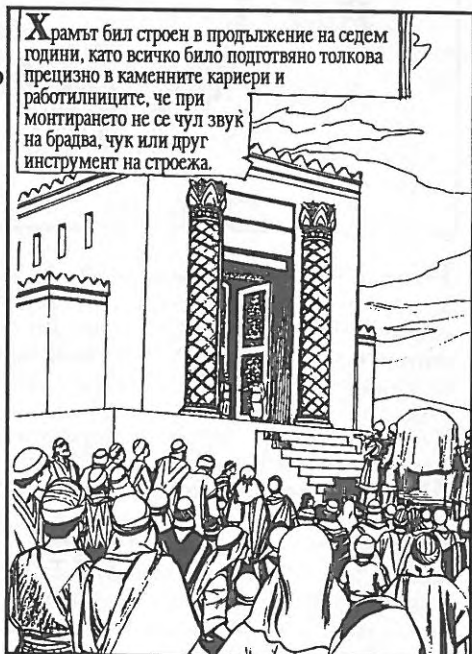
После хората молиха за прошка на греховете си и Бог каза на Мойсей: „Направи бронзово копие на една от тези змии и я закачи на върха на един прът. Който е ухапан от змия, ще живее, ако погледне към нея.“ Този разказ е пример за това, как хората могат да се спасят с вяра.

Дълго време израилтяните се кланяли на чужди богове. Те забравяли напътствията на истинския Бог да го следват. После се покаявали и молили Бога за прошка. Принасянето жертва на съвършено животню било начин да се простят греховете на хората и възобновяване на добрата връзка с Бога.

Много години след това синът на цар Давид, Соломон, бил избран от Бога да построи постоянен Божи дом, наречен храм. Всеки ден в храма можело да се правят жертвоприношения и така да бъдат прощавани човешките грехове. Макар храмът да бил разрушаван и построяван наново няколко пъти, това било мястото, където Исус можел да посещава и да се кланя на своя Отец.

От времето от цар Давид до Исус (около 1000 години), израилският народ често се противял на Бога. Години наред Божиите пророци молили хората да престанат да грешат и да се обърнат отново към Бога. Те също пророкували, че Бог ще дойде като „Месия“.

Народът на Израил беше като нас, защото ние всички съгрешихме. Лошите дела и мисли се наричат грехове. Библията казва, че всеки е съгрешил пред Бога. Греховете ни пречат да бъдем част от Божието семейство.

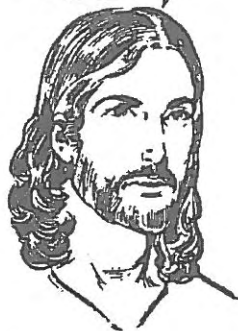
Но Бог иска ние да сме част от Неговото семейство. Само че ние никога не бихме заслужили сами място в него, без значение колко усилия полагаме за това. Но поради голямата си любов към нас и желанието му да бъдем близо до Него, Бог има специален план. Господ реши да стане част от човечеството. Синът му - Исус - щеше да се роди като бебе, но не чрез земен баща.

Един ден ангел Гавраил дойде при младата неомъжена девойка, наречена Мария. Тя беше стодена за Йосиф — дърводелец от Назарет. Ангелът ѝ каза, че бебето ѝ, родено без земен баща, ще бъде съвсем свято — без грях. Много случки от младостта на Исуса потвърждават думите на ангела.

Прави на хората
това, което желаш
да получиш от тях.

Исус живя праведен
живот 33 години.
Когато беше на 30
години, Той
започна да служи
на хората. Той
им разказа за
своя Баща -
Бога, като им
показваше как
трябва да
живеят и
показваше как
Божията сила
върши големи
чудеса и
прощава грехове.

Ако желаш, само
спри тук и кажи! „Да
оздравее“ — и моят
слуга ще се оправи

Върви си
вкъщи.
Каквото
пожела с вяра
— стана.

Твоите
грехове са
простени.

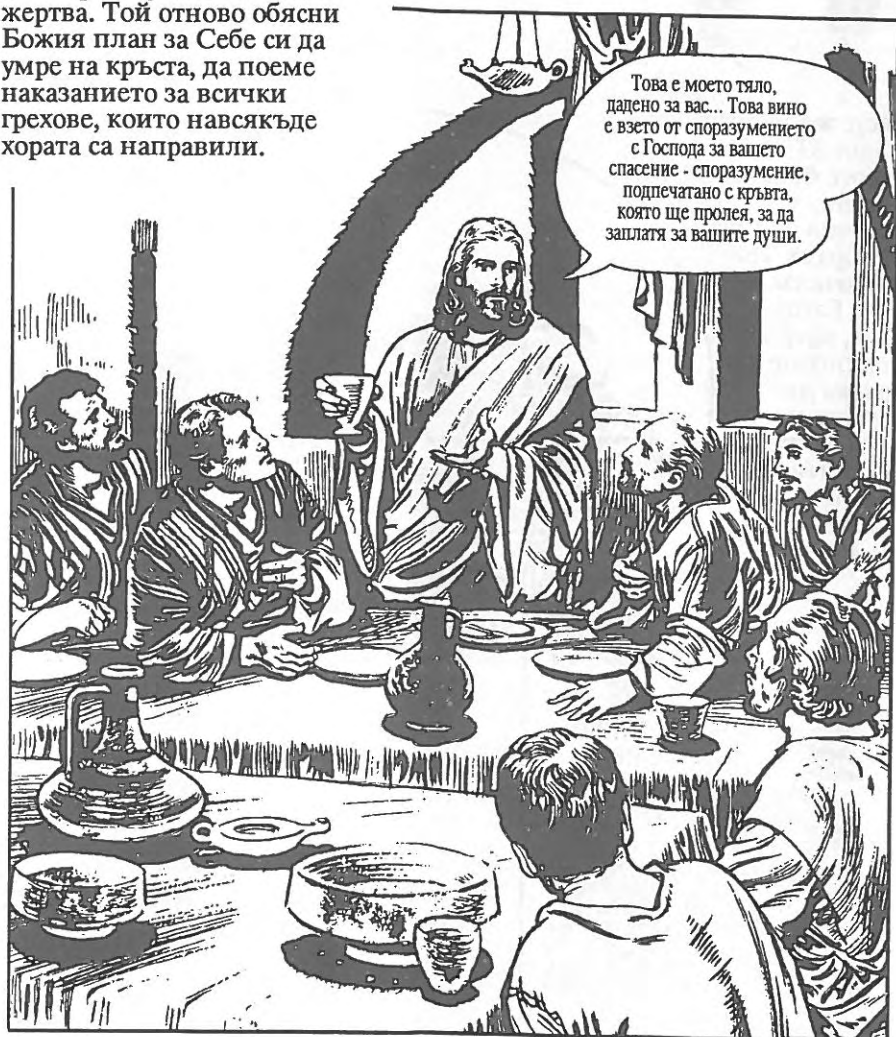
Исусе,
изцери
ни!

Чтихни!

Вечерта, преди да го арестуват, Исус празнуваше Пасха с учениците си. Храната, изядена в стаята на горния етаж, бе традиция, започната от Мойсей, още преди 1400 години. Исус постанови нов обичай, като обясни отново, как ще даде живота Си, за да се отнемат греховете от света. Исус използва хляба и виното като пример за неговата жертва. Той отново обясни Божия план за Себе си да умре на кръста, да поеме наказанието за всички грехове, които навсякъде хората са направили.

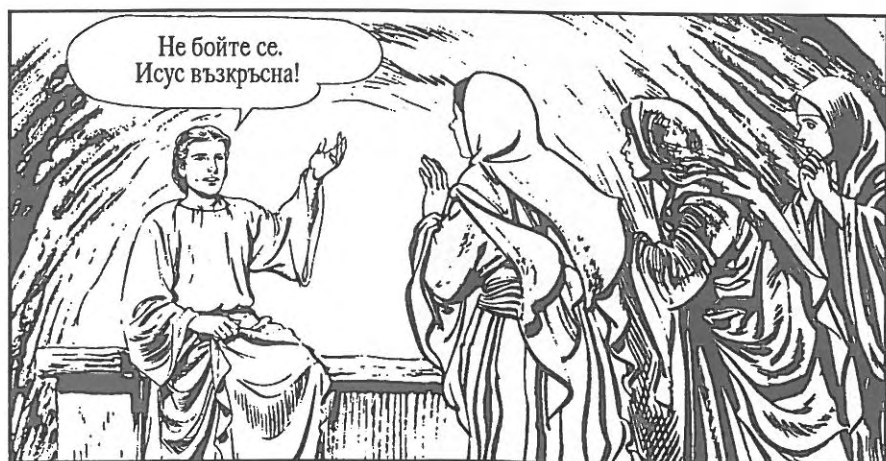
Исус не само предсказа своята смърт, но предсказа и възкресението си от мъртвите. Той увери учениците си: „След като възкръсна, ще отида в Галилея и там ще се срещнем“. Той добави: „Всичко, написано от пророците, е за Мен и ще се сбъдне“.

Скоро след това Исус бе заловен. Същият този Исус, който смъмри бурята и възкреси Лазар от мъртвите, нахрани 5000 гладни човека, можеше да попречи на войниците да го арестуват, да го бият и приковат на кръст... Но Исус позволи да бъде убит, защото така пое нашето наказание.

Пред съда Пилат обяви, че Исус е невинен, но за да угоди на тълпата, той осъди Исус да бъде разпнат.

След като Исус умря, Той бе погребан в една близка гробница. Тя бе затворена с огромен камък и охранявана от войници, защото началниците, които го осъдиха на смърт, помнеха какво бе казал Исус за възкресението си. Но на сутринта на третия ден, една неделя, малка група жени отидоха до гробницата. Изведнъж настана трес и ангел от Господа премести камъка. Ангелът каза на жените: „Не бойте се!... Той не е тук, защото е жив, както ви бе казал, че ще възкръсне. Елате и вижте, къде е лежал... А сега бързо вървете при учениците му и им кажете, че е възкръснал от мъртвите и че отива в Галилея, за да се срещне там с тях“.

За да приемете цената, която Исус плати за греха, вие трябва да повярвате в Него. Ако от цялото си сърце признаем, че Исус умря, за да прости греховете ни и повярваме, че Бог го е възкресил от мъртвите, Бог обещава, че ще ни прости греховете. Когато направим това, ние ще станем част от Божието семейство. Светият Дух заживява в нас и ни дава възможност да заживеем християнски живот. Един ден ще отидем на небето, за да бъдем завинаги с Господа.

Може би вие никога не сте изповядвали съзнателно своите грехове и молили за Божието прощение, никога не сте посещавали живота си на Него. Защо не се помолите тогава с тази молитва?

Исусе, аз вярвам, че си Божий Син.

Вярвам, че Ти дойде на Земята, за да платиш за нашите, а също и за моите грехове.

Вярвам, че умря и отново възкръсна, и че си жив днес.

Исусе, моля те да простиш греховете ми и да ме направиш част от чудесното си семейство.

Моля Те да дойдеш и да живееш в мен, и да бъдеш мой Бог.

Амин.

Аз вярвам! Помолех Исус да бъде мой спасител.

(Име)

(дата)

Ето няколко стиха, които ще ви помогнат да разберете решението, което правите.

Йоан 3:16

1 Йоан 5:11,12

Йоан 1:12

Римляни 3:23

Римляни 5:8

Римляни 6:23

Римляни 10:9,10

2 Коринтяни 5:17

След като приемете дара на Христос за спасение, четете Библията и разговаряйте с Господа в молитва. Скоро ще се доближите до Него и ще се радвате на изобилния живот, който Той определи за членовете на Божието чудесно семейство.

Да, преди много години беше писано, че Месия трябва да пострада и да възкръсне отново от мъртвите на третия ден и че тази вест за спасение на всички народи ще дойде от Ерусалим до всички народи. Греховете на всички, които се обърнат към Мен, ще бъдат простени. Вие видяхте как тези пророчества се сбъднаха.

